

VEDLEGG B

I vedleggene til EØS-avtalen gjøres følgende endringer:

Vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold):

1. I kapittel I del 5.1 nr. 4 (rådsdirektiv 92/46/EØF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 3 avsnitt A del I nr. 1),

31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).
- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 89/437/EØF og vedlegg B til direktiv 92/46/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Den tsjekkiske republikk oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).
- c) Den tsjekkiske republikk skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Den tsjekkiske republikk skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Den tsjekkiske republikk skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF,

artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 14 i direktiv 89/437/EØF og artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1),

31992 L 0046: Rådskdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

– 31996 L 0023: Rådskdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2005 ikke anvendelse på virksomheter i Latvia oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg A til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de latviske myndigheter fører for dette formål.

I 2005 kan rå melk som leveres av driftsenheter som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Latvia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende av eksisterende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Latvia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2005, kan fortsette å drives. Latvia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av

virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har rettet eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.

- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2005, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Litauen (vedlegg IX kapittel 5 avsnitt B del I),

31992 L 0046: Rådskonferansen 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskonferansen 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskonferansen 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Litauen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballes i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de litauiske myndigheter fører for dette formål.

Melkebearbeidingsvirksomheter som ikke omfattes av overgangsordningene, kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på listen nevnt i foregående ledd og at den rå melken som leveres, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Litauen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg B til dette vedlegg. Litauen skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Litauen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Malta (vedlegg XI kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1),

1. 31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

– 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

- a) Fram til 31. desember 2009 kan melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel I og II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de maltesiske myndigheter fører for dette formål.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.
- c) Malta skal sørge for gradvis samsvar med vedlegg A til direktiv 92/46/EØF i driftsenheter for melkeproduserende dyr og skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til oppgradering og omstrukturering i hver av driftsenhetene og kontroll av jurbetennelse i besetningen med henblikk på å oppfylle kravene til hygiene og kvalitet i direktiv 92/46/EØF.

- d) Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF.

og Polen (vedlegg XII kapittel 6 avsnitt B del I nr. 1)

31992 L 0046: Rådskonferanse 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskonferanse 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10),

31994 L 0065: Rådskonferanse 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2007 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, og de strukturelle kravene fastlagt i vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og i vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.

- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballes i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke. Fersk fisk som ikke er innpakket skal ikke markedsføres unntatt direkte til sluttforbrukeren i poviatet (grevskapet) hvor fiskeforedlingsanlegget befinner seg. I slike tilfeller skal beholdere som fisken oppbevares i ved forsendelse, være påført det særlige identifikasjonsmerket nevnt ovenfor.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegget til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

- c) De 56 melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene i atskilte produksjonslinjer. Denne tillatelsen gjelder for melkebearbeidingsvirksomheter fram til:

- 31. juni 2005 for de 29 virksomhetene oppført i del I,
- 31. desember 2005 for de 14 virksomhetene oppført i del II,
- 31. desember 2006 for de 13 virksomhetene oppført i del III.

I denne sammenheng menes med melk som ikke oppfyller EU-kravene, leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV, avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

Slike virksomheter må oppfylle EU-kravene til virksomheter full ut, herunder iverksetting av systemet for risikoanalyse og identifisering av kritiske punkter (HACCP) (nevnt i artikkel 14 i direktiv 92/46/EØF⁽¹⁾), og må godtgjøre at de er i stand til å oppfylle følgende vilkår fullt ut, herunder å angi sine relevante produksjonslinjer:

- treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering, fra oppsamling til sluttprodukt, med melkens oppsamlingsruter, atskilt lagring av melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene, særskilt emballering av og merking av produkter basert på melk som ikke oppfyller EU-kravene samt særskilt lagring av slike produkter,
- opprette en framgangsmåte for å sikre råvarenes sporbarhet, herunder nødvendig dokumentasjon av produktbevegelser og produktregnskap, samt hvordan råvarer som oppfyller kravene og råvarer som ikke oppfyller kravene skal behandles innenfor de produktgrupper som framstilles,
- varmebehandle all rå melk ved en temperatur på minst 71,7 °C i 15 sekunder, og
- treffe egnede tiltak for å hindre svikefull bruk av stempelmerker.

Polske myndigheter skal:

- sikre at driftsansvarlig eller leder ved hver av de berørte virksomhetene treffer alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering,
- foreta prøvinger og uanmeldte kontroller av etterfølgelsen av prinsippet om melkeseparasjon, og
- foreta prøvinger i godkjente laboratorier av alle råvarer og sluttprodukter for å kontrollere deres samsvar med kravene i vedlegg C til direktiv 92/46/EØF, herunder mikrobiologiske kriterier for melkebaserte produkter.

⁽¹⁾ Rådskonferansen vedtok direktiv 92/46/EF om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved rådskonferansen vedtok direktiv 94/71/EF (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 33).

Melk og/eller melkebaserte produkter som stammer fra forskjellige produksjonslinjer som bearbeider rå melk som ikke oppfyller EU-kravene i EU-godkjente melkebearbeidingsvirksomheter, kan bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringsdatoen. Dersom melken og/eller de melkebaserte produktene gjennomgår ytterligere bearbeiding, må disse ikke blandes med melk som oppfyller EU-kravene eller melkebaserte produkter som oppfyller EU-kravene eller føres inn i en annen virksomhet som ikke er gjenstand for overgangstiltak. Slike produkter skal være påført et særlig stempelmerke, uavhengig av markedsføringsdatoen.

Melk og melkeprodukter som framstilles i Polen i henhold til ovennevnte bestemmelser, skal bare tildeles støtte i henhold til avdeling I kapittel II og III, med unntak for artikkel 11, samt avdeling II i rådsforordning (EF) nr. 1255/1999 dersom de er påført et ovalt stempelmerke som nevnt i kapittel IV punkt A i vedlegg C til rådsdirektiv 92/46/EØF.

- d) Polen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende av eksisterende mangler angitt i tillegg B. Polske myndigheter skal kontinuerlig kontrollere at virksomhetenes offentlig godkjente individuelle utviklingsplaner gjennomføres på grunnlag av enhetlige kriterier. Polen skal sørge for at bare kjøttvirksomheter som fullt ut oppfyller disse kravene innen 31. desember 2006, og bare de virksomheter for melk og fisk som fullt ut oppfyller kravene innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives etter nevnte datoer. Polen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har fullført utviklingsplanene i løpet av det aktuelle året. Når det gjelder virksomheten for melk nevnt i bokstav c) skal rapporteringen skje hver sjette måned med start i november 2004.
- e) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg før tiltredelsen og fram til utløpet av overgangsperioden. Kommisjonen kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) eller stryke enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) og c), i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen og den gradvise reduksjonen av antall melkebearbeidingsvirksomheter med tillatelse til å bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene som nevnt i bokstav c).

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

får anvendelse.»

2. I kapittel I del 6.1 nr. 1 (rådsdirektiv 64/433/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 3 avsnitt A del I nr. 1),

1. 31964 L 0433: Rådskonferanse 64/433/EØF om hygienekrav til produksjon og omsetning av ferskt kjøtt (EFT P 121 av 29.7.1964, s. 2012 og senere endret og konsolidert i EFT L 268 av 29.6.1991, s. 71), sist endret ved:

– 31995 L 0023: Rådskonferanse 95/23/EF av 22. juni 1995 (EFT L 243 av 11.10.1995, s. 7),

31971 L 0118: Rådskonferanse 71/118/EØF av 15. februar 1971 om helseproblemer ved produksjon og markedsføring av ferskt fjørfekjøtt (EFT L 55 av 8.3.1971, s. 23 og senere endret og ajourført i EFT L 62 av 15.3.1993, s. 6), sist endret ved:

– 31997 L 0079: Rådskonferanse 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31977 L 0099: Rådskonferanse 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

– 31997 L 0076: Rådskonferanse 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31989 L 0437: Rådskonferanse 89/437/EØF av 20. juni 1989 om hygieneproblemer og helseproblemer ved produksjon og omsetning av eggprodukter (EFT L 212 av 22. 7.1989, s. 87), sist endret ved:

– 31996 L 0023: Rådskonferanse 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10),

31992 L 0046: Rådskonferanse 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

– 31996 L 0023: Rådskonferanse 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 89/437/EØF og vedlegg B til direktiv 92/46/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Den tsjekkiske republikk oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.

b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

- c) Den tsjekkiske republikk skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Den tsjekkiske republikk skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Den tsjekkiske republikk skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 14 i direktiv 89/437/EØF og artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1),

1. 31964 L 0433: Rådskonferansen 64/433/EØF om hygienekrav til produksjon og omsetning av ferskt kjøtt (EFT P 121 av 29.7.1964, s. 2012 og senere endret og konsolidert i EFT L 268 av 29.6.1991, s. 71), sist endret ved:

– 31995 L 0023: Rådskonferansen 95/23/EF av 22. juni 1995 (EFT L 243 av 11.10.1995, s. 7),

31971 L 0118: Rådskonferansen 71/118/EØF av 15. februar 1971 om helseproblemer ved produksjon og markedsføring av ferskt fjørfekjøtt (EFT L 55 av 8.3.1971, s. 23 og senere endret og ajourført i EFT L 62 av 15.3.1993, s. 6), sist endret ved:

– 31997 L 0079: Rådskonferansen 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31977 L 0099: Rådskonferansen 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

– 31997 L 0076: Rådskonferansen 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31991 L 0493: Rådskonferansen 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

– 31997 L 0079: Rådskonferansen 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådskonferansen 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskonklusjon 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskonklusjon 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2005 ikke anvendelse på virksomheter i Latvia oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg A til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de latviske myndigheter fører for dette formål.

I 2005 kan rå melk som leveres av driftsenheter som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Latvia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigering av eksisterende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Latvia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2005, kan fortsette å drives. Latvia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har rettet eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2005, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF,

artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Litauen (vedlegg IX kapittel 5 avsnitt B del I),

31964 L 0433: Rådsdirektiv 64/433/EØF om hygienekrav til produksjon og omsetning av ferskt kjøtt (EFT P 121 av 29.7.1964, s. 2012 og senere endret og konsolidert i EFT L 268 av 29.6.1991, s. 71), sist endret ved:

- 31995 L 0023: Rådsdirektiv 95/23/EF av 22. juni 1995 (EFT L 243 av 11.10.1995, s. 7),

31971 L 0118: Rådsdirektiv 71/118/EØF av 15. februar 1971 om helseproblemer ved produksjon og markedsføring av ferskt fjørfekjøtt (EFT L 55 av 8.3.1971, s. 23 og senere endret og ajourført i EFT L 62 av 15.3.1993, s. 6), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådsdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31977 L 0099: Rådsdirektiv 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

- 31997 L 0076: Rådsdirektiv 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31991 L 0493: Rådsdirektiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådsdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådsdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Litauen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.

- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de litauiske myndigheter fører for dette formål.

Melkebearbeidingsvirksomheter som ikke omfattes av overgangsordningene, kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på listen nevnt i foregående ledd og at den rå melken som leveres, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Litauen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg B til dette vedlegg. Litauen skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Litauen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Ungarn (vedlegg X kapittel 5 avsnitt B nr. 1),

1. 31964 L 0433: Rådsdirektiv 64/433/EØF om hygienekrav til produksjon og omsetning av ferskt kjøtt (EFT P 121 av 29.7.1964, s. 2012 og senere endret og konsolidert i EFT L 268 av 29.6.1991, s. 71), sist endret ved:

- 31995 L 0023: Rådskonferanse 95/23/EF av 22. juni 1995 (EFT L 243 av 11.10.1995, s. 7),
- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Ungarn oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Foregående ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).
- c) Ungarn skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler angitt i tillegg B til dette vedlegg. Ungarn skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Ungarn skal framlegge årlige rapporter for Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF.

Polen (vedlegg XII kapittel 6 avsnitt B del I nr. 1),

1. 31964 L 0433: Rådskonferanse 64/433/EØF om hygienekrav til produksjon og omsetning av ferskt kjøtt (EFT P 121 av 29.7.1964, s. 2012 og senere endret og konsolidert i EFT L 268 av 29.6.1991, s. 71), sist endret ved:
 - 31995 L 0023: Rådskonferanse 95/23/EF av 22. juni 1995 (EFT L 243 av 11.10.1995, s. 7),
- 31971 L 0118: Rådskonferanse 71/118/EØF av 15. februar 1971 om helseproblemer ved produksjon og markedsføring av ferskt fjørfekjøtt (EFT L 55 av 8.3.1971, s. 23 og senere endret og ajourført i EFT L 62 av 15.3.1993, s. 6), sist endret ved:
 - 31997 L 0079: Rådskonferanse 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),
- 31977 L 0099: Rådskonferanse 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

- 31997 L 0076: Rådskdirektiv 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31991 L 0493: Rådskdirektiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådskdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10),

31994 L 0065: Rådskdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2007 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, og de strukturelle kravene fastlagt i vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og i vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke. Fersk fisk som ikke er innpakket skal ikke markedsføres unntatt direkte til sluttforbrukeren i poviatet (grevskapet) hvor fiskeforedlingsanlegget befinner seg. I slike tilfeller skal beholdere som fisken oppbevares i ved forsendelse, være påført det særlige identifikasjonsmerket nevnt ovenfor.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegget til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

c) De 56 melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene i atskilte produksjonslinjer. Denne tillatelsen gjelder for melkebearbeidingsvirksomheter fram til:

- 31. juni 2005 for de 29 virksomhetene oppført i del I,
- 31. desember 2005 for de 14 virksomhetene oppført i del II,
- 31. desember 2006 for de 13 virksomhetene oppført i del III.

I denne sammenheng menes med melk som ikke oppfyller EU-kravene, leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV, avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

Slike virksomheter må oppfylle EU-kravene til virksomheter fullt ut, herunder iverksetting av systemet for risikoanalyse og identifisering av kritiske punkter (HACCP) (nevnt i artikkel 14 i direktiv 92/46/EØF⁽²⁾), og må godtgjøre at de er i stand til å oppfylle følgende vilkår fullt ut, herunder å angi sine relevante produksjonslinjer:

- treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering, fra oppsamling til sluttprodukt, med melkens oppsamlingsruter, atskilt lagring av melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene, særskilt emballering av og merking av produkter basert på melk som ikke oppfyller EU-kravene samt særskilt lagring av slike produkter,
- opprette en framgangsmåte for å sikre råvarenes sporbarhet, herunder nødvendig dokumentasjon av produktbevegelser og produktregnskap, samt hvordan råvarer som oppfyller kravene og råvarer som ikke oppfyller kravene skal behandles innenfor de produktgrupper som framstilles,
- varmebehandle all rå melk ved en temperatur på minst 71,7 °C i 15 sekunder, og
- treffe egnede tiltak for å hindre svikefull bruk av stempelmerker.

Polske myndigheter skal:

- sikre at driftsansvarlig eller leder ved hver av de berørte virksomhetene treffer alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering,

⁽²⁾ Rådskretiv 92/46/EF om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved rådskretiv 94/71/EF (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 33).

- foreta prøvinger og uanmeldte kontroller av etterfølgelsen av prinsippet om melkeseparasjon, og
- foreta prøvinger i godkjente laboratorier av alle råvarer og sluttprodukter for å kontrollere deres samsvar med kravene i vedlegg C til direktiv 92/46/EØF, herunder mikrobiologiske kriterier for melkebaserte produkter.

Melk og/eller melkebaserte produkter som stammer fra forskjellige produksjonslinjer som bearbeider rå melk som ikke oppfyller EU-kravene i EU-godkjente melkebearbeidingsvirksomheter, kan bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringsdatoen. Dersom melken og/eller de melkebaserte produktene gjennomgår ytterligere bearbeiding, må disse ikke blandes med melk som oppfyller EU-kravene eller melkebaserte produkter som oppfyller EU-kravene eller føres inn i en annen virksomhet som ikke er gjenstand for overgangstiltak. Slike produkter skal være påført et særlig stempelmerke, uavhengig av markedsføringsdatoen.

Melk og melkeprodukter som framstilles i Polen i henhold til ovennevnte bestemmelser, skal bare tildeles støtte i henhold til avdeling I kapittel II og III, med unntak for artikkel 11, samt avdeling II i rådsforordning (EF) nr. 1255/1999 dersom de er påført et ovalt stempelmerke som nevnt i kapittel IV punkt A i vedlegg C til rådsdirektiv 92/46/EØF.

- d) Polen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende av eksisterende mangler angitt i tillegg B. Polske myndigheter skal kontinuerlig kontrollere at virksomhetenes offentlig godkjente individuelle utviklingsplaner gjennomføres på grunnlag av enhetlige kriterier. Polen skal sørge for at bare kjøttvirksomheter som fullt ut oppfyller disse kravene innen 31. desember 2006, og bare de virksomheter for melk og fisk som fullt ut oppfyller kravene innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives etter nevnte datoer. Polen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har fullført utviklingsplanene i løpet av det aktuelle året. Når det gjelder virksomheten for melk nevnt i bokstav c) skal rapporteringen skje hver sjette måned med start i november 2004.
- e) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg før tiltredelsen og fram til utløpet av overgangsperioden. Kommisjonen kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) eller stryke enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) og c), i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen og den gradvise reduksjonen av antall melkebearbeidingsvirksomheter med tillatelse til å bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene som nevnt i bokstav c).

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 5 avsnitt B)

31964 L 0433: Rådskonferanse 64/433/EØF om hygienekrav til produksjon og omsetning av ferskt kjøtt (EFT P 121 av 29.7.1964, s. 2012 og senere endret og konsolidert i EFT L 268 av 29.6.1991, s. 71), sist endret ved:

- 31995 L 0023: Rådskonferanse 95/23/EF av 22. juni 1995 (EFT L 243 av 11.10.1995, s. 7),

31977 L 0099: Rådskonferanse 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

- 31997 L 0076: Rådskonferanse 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31991 L 0493: Rådskonferanse 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskonferanse 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31).

a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Slovakia oppført i tillegget til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.

b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

c) Slovakia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende eksisterende mangler som angitt i tillegget til dette vedlegg. Slovakia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Slovakia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegget, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.

d) Kommisjonen kan ajourføre tillegget til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF og artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF.

får anvendelse. »

3. I kapittel I del 6.1 nr. 2 (rådsdirektiv 71/118/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 3 avsnitt A del I nr. 1),

31971 L 0118: Rådsdirektiv 71/118/EØF av 15. februar 1971 om helseproblemer ved produksjon og markedsføring av ferskt fjørfekjøtt (EFT L 55 av 8.3.1971, s. 23 og senere endret og ajourført i EFT L 62 av 15.3.1993, s. 6), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådsdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31977 L 0099: Rådsdirektiv 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

- 31997 L 0076: Rådsdirektiv 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31989 L 0437: Rådsdirektiv 89/437/EØF av 20. juni 1989 om hygieneproblemer og helseproblemer ved produksjon og omsetning av eggprodukter (EFT L 212 av 22. 7.1989, s. 87), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10),

31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 89/437/EØF og vedlegg B til direktiv 92/46/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Den tsjekkiske republikk oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter

som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

- c) Den tsjekkiske republikk skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Den tsjekkiske republikk skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Den tsjekkiske republikk skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 14 i direktiv 89/437/EØF og artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1),

31971 L 0118: Rådskonferensdirektiv 71/118/EØF av 15. februar 1971 om helseproblemer ved produksjon og markedsføring av ferskt fjørfekjøtt (EFT L 55 av 8.3.1971, s. 23 og senere endret og ajourført i EFT L 62 av 15.3.1993, s. 6), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskonferensdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31977 L 0099: Rådskonferensdirektiv 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

- 31997 L 0076: Rådskonferensdirektiv 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31991 L 0493: Rådskonferensdirektiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskonferensdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådskonferensdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskonklusjon 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskonklusjon 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2005 ikke anvendelse på virksomheter i Latvia oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg A til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de latviske myndigheter fører for dette formål.

I 2005 kan rå melk som leveres av driftsenheter som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Latvia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigering av eksisterende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Latvia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2005, kan fortsette å drives. Latvia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har rettet eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2005, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF,

artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Litauen (vedlegg IX kapittel 5 avsnitt B del I),

31971 L 0118: Rådskonklusjon 71/118/EØF av 15. februar 1971 om helseproblemer ved produksjon og markedsføring av ferskt fjørfekjøtt (EFT L 55 av 8.3.1971, s. 23 og senere endret og ajourført i EFT L 62 av 15.3.1993, s. 6), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskonklusjon 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31977 L 0099: Rådskonklusjon 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

- 31997 L 0076: Rådskonklusjon 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31991 L 0493: Rådskonklusjon 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskonklusjon 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådskonklusjon 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskonklusjon 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskonklusjon 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Litauen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet,

uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbejdede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbejdingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsheten er oppført på en liste som de litauiske myndigheter fører for dette formål.

Melkebearbejdingsvirksomheter som ikke omfattes av overgangsordningene, kan motta leveranser av rå melk fra driftsheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsheten er oppført på listen nevnt i foregående ledd og at den rå melken som leveres, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Litauen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg B til dette vedlegg. Litauen skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Litauen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

og Polen (vedlegg XII kapittel 6 avsnitt B del I nr. 1)

31971 L 0118: Rådskdirektiv 71/118/EØF av 15. februar 1971 om helseproblemer ved produksjon og markedsføring av ferskt fjørfekjøtt (EFT L 55 av 8.3.1971, s. 23 og senere endret og ajourført i EFT L 62 av 15.3.1993, s. 6), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31977 L 0099: Rådskdirektiv 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

- 31997 L 0076: Rådskretiv 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31991 L 0493: Rådskretiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskretiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådskretiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskretiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10),

31994 L 0065: Rådskretiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2007 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, og de strukturelle kravene fastlagt i vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og i vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke. Fersk fisk som ikke er innpakket skal ikke markedsføres unntatt direkte til sluttforbrukeren i poviatet (grevskapet) hvor fiskeforedlingsanlegget befinner seg. I slike tilfeller skal beholdere som fisken oppbevares i ved forsendelse, være påført det særlige identifikasjonsmerket nevnt ovenfor.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegget til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

c) De 56 melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene i atskilte produksjonslinjer. Denne tillatelsen gjelder for melkebearbeidingsvirksomheter fram til:

- 31. juni 2005 for de 29 virksomhetene oppført i del I,
- 31. desember 2005 for de 14 virksomhetene oppført i del II,
- 31. desember 2006 for de 13 virksomhetene oppført i del III.

I denne sammenheng menes med melk som ikke oppfyller EU-kravene, leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV, avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

Slike virksomheter må oppfylle EU-kravene til virksomheter fullt ut, herunder iverksetting av systemet for risikoanalyse og identifisering av kritiske punkter (HACCP) (nevnt i artikkel 14 i direktiv 92/46/EØF⁽³⁾), og må godtgjøre at de er i stand til å oppfylle følgende vilkår fullt ut, herunder å angi sine relevante produksjonslinjer:

- treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering, fra oppsamling til sluttprodukt, med melkens oppsamlingsruter, atskilt lagring av melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene, særskilt emballering av og merking av produkter basert på melk som ikke oppfyller EU-kravene samt særskilt lagring av slike produkter,
- opprette en framgangsmåte for å sikre råvarenes sporbarhet, herunder nødvendig dokumentasjon av produktbevegelser og produktregnskap, samt hvordan råvarer som oppfyller kravene og råvarer som ikke oppfyller kravene skal behandles innenfor de produktgrupper som framstilles,
- varmebehandle all rå melk ved en temperatur på minst 71,7 °C i 15 sekunder, og
- treffe egnede tiltak for å hindre svikefull bruk av stempelmerker.

Polske myndigheter skal:

- sikre at driftsansvarlig eller leder ved hver av de berørte virksomhetene treffer alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering,

⁽³⁾ Rådskonklusjon 92/46/EF om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved rådskonklusjon 94/71/EF (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 33).

- foreta prøvinger og uanmeldte kontroller av etterfølgelsen av prinsippet om melkeseparasjon, og
- foreta prøvinger i godkjente laboratorier av alle råvarer og sluttprodukter for å kontrollere deres samsvar med kravene i vedlegg C til direktiv 92/46/EØF, herunder mikrobiologiske kriterier for melkebaserte produkter.

Melk og/eller melkebaserte produkter som stammer fra forskjellige produksjonslinjer som bearbeider rå melk som ikke oppfyller EU-kravene i EU-godkjente melkebearbeidingsvirksomheter, kan bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringsdatoen. Dersom melken og/eller de melkebaserte produktene gjennomgår ytterligere bearbeiding, må disse ikke blandes med melk som oppfyller EU-kravene eller melkebaserte produkter som oppfyller EU-kravene eller føres inn i en annen virksomhet som ikke er gjenstand for overgangstiltak. Slike produkter skal være påført et særlig stempelmerke, uavhengig av markedsføringsdatoen.

Melk og melkeprodukter som framstilles i Polen i henhold til ovennevnte bestemmelser, skal bare tildeles støtte i henhold til avdeling I kapittel II og III, med unntak for artikkel 11, samt avdeling II i rådsforordning (EF) nr. 1255/1999 dersom de er påført et ovalt stempelmerke som nevnt i kapittel IV punkt A i vedlegg C til rådsdirektiv 92/46/EØF.

- d) Polen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende av eksisterende mangler angitt i tillegg B. Polske myndigheter skal kontinuerlig kontrollere at virksomhetenes offentlig godkjente individuelle utviklingsplaner gjennomføres på grunnlag av enhetlige kriterier. Polen skal sørge for at bare kjøttvirksomheter som fullt ut oppfyller disse kravene innen 31. desember 2006, og bare de virksomheter for melk og fisk som fullt ut oppfyller kravene innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives etter nevnte datoer. Polen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har fullført utviklingsplanene i løpet av det aktuelle året. Når det gjelder virksomheten for melk nevnt i bokstav c) skal rapporteringen skje hver sjette måned med start i november 2004.
- e) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg før tiltredelsen og fram til utløpet av overgangsperioden. Kommisjonen kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) eller stryke enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) og c), i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen og den gradvise reduksjonen av antall melkebearbeidingsvirksomheter med tillatelse til å bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene som nevnt i bokstav c).

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

får anvendelse.»

4. I kapittel I del 6.1 nr. 4 (rådsdirektiv 77/99/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 3 avsnitt A del I nr. 1),

31977 L 0099: Rådsdirektiv 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

- 31997 L 0076: Rådsdirektiv 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31989 L 0437: Rådsdirektiv 89/437/EØF av 20. juni 1989 om hygieneproblemer og helseproblemer ved produksjon og omsetning av eggprodukter (EFT L 212 av 22. 7.1989, s. 87), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10),

31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 89/437/EØF og vedlegg B til direktiv 92/46/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Den tsjekkiske republikk oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.

b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

c) Den tsjekkiske republikk skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Den tsjekkiske republikk skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Den tsjekkiske republikk skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.

- d) Kommissjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 14 i direktiv 89/437/EØF og artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1),

31977 L 0099: Rådskdirektiv 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

- 31997 L 0076: Rådskdirektiv 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31991 L 0493: Rådskdirektiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådskdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2005 ikke anvendelse på virksomheter i Latvia oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte

fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg A til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de latviske myndigheter fører for dette formål.

I 2005 kan rå melk som leveres av driftsenheter som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Latvia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Latvia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2005, kan fortsette å drives. Latvia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har rettet eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2005, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Litauen (vedlegg IX kapittel 5 avsnitt B del I),

31977 L 0099: Rådskapdirektiv 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

- 31997 L 0076: Rådskapdirektiv 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31991 L 0493: Rådskapdirektiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskapdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådsdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Litauen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de litauiske myndigheter fører for dette formål.

Melkebearbeidingsvirksomheter som ikke omfattes av overgangsordningene, kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på listen nevnt i foregående ledd og at den rå melken som leveres, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Litauen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg B til dette vedlegg. Litauen skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Litauen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.

- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Polen (vedlegg XII kapittel 6 avsnitt B del I nr. 1),

31977 L 0099: Rådskonferanse 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

- 31997 L 0076: Rådskonferanse 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31991 L 0493: Rådskonferanse 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskonferanse 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådskonferanse 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskonferanse 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10),

31994 L 0065: Rådskonferanse 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2007 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, og de strukturelle kravene fastlagt i vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og i vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke. Fersk fisk som ikke er innpakket skal ikke markedsføres unntatt direkte til sluttforbrukeren i poviatet (grevskapet) hvor fiskeforedlingsanlegget befinner seg. I slike tilfeller skal beholdere som fisken oppbevares i ved forsendelse, være påført det særlige identifikasjonsmerket nevnt ovenfor.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegget til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

c) De 56 melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene i atskilte produksjonslinjer. Denne tillatelsen gjelder for melkebearbeidingsvirksomheter fram til:

- 31. juni 2005 for de 29 virksomhetene oppført i del I,
- 31. desember 2005 for de 14 virksomhetene oppført i del II,
- 31. desember 2006 for de 13 virksomhetene oppført i del III.

I denne sammenheng menes med melk som ikke oppfyller EU-kravene, leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV, avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

Slike virksomheter må oppfylle EU-kravene til virksomheter full ut, herunder iverksetting av systemet for risikoanalyse og identifisering av kritiske punkter (HACCP) (nevnt i artikkel 14 i direktiv 92/46/EØF⁽⁴⁾), og må godtgjøre at de er i stand til å oppfylle følgende vilkår fullt ut, herunder å angi sine relevante produksjonslinjer:

- treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering, fra oppsamling til sluttprodukt, med melkens oppsamlingsruter, atskilt lagring av melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene, særskilt emballering av og merking av produkter basert på melk som ikke oppfyller EU-kravene samt særskilt lagring av slike produkter,

⁽⁴⁾ Rådskommisjonen 92/46/EF om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved rådskommisjonen 94/71/EF (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 33).

- opprette en framgangsmåte for å sikre råvarenes sporbarhet, herunder nødvendig dokumentasjon av produktbevegelser og produktregnskap, samt hvordan råvarer som oppfyller kravene og råvarer som ikke oppfyller kravene skal behandles innenfor de produktgrupper som framstilles,
- varmebehandle all rå melk ved en temperatur på minst 71,7 °C i 15 sekunder, og
- treffe egnede tiltak for å hindre svikefull bruk av stempelmerker.

Polske myndigheter skal:

- sikre at driftsansvarlig eller leder ved hver av de berørte virksomhetene treffer alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering,
- foreta prøvinger og uanmeldte kontroller av etterfølgelsen av prinsippet om melkeseparasjon, og
- foreta prøvinger i godkjente laboratorier av alle råvarer og sluttprodukter for å kontrollere deres samsvar med kravene i vedlegg C til direktiv 92/46/EØF, herunder mikrobiologiske kriterier for melkebaserte produkter.

Melk og/eller melkebaserte produkter som stammer fra forskjellige produksjonslinjer som bearbeider rå melk som ikke oppfyller EU-kravene i EU-godkjente melkebearbeidingsvirksomheter, kan bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringsdatoen. Dersom melken og/eller de melkebaserte produktene gjennomgår ytterligere bearbeiding, må disse ikke blandes med melk som oppfyller EU-kravene eller melkebaserte produkter som oppfyller EU-kravene eller føres inn i en annen virksomhet som ikke er gjenstand for overgangstiltak. Slike produkter skal være påført et særlig stempelmerke, uavhengig av markedsføringsdatoen.

Melk og melkeprodukter som framstilles i Polen i henhold til ovennevnte bestemmelser, skal bare tildeles støtte i henhold til avdeling I kapittel II og III, med unntak for artikkel 11, samt avdeling II i rådsforordning (EF) nr. 1255/1999 dersom de er påført et ovalt stempelmerke som nevnt i kapittel IV punkt A i vedlegg C til rådsdirektiv 92/46/EØF.

- d) Polen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende av eksisterende mangler angitt i tillegg B. Polske myndigheter skal kontinuerlig kontrollere at virksomhetenes offentlig godkjente individuelle utviklingsplaner gjennomføres på grunnlag av enhetlige kriterier. Polen skal sørge for at bare kjøttvirksomheter som fullt ut oppfyller disse kravene innen 31. desember 2006, og bare de virksomheter for melk og fisk som fullt ut oppfyller kravene innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives etter nevnte datoer. Polen skal framlegge årlige rapporter til Kommissjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har fullført utviklingsplanene i løpet av det aktuelle året. Når det gjelder virksomheten for melk nevnt i bokstav c) skal rapporteringen skje hver sjette måned med start i november 2004.

- e) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg før tiltredelsen og fram til utløpet av overgangsperioden. Kommisjonen kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) eller stryke enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) og c), i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen og den gradvise reduksjonen av antall melkebearbeidingsvirksomheter med tillatelse til å bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene som nevnt i bokstav c).

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 5 avsnitt B)

31977 L 0099: Rådskdirektiv 77/99/EØF av 21. desember 1976 om helseproblemer ved produksjon og omsetning av kjøttprodukter og visse andre produkter av animalsk opprinnelse (EFT L 26 av 31.1.1977, s. 85 og senere endret og ajourført i EFT L 57 av 2.3.1992, s. 4), sist endret ved:

- 31997 L 0076: Rådskdirektiv 97/76/EF av 16. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 25),

31991 L 0493: Rådskdirektiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Slovakia oppført i tillegget til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.

- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

- c) Slovakia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegget til dette vedlegg. Slovakia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Slovakia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegget, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.

- d) Kommissjonen kan ajourføre tillegget til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF og artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF.

får anvendelse.»

5. I kapittel I del 6.1 nr. 6 (rådsdirektiv 94/65/EF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Latvia (vedlegg VIII kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1),

31994 L 0065: Rådsdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2005 ikke anvendelse på virksomheter i Latvia oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg A til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de latviske myndigheter fører for dette formål.

I 2005 kan rå melk som leveres av driftsenheter som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Latvia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Latvia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2005, kan fortsette å drives. Latvia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har rettet eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2005, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Litauen (vedlegg IX kapittel 5 avsnitt B del I),

31994 L 0065: Rådsdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Litauen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballes i salgsheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de litauiske myndigheter fører for dette formål.

Melkebearbeidingsvirksomheter som ikke omfattes av overgangsordningene, kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på listen nevnt i foregående ledd og at den rå melken som leveres, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Litauen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg B til dette vedlegg. Litauen skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Litauen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

og Polen (vedlegg XII kapittel 6 avsnitt B del I nr. 1)

31994 L 0065: Rådskretiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2007 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, og de strukturelle kravene fastlagt i vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og i vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballes i salgsheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke. Fersk fisk som ikke er innpakket skal ikke markedsføres unntatt direkte til sluttforbrukeren i poviatet (grevskapet) hvor fiskeforedlingsanlegget

befinner seg. I slike tilfeller skal beholdere som fisken oppbevares i ved forsendelse, være påført det særlige identifikasjonsmerket nevnt ovenfor.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegget til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

- c) De 56 melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene i atskilte produksjonslinjer. Denne tillatelsen gjelder for melkebearbeidingsvirksomheter fram til:
- 31. juni 2005 for de 29 virksomhetene oppført i del I,
 - 31. desember 2005 for de 14 virksomhetene oppført i del II,
 - 31. desember 2006 for de 13 virksomhetene oppført i del III.

I denne sammenheng menes med melk som ikke oppfyller EU-kravene, leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV, avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

Slike virksomheter må oppfylle EU-kravene til virksomheter full ut, herunder iverksetting av systemet for risikoanalyse og identifisering av kritiske punkter (HACCP) (nevnt i artikkel 14 i direktiv 92/46/EØF⁽⁵⁾), og må godtgjøre at de er i stand til å oppfylle følgende vilkår fullt ut, herunder å angi sine relevante produksjonslinjer:

- treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering, fra oppsamling til sluttprodukt, med melkens oppsamlingsruter, atskilt lagring av melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene, særskilt emballering av og merking av produkter basert på melk som ikke oppfyller EU-kravene samt særskilt lagring av slike produkter,
- opprette en framgangsmåte for å sikre råvarenes sporbarhet, herunder nødvendig dokumentasjon av produktbevegelser og produktregnskap, samt hvordan råvarer som oppfyller kravene og råvarer som ikke oppfyller kravene skal behandles innenfor de produktgrupper som framstilles,

⁽⁵⁾ Rådskommisjonen 92/46/EF om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved rådskommisjonen 94/71/EF (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 33).

- varmebehandle all rå melk ved en temperatur på minst 71,7 °C i 15 sekunder, og
- treffe egnede tiltak for å hindre svikefull bruk av stempelmerker.

Polske myndigheter skal:

- sikre at driftsansvarlig eller leder ved hver av de berørte virksomhetene treffer alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering,
- foreta prøvinger og uanmeldte kontroller av etterfølgelsen av prinsippet om melkeseparasjon, og
- foreta prøvinger i godkjente laboratorier av alle råvarer og sluttprodukter for å kontrollere deres samsvar med kravene i vedlegg C til direktiv 92/46/EØF, herunder mikrobiologiske kriterier for melkebaserte produkter.

Melk og/eller melkebaserte produkter som stammer fra forskjellige produksjonslinjer som bearbeider rå melk som ikke oppfyller EU-kravene i EU-godkjente melkebearbeidingsvirksomheter, kan bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringsdatoen. Dersom melken og/eller de melkebaserte produktene gjennomgår ytterligere bearbeiding, må disse ikke blandes med melk som oppfyller EU-kravene eller melkebaserte produkter som oppfyller EU-kravene eller føres inn i en annen virksomhet som ikke er gjenstand for overgangstiltak. Slike produkter skal være påført et særlig stempelmerke, uavhengig av markedsføringsdatoen.

Melk og melkeprodukter som framstilles i Polen i henhold til ovennevnte bestemmelser, skal bare tildeles støtte i henhold til avdeling I kapittel II og III, med unntak for artikkel 11, samt avdeling II i rådsforordning (EF) nr. 1255/1999 dersom de er påført et ovalt stempelmerke som nevnt i kapittel IV punkt A i vedlegg C til rådsdirektiv 92/46/EØF.

- d) Polen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende av eksisterende mangler angitt i tillegg B. Polske myndigheter skal kontinuerlig kontrollere at virksomhetenes offentlig godkjente individuelle utviklingsplaner gjennomføres på grunnlag av enhetlige kriterier. Polen skal sørge for at bare kjøttvirksomheter som fullt ut oppfyller disse kravene innen 31. desember 2006, og bare de virksomheter for melk og fisk som fullt ut oppfyller kravene innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives etter nevnte datoer. Polen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har fullført utviklingsplanene i løpet av det aktuelle året. Når det gjelder virksomheten for melk nevnt i bokstav c) skal rapporteringen skje hver sjette måned med start i november 2004.
- e) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg før tiltredelsen og fram til utløpet av overgangsperioden. Kommisjonen kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) eller stryke enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) og c), i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende

mangler og i lys av resultatet av overvåkingen og den gradvise reduksjonen av antall melkebearbeidingsvirksomheter med tillatelse til å bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene som nevnt i bokstav c).

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

får anvendelse.»

6. I kapittel I del 6.1 nr. 7 (rådsdirektiv 89/437/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 3 avsnitt A del I nr. 1)

31989 L 0437: Rådsdirektiv 89/437/EØF av 20. juni 1989 om hygieneproblemer og helseproblemer ved produksjon og omsetning av eggprodukter (EFT L 212 av 22. 7.1989, s. 87), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10),

31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).
- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 89/437/EØF og vedlegg B til direktiv 92/46/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Den tsjekkiske republikk oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

- c) Den tsjekkiske republikk skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende av eksisterende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Den tsjekkiske republikk skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan

fortsette å drives. Den tsjekkiske republikk skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.

- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 14 i direktiv 89/437/EØF og artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF.

får anvendelse.»

7. I kapittel I del 6.1 nr. 8 (rådsdirektiv 91/493/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Latvia (vedlegg VIII kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1),

31991 L 0493: Rådsdirektiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådsdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådsdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2005 ikke anvendelse på virksomheter i Latvia oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg A til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de latviske myndigheter fører for dette formål.

I 2005 kan rå melk som leveres av driftsenheter som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Latvia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende av eksisterende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Latvia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2005, kan fortsette å drives. Latvia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har rettet eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2005, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Litauen (vedlegg IX kapittel 5 avsnitt B del I),

31991 L 0493: Rådskapitativ 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskapitativ 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådskapitativ 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskapitativ 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskretiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Litauen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsheten er oppført på en liste som de litauiske myndigheter fører for dette formål.

Melkebearbeidingsvirksomheter som ikke omfattes av overgangsordningene, kan motta leveranser av rå melk fra driftsheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsheten er oppført på listen nevnt i foregående ledd og at den rå melken som leveres, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Litauen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg B til dette vedlegg. Litauen skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Litauen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF,

artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Polen (vedlegg XII kapittel 6 avsnitt B del I nr. 1),

31991 L 0493: Rådsdirektiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådsdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10),

31994 L 0065: Rådsdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2007 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, og de strukturelle kravene fastlagt i vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og i vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballes i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke. Fersk fisk som ikke er innpakket skal ikke markedsføres unntatt direkte til sluttforbrukeren i poviatet (grevskapet) hvor fiskeforedlingsanlegget befinner seg. I slike tilfeller skal beholdere som fisken oppbevares i ved forsendelse, være påført det særlige identifikasjonsmerket nevnt ovenfor.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke

er i samsvar med kapittel II i vedlegget til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

c) De 56 melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene i atskilte produksjonslinjer. Denne tillatelsen gjelder for melkebearbeidingsvirksomheter fram til:

- 31. juni 2005 for de 29 virksomhetene oppført i del I,
- 31. desember 2005 for de 14 virksomhetene oppført i del II,
- 31. desember 2006 for de 13 virksomhetene oppført i del III.

I denne sammenheng menes med melk som ikke oppfyller EU-kravene, leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV, avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

Slike virksomheter må oppfylle EU-kravene til virksomheter full ut, herunder iverksetting av systemet for risikoanalyse og identifisering av kritiske punkter (HACCP) (nevnt i artikkel 14 i direktiv 92/46/EØF⁽⁶⁾), og må godtgjøre at de er i stand til å oppfylle følgende vilkår fullt ut, herunder å angi sine relevante produksjonslinjer:

- treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering, fra oppsamling til sluttprodukt, med melkens oppsamlingsruter, atskilt lagring av melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene, særskilt emballering av og merking av produkter basert på melk som ikke oppfyller EU-kravene samt særskilt lagring av slike produkter,
- opprette en framgangsmåte for å sikre råvarenes sporbarhet, herunder nødvendig dokumentasjon av produktbevegelser og produktregnskap, samt hvordan råvarer som oppfyller kravene og råvarer som ikke oppfyller kravene skal behandles innenfor de produktgrupper som framstilles,
- varmebehandle all rå melk ved en temperatur på minst 71,7 °C i 15 sekunder, og
- treffe egnede tiltak for å hindre svikefull bruk av stempelmerker.

Polske myndigheter skal:

⁽⁶⁾ Rådskommisjonen 92/46/EF om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved rådskommisjonen 94/71/EF (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 33).

- sikre at driftsansvarlig eller leder ved hver av de berørte virksomhetene treffer alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering,
- foreta prøvinger og uanmeldte kontroller av etterfølgelsen av prinsippet om melkeseparasjon, og
- foreta prøvinger i godkjente laboratorier av alle råvarer og sluttprodukter for å kontrollere deres samsvar med kravene i vedlegg C til direktiv 92/46/EØF, herunder mikrobiologiske kriterier for melkebaserte produkter.

Melk og/eller melkebaserte produkter som stammer fra forskjellige produksjonslinjer som bearbeider rå melk som ikke oppfyller EU-kravene i EU-godkjente melkebearbeidingsvirksomheter, kan bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringsdatoen. Dersom melken og/eller de melkebaserte produktene gjennomgår ytterligere bearbeiding, må disse ikke blandes med melk som oppfyller EU-kravene eller melkebaserte produkter som oppfyller EU-kravene eller føres inn i en annen virksomhet som ikke er gjenstand for overgangstiltak. Slike produkter skal være påført et særlig stempelmerke, uavhengig av markedsføringsdatoen.

Melk og melkeprodukter som framstilles i Polen i henhold til ovennevnte bestemmelser, skal bare tildeles støtte i henhold til avdeling I kapittel II og III, med unntak for artikkel 11, samt avdeling II i rådsforordning (EF) nr. 1255/1999 dersom de er påført et ovalt stempelmerke som nevnt i kapittel IV punkt A i vedlegg C til rådsdirektiv 92/46/EØF.

- d) Polen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler angitt i tillegg B. Polske myndigheter skal kontinuerlig kontrollere at virksomhetenes offentlig godkjente individuelle utviklingsplaner gjennomføres på grunnlag av enhetlige kriterier. Polen skal sørge for at bare kjøttvirksomheter som fullt ut oppfyller disse kravene innen 31. desember 2006, og bare de virksomheter for melk og fisk som fullt ut oppfyller kravene innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives etter nevnte datoer. Polen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har fullført utviklingsplanene i løpet av det aktuelle året. Når det gjelder virksomheten for melk nevnt i bokstav c) skal rapporteringen skje hver sjette måned med start i november 2004.
- e) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg før tiltredelsen og fram til utløpet av overgangsperioden. Kommisjonen kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) eller stryke enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) og c), i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen og den gradvise reduksjonen av antall melkebearbeidingsvirksomheter med tillatelse til å bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene som nevnt i bokstav c).

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 20 i

direktiv 77/99/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 5 avsnitt B)

31991 L 0493: Rådskonklusjon 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskonklusjon 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31).
- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Slovakia oppført i tillegget til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).
- c) Slovakia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende tiltak som angitt i tillegget til dette vedlegg. Slovakia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Slovakia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegget, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegget til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF og artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF.

får anvendelse. »

8. I kapittel I del 6.1 nr. 11 (rådskonklusjon 92/46/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 3 avsnitt A del I nr. 1),

31992 L 0046: Rådskonferanse 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskonferanse 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).
- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 89/437/EØF og vedlegg B til direktiv 92/46/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Den tsjekkiske republikk oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).
- c) Den tsjekkiske republikk skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Den tsjekkiske republikk skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Den tsjekkiske republikk skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 14 i direktiv 89/437/EØF og artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1),

31992 L 0046: Rådskonferanse 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskonferanse 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskonklusjon 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2005 ikke anvendelse på virksomheter i Latvia oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg A til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de latviske myndigheter fører for dette formål.

I 2005 kan rå melk som leveres av driftsenheter som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Latvia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende tiltak som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Latvia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2005, kan fortsette å drives. Latvia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har rettet eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2005, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i

direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Litauen (vedlegg IX kapittel 5 avsnitt B del I),

31992 L 0046: Rådskonklusjon 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

– 31996 L 0023: Rådskonklusjon 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskonklusjon 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Litauen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de litauiske myndigheter fører for dette formål.

Melkebearbeidingsvirksomheter som ikke omfattes av overgangsordningene, kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på listen nevnt i foregående ledd og at den rå melken som leveres, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Litauen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende tiltak som angitt i tillegg B til dette vedlegg. Litauen skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Litauen skal framlegge årlige

rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.

- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Malta (vedlegg XI kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1)

1. 31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

– 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

- a) Fram til 31. desember 2009 kan melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel I og II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de maltesiske myndigheter fører for dette formål.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.
- c) Malta skal sørge for gradvis samsvar med vedlegg A til direktiv 92/46/EØF i driftsenheter for melkeproduserende dyr og skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til oppgradering og omstrukturering i hver av driftsenhetene og kontroll av jurbetennelse i besetningen med henblikk på å oppfylle kravene til hygiene og kvalitet i direktiv 92/46/EØF.
- d) Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF.

og Polen (vedlegg XII kapittel 6 avsnitt B del I nr. 1)

31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskretiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10),

31994 L 0065: Rådskretiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2007 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, og de strukturelle kravene fastlagt i vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og i vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke. Fersk fisk som ikke er innpakket skal ikke markedsføres unntatt direkte til sluttforbrukeren i poviatet (grevskapet) hvor fiskeforedlingsanlegget befinner seg. I slike tilfeller skal beholdere som fisken oppbevares i ved forsendelse, være påført det særlige identifikasjonsmerket nevnt ovenfor.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegget til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

- c) De 56 melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene i atskilte produksjonslinjer. Denne tillatelsen gjelder for melkebearbeidingsvirksomheter fram til:
 - 31. juni 2005 for de 29 virksomhetene oppført i del I,
 - 31. desember 2005 for de 14 virksomhetene oppført i del II,
 - 31. desember 2006 for de 13 virksomhetene oppført i del III.

I denne sammenheng menes med melk som ikke oppfyller EU-kravene, leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV, avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv

92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

Slike virksomheter må oppfylle EU-kravene til virksomheter full ut, herunder iverksetting av systemet for risikoanalyse og identifisering av kritiske punkter (HACCP) (nevnt i artikkel 14 i direktiv 92/46/EØF⁽⁷⁾), og må godtgjøre at de er i stand til å oppfylle følgende vilkår fullt ut, herunder å angi sine relevante produksjonslinjer:

- treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering, fra oppsamling til sluttprodukt, med melkens oppsamlingsruter, atskilt lagring av melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene, særskilt emballering av og merking av produkter basert på melk som ikke oppfyller EU-kravene samt særskilt lagring av slike produkter,
- opprette en framgangsmåte for å sikre råvarenes sporbarhet, herunder nødvendig dokumentasjon av produktbevegelser og produktregnskap, samt hvordan råvarer som oppfyller kravene og råvarer som ikke oppfyller kravene skal behandles innenfor de produktgrupper som framstilles,
- varmebehandle all rå melk ved en temperatur på minst 71,7 °C i 15 sekunder, og
- treffe egnede tiltak for å hindre svikefull bruk av stempelmerker.

Polske myndigheter skal:

- sikre at driftsansvarlig eller leder ved hver av de berørte virksomhetene treffer alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering,
- foreta prøvinger og uanmeldte kontroller av etterfølgelsen av prinsippet om melkeseparasjon, og
- foreta prøvinger i godkjente laboratorier av alle råvarer og sluttprodukter for å kontrollere deres samsvar med kravene i vedlegg C til direktiv 92/46/EØF, herunder mikrobiologiske kriterier for melkebaserte produkter.

Melk og/eller melkebaserte produkter som stammer fra forskjellige produksjonslinjer som bearbeider rå melk som ikke oppfyller EU-kravene i EU-godkjente melkebearbeidingsvirksomheter, kan bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringsdatoen. Dersom melken og/eller de melkebaserte produktene gjennomgår ytterligere bearbeiding, må disse ikke blandes med melk som oppfyller EU-kravene eller melkebaserte produkter som oppfyller EU-kravene eller føres inn i en annen virksomhet som ikke er gjenstand for overgangstiltak. Slike

⁽⁷⁾ Rådskommisjonen 92/46/EF om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved rådskommisjonen 94/71/EF (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 33).

produkter skal være påført et særlig stempelmerke, uavhengig av markedsføringsdatoen.

Melk og melkeprodukter som framstilles i Polen i henhold til ovennevnte bestemmelser, skal bare tildeles støtte i henhold til avdeling I kapittel II og III, med unntak for artikkel 11, samt avdeling II i rådsforordning (EF) nr. 1255/1999 dersom de er påført et ovalt stempelmerke som nevnt i kapittel IV punkt A i vedlegg C til rådsdirektiv 92/46/EØF.

- d) Polen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende av eksisterende mangler angitt i tillegg B. Polske myndigheter skal kontinuerlig kontrollere at virksomhetenes offentlig godkjente individuelle utviklingsplaner gjennomføres på grunnlag av enhetlige kriterier. Polen skal sørge for at bare kjøttvirksomheter som fullt ut oppfyller disse kravene innen 31. desember 2006, og bare de virksomheter for melk og fisk som fullt ut oppfyller kravene innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives etter nevnte datoer. Polen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har fullført utviklingsplanene i løpet av det aktuelle året. Når det gjelder virksomheten for melk nevnt i bokstav c) skal rapporteringen skje hver sjette måned med start i november 2004.
- e) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg før tiltredelsen og fram til utløpet av overgangsperioden. Kommisjonen kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) eller stryke enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) og c), i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen og den gradvise reduksjonen av antall melkebearbeidingsvirksomheter med tillatelse til å bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene som nevnt i bokstav c).

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

får anvendelse.»

- 9. I kapittel I del 8.1 nr. 10 (rådsdirektiv 94/65/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Latvia (vedlegg VIII kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1),

31994 L 0065: Rådsdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv

94/65/EF får fram til 31. desember 2005 ikke anvendelse på virksomheter i Latvia oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.

- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg A til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de latviske myndigheter fører for dette formål.

I 2005 kan rå melk som leveres av driftsenheter som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Latvia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Latvia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2005, kan fortsette å drives. Latvia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har rettet eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2005, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Litauen (vedlegg IX kapittel 5 avsnitt B del I),

31994 L 0065: Rådsdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Litauen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballes i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de litauiske myndigheter fører for dette formål.

Melkebearbeidingsvirksomheter som ikke omfattes av overgangsordningene, kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på listen nevnt i foregående ledd og at den rå melken som leveres, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Litauen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg B til dette vedlegg. Litauen skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Litauen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

og Polen (vedlegg XII kapittel 6 avsnitt B del I nr. 1)

31994 L 0065: Rådskonferanse 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2007 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, og de strukturelle kravene fastlagt i vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og i vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballes i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke. Fersk fisk som ikke er innpakket skal ikke markedsføres unntatt direkte til sluttforbrukeren i poviatet (grevskapet) hvor fiskeforedlingsanlegget befinner seg. I slike tilfeller skal beholdere som fisken oppbevares i ved forsendelse, være påført det særlige identifikasjonsmerket nevnt ovenfor.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegget til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

- c) De 56 melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene i atskilte produksjonslinjer. Denne tillatelsen gjelder for melkebearbeidingsvirksomheter fram til:
- 31. juni 2005 for de 29 virksomhetene oppført i del I,
 - 31. desember 2005 for de 14 virksomhetene oppført i del II,
 - 31. desember 2006 for de 13 virksomhetene oppført i del III.

I denne sammenheng menes med melk som ikke oppfyller EU-kravene, leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV, avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke

er i samsvar med kapittel II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

Slike virksomheter må oppfylle EU-kravene til virksomheter full ut, herunder iverksetting av systemet for risikoanalyse og identifisering av kritiske punkter (HACCP) (nevnt i artikkel 14 i direktiv 92/46/EØF⁽⁸⁾), og må godtgjøre at de er i stand til å oppfylle følgende vilkår fullt ut, herunder å angi sine relevante produksjonslinjer:

- treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering, fra oppsamling til sluttprodukt, med melkens oppsamlingsruter, atskilt lagring av melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene, særskilt emballering av og merking av produkter basert på melk som ikke oppfyller EU-kravene samt særskilt lagring av slike produkter,
- opprette en framgangsmåte for å sikre råvarenes sporbarhet, herunder nødvendig dokumentasjon av produktbevegelser og produktregnskap, samt hvordan råvarer som oppfyller kravene og råvarer som ikke oppfyller kravene skal behandles innenfor de produktgrupper som framstilles,
- varmebehandle all rå melk ved en temperatur på minst 71,7 °C i 15 sekunder, og
- treffe egnede tiltak for å hindre svikefull bruk av stempelmerker.

Polske myndigheter skal:

- sikre at driftsansvarlig eller leder ved hver av de berørte virksomhetene treffer alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering,
- foreta prøvinger og uanmeldte kontroller av etterfølgelsen av prinsippet om melkeseparasjon, og
- foreta prøvinger i godkjente laboratorier av alle råvarer og sluttprodukter for å kontrollere deres samsvar med kravene i vedlegg C til direktiv 92/46/EØF, herunder mikrobiologiske kriterier for melkebaserte produkter.

Melk og/eller melkebaserte produkter som stammer fra forskjellige produksjonslinjer som bearbeider rå melk som ikke oppfyller EU-kravene i EU-godkjente melkebearbeidingsvirksomheter, kan bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringsdatoen. Dersom melken og/eller de melkebaserte produktene gjennomgår ytterligere bearbeiding, må disse ikke blandes med melk som oppfyller EU-kravene eller melkebaserte produkter som oppfyller EU-kravene eller føres inn i en annen virksomhet som ikke er gjenstand for overgangstiltak. Slike

⁽⁸⁾ Rådskonferansen om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved rådskonferansen om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 33).

produkter skal være påført et særlig stempelmerke, uavhengig av markedsføringsdatoen.

Melk og melkeprodukter som framstilles i Polen i henhold til ovennevnte bestemmelser, skal bare tildeles støtte i henhold til avdeling I kapittel II og III, med unntak for artikkel 11, samt avdeling II i rådsforordning (EF) nr. 1255/1999 dersom de er påført et ovalt stempelmerke som nevnt i kapittel IV punkt A i vedlegg C til rådsdirektiv 92/46/EØF.

- d) Polen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende av eksisterende mangler angitt i tillegg B. Polske myndigheter skal kontinuerlig kontrollere at virksomhetenes offentlig godkjente individuelle utviklingsplaner gjennomføres på grunnlag av enhetlige kriterier. Polen skal sørge for at bare kjøttvirksomheter som fullt ut oppfyller disse kravene innen 31. desember 2006, og bare de virksomheter for melk og fisk som fullt ut oppfyller kravene innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives etter nevnte datoer. Polen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har fullført utviklingsplanene i løpet av det aktuelle året. Når det gjelder virksomheten for melk nevnt i bokstav c) skal rapporteringen skje hver sjette måned med start i november 2004.
- e) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg før tiltredelsen og fram til utløpet av overgangsperioden. Kommisjonen kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) eller stryke enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) og c), i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen og den gradvise reduksjonen av antall melkebearbeidingsvirksomheter med tillatelse til å bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene som nevnt i bokstav c).

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

får anvendelse.»

10. I kapittel I del 8.1 nr. 11 (rådsdirektiv 91/493/EØF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Latvia (vedlegg VIII kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1),

31991 L 0493: Rådsdirektiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådsdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådskonklusjon 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskonklusjon 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskonklusjon 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2005 ikke anvendelse på virksomheter i Latvia oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg A til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de latviske myndigheter fører for dette formål.

I 2005 kan rå melk som leveres av driftsenheter som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Latvia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende tiltak som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Latvia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2005, kan fortsette å drives. Latvia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har rettet eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2005, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke

enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Litauen (vedlegg IX kapittel 5 avsnitt B del I),

31991 L 0493: Rådskdirektiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådskdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Litauen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsheter for melkeproduserende dyr som ikke er i

samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de litauiske myndigheter fører for dette formål.

Melkebearbeidingsvirksomheter som ikke omfattes av overgangsordningene, kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på listen nevnt i foregående ledd og at den rå melken som leveres, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Litauen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg B til dette vedlegg. Litauen skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Litauen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Polen (vedlegg XII kapittel 6 avsnitt B del I nr. 1),

31991 L 0493: Rådskapdirektiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskapdirektiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31),

31992 L 0046: Rådskapdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskapdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10),

31994 L 0065: Rådskapdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2007 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, og de strukturelle kravene fastlagt i vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og i vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember

2006 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.

- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke. Fersk fisk som ikke er innpakket skal ikke markedsføres unntatt direkte til sluttforbrukeren i poviatet (grevskapet) hvor fiskeforedlingsanlegget befinner seg. I slike tilfeller skal beholdere som fisken oppbevares i ved forsendelse, være påført det særlige identifikasjonsmerket nevnt ovenfor.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegget til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

- c) De 56 melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene i atskilte produksjonslinjer. Denne tillatelsen gjelder for melkebearbeidingsvirksomheter fram til:

- 31. juni 2005 for de 29 virksomhetene oppført i del I,
- 31. desember 2005 for de 14 virksomhetene oppført i del II,
- 31. desember 2006 for de 13 virksomhetene oppført i del III.

I denne sammenheng menes med melk som ikke oppfyller EU-kravene, leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV, avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

Slike virksomheter må oppfylle EU-kravene til virksomheter full ut, herunder iverksetting av systemet for risikoanalyse og identifisering av kritiske punkter (HACCP) (nevnt i artikkel 14 i direktiv 92/46/EØF⁽⁹⁾), og må godtgjøre at de er i

⁽⁹⁾ Rådskapet vedtok direktiv 92/46/EF om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved rådskapet ved direktiv 94/71/EF (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 33).

stand til å oppfylle følgende vilkår fullt ut, herunder å angi sine relevante produksjonslinjer:

- treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering, fra oppsamling til sluttprodukt, med melkens oppsamlingsruter, atskilt lagring av melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene, særskilt emballering av og merking av produkter basert på melk som ikke oppfyller EU-kravene samt særskilt lagring av slike produkter,
- opprette en framgangsmåte for å sikre råvarenes sporbarhet, herunder nødvendig dokumentasjon av produktbevegelser og produktregnskap, samt hvordan råvarer som oppfyller kravene og råvarer som ikke oppfyller kravene skal behandles innenfor de produktgrupper som framstilles,
- varmebehandle all rå melk ved en temperatur på minst 71,7 °C i 15 sekunder, og
- treffe egnede tiltak for å hindre svikefull bruk av stempelmerker.

Polske myndigheter skal:

- sikre at driftsansvarlig eller leder ved hver av de berørte virksomhetene treffer alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering,
- foreta prøvinger og uanmeldte kontroller av etterfølgelsen av prinsippet om melkeseparasjon, og
- foreta prøvinger i godkjente laboratorier av alle råvarer og sluttprodukter for å kontrollere deres samsvar med kravene i vedlegg C til direktiv 92/46/EØF, herunder mikrobiologiske kriterier for melkebaserte produkter.

Melk og/eller melkebaserte produkter som stammer fra forskjellige produksjonslinjer som bearbeider rå melk som ikke oppfyller EU-kravene i EU-godkjente melkebearbeidingsvirksomheter, kan bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringsdatoen. Dersom melken og/eller de melkebaserte produktene gjennomgår ytterligere bearbeiding, må disse ikke blandes med melk som oppfyller EU-kravene eller melkebaserte produkter som oppfyller EU-kravene eller føres inn i en annen virksomhet som ikke er gjenstand for overgangstiltak. Slike produkter skal være påført et særlig stempelmerke, uavhengig av markedsføringsdatoen.

Melk og melkeprodukter som framstilles i Polen i henhold til ovennevnte bestemmelser, skal bare tildeles støtte i henhold til avdeling I kapittel II og III, med unntak for artikkel 11, samt avdeling II i rådsforordning (EF) nr. 1255/1999 dersom de er påført et ovalt stempelmerke som nevnt i kapittel IV punkt A i vedlegg C til rådsdirektiv 92/46/EØF.

- d) Polen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende eksisterende mangler angitt i tillegg B. Polske myndigheter skal kontinuerlig kontrollere at virksomhetenes offentlig godkjente

individuelle utviklingsplaner gjennomføres på grunnlag av enhetlige kriterier. Polen skal sørge for at bare kjøttvirksomheter som fullt ut oppfyller disse kravene innen 31. desember 2006, og bare de virksomheter for melk og fisk som fullt ut oppfyller kravene innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives etter nevnte datoer. Polen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har fullført utviklingsplanene i løpet av det aktuelle året. Når det gjelder virksomheten for melk nevnt i bokstav c) skal rapporteringen skje hver sjette måned med start i november 2004.

- e) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg før tiltredelsen og fram til utløpet av overgangsperioden. Kommisjonen kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) eller stryke enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) og c), i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen og den gradvise reduksjonen av antall melkebearbeidingsvirksomheter med tillatelse til å bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene som nevnt i bokstav c).

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 5 avsnitt B)

31991 L 0493: Rådskretiv 91/493/EØF av 22. juli 1991 om fastsettelse av helsekrav ved produksjon og omsetning av fiskeriprodukter (EFT L 268 av 24.9.1991, s. 15), sist endret ved:

- 31997 L 0079: Rådskretiv 97/79/EF av 18. desember 1997 (EFT L 24 av 30.1.1998, s. 31).
- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Slovakia oppført i tillegget til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.
- Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).
- c) Slovakia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegget til dette vedlegg. Slovakia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Slovakia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn

til hver av virksomhetene oppført i tillegget, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.

- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegget til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF og artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF.

får anvendelse.»

11. I kapittel I del 8.1 nr. 13 (rådsdirektiv 92/46) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 3 avsnitt A del I nr. 1),

31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).
- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 89/437/EØF og vedlegg B til direktiv 92/46/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Den tsjekkiske republikk oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.
- Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).
- c) Den tsjekkiske republikk skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Den tsjekkiske republikk skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Den tsjekkiske republikk skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.

- d) Kommissjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 14 i direktiv 89/437/EØF og artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1),

31992 L 0046: Rådskonferensdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskonferensdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskonferensdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I og II til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I og II til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2005 ikke anvendelse på virksomheter i Latvia oppført i tillegg A til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg A til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de latviske myndigheter fører for dette formål.

I 2005 kan rå melk som leveres av driftsenheter som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Latvia skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler som angitt i tillegg A til dette vedlegg. Latvia skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2005, kan fortsette å drives. Latvia skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg A, herunder en liste over virksomheter som har rettet eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommisjonen kan ajourføre tillegg A nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2005, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Litauen (vedlegg IX kapittel 5 avsnitt B del I),

31992 L 0046: Rådskommisjonsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

- 31996 L 0023: Rådskommisjonsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådskommisjonsdirektiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF, vedlegget til direktiv 91/494/EØF, vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Litauen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballes i salgsenheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de litauiske myndigheter fører for dette formål.

Melkebearbeidingsvirksomheter som ikke omfattes av overgangsordningene, kan motta leveranser av rå melk fra driftsenheter for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med vedlegg A kapittel IV avsnitt A nr. 1 i direktiv 92/46/EØF, forutsatt at driftsenheten er oppført på listen nevnt i foregående ledd og at den rå melken som leveres, bare brukes til produksjon av ost med en modningstid på mer enn 60 dager.

- c) Litauen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende av eksisterende mangler som angitt i tillegg B til dette vedlegg. Litauen skal sørge for at bare virksomheter som oppfyller disse kravene fullt ut innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives. Litauen skal framlegge årlige rapporter til Kommissjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har korrigert eksisterende mangler i løpet av det aktuelle året.
- d) Kommissjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg som nevnt i bokstav a) før tiltredelsen og fram til 31. desember 2006, og kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye eller stryke enkeltvirksomheter, i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen.

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

Malta (vedlegg XI kapittel 4 avsnitt B del I nr. 1)

- 1. 31992 L 0046: Rådsdirektiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:
 - 31996 L 0023: Rådsdirektiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10).
 - a) Fram til 31. desember 2009 kan melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B til dette vedlegg motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel I og II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de maltesiske myndigheter fører for dette formål.
 - b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

- c) Malta skal sørge for gradvis samsvar med vedlegg A til direktiv 92/46/EØF i driftsenheter for melkeproduserende dyr og skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til oppgradering og omstrukturering i hver av driftsenhetene og kontroll av jurbetennelse i besetningen med henblikk på å oppfylle kravene til hygiene og kvalitet i direktiv 92/46/EØF.
- d) Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF.

og Polen (vedlegg XII kapittel 6 avsnitt B del I nr. 1)

31992 L 0046: Rådskretiv 92/46/EØF av 16. juni 1992 om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1), sist endret ved:

– 31996 L 0023: Rådskretiv 96/23/EF av 29. april 1996 (EFT L 125 av 23.5.1996, s. 10),

31994 L 0065: Rådskretiv 94/65/EF av 14. desember 1994 om fastsettelse av krav til produksjon og markedsføring av hakket kjøtt og bearbeidet kjøtt (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle kravene fastlagt i vedlegg I til direktiv 64/433/EØF, vedlegg I til direktiv 71/118/EØF, vedlegg A og B til direktiv 77/99/EØF og vedlegg I til direktiv 94/65/EF får fram til 31. desember 2007 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, og de strukturelle kravene fastlagt i vedlegg B til direktiv 92/46/EØF og i vedlegget til direktiv 91/493/EØF får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse på virksomheter i Polen oppført i tillegg B til dette vedlegg, med forbehold for vilkårene nedenfor.
- b) Så lenge virksomhetene nevnt i bokstav a) ovenfor omfattes av bestemmelsene i samme bokstav, skal produkter med opprinnelse i disse virksomhetene bare markedsføres på hjemmemarkedet eller bearbeides ytterligere i nasjonale virksomheter som også omfattes av bestemmelsene i bokstav a), uavhengig av markedsføringstidspunktet. Slike produkter må være påført et særlig stempelmerke.

Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal bare markedsføres på hjemmemarkedet eller behandles eller bearbeides videre i samme virksomhet, uavhengig av markedsføringstidspunktet. Ferske, bearbeidede eller tilberedte fiskerivarer skal pakkes og/eller emballeres i salgsheter og må være påført et særlig identifikasjonsmerke. Fersk fisk som ikke er innpakket skal ikke markedsføres unntatt direkte til sluttforbrukeren i poviatet (grevskapet) hvor fiskeforedlingsanlegget befinner seg. I slike tilfeller skal beholdere som fisken oppbevares i ved forsendelse, være påført det særlige identifikasjonsmerket nevnt ovenfor.

Første ledd får også anvendelse på alle produkter fra integrerte kjøttproduserende virksomheter, når en del av virksomheten omfattes av bestemmelsene i bokstav a).

Melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan motta leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke

er i samsvar med kapittel II i vedlegget til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

c) De 56 melkebearbeidingsvirksomhetene oppført i tillegg B kan bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene i atskilte produksjonslinjer. Denne tillatelsen gjelder for melkebearbeidingsvirksomheter fram til:

- 31. juni 2005 for de 29 virksomhetene oppført i del I,
- 31. desember 2005 for de 14 virksomhetene oppført i del II,
- 31. desember 2006 for de 13 virksomhetene oppført i del III.

I denne sammenheng menes med melk som ikke oppfyller EU-kravene, leveranser av rå melk som ikke er i samsvar med kapittel IV, avsnitt A nr. 1 i vedlegg A til direktiv 92/46/EØF, eller som kommer fra en driftsenhet for melkeproduserende dyr som ikke er i samsvar med kapittel II i vedlegg A til nevnte direktiv, forutsatt at driftsenheten er oppført på en liste som de polske myndigheter fører for dette formål.

Slike virksomheter må oppfylle EU-kravene til virksomheter full ut, herunder iverksetting av systemet for risikoanalyse og identifisering av kritiske punkter (HACCP) (nevnt i artikkel 14 i direktiv 92/46/EØF⁽¹⁰⁾), og må godtgjøre at de er i stand til å oppfylle følgende vilkår fullt ut, herunder å angi sine relevante produksjonslinjer:

- treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering, fra oppsamling til sluttprodukt, med melkens oppsamlingsruter, atskilt lagring av melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene, særskilt emballering av og merking av produkter basert på melk som ikke oppfyller EU-kravene samt særskilt lagring av slike produkter,
- opprette en framgangsmåte for å sikre råvarenes sporbarhet, herunder nødvendig dokumentasjon av produktbevegelser og produktregnskap, samt hvordan råvarer som oppfyller kravene og råvarer som ikke oppfyller kravene skal behandles innenfor de produktgrupper som framstilles,
- varmebehandle all rå melk ved en temperatur på minst 71,7 °C i 15 sekunder, og
- treffe egnede tiltak for å hindre svikefull bruk av stempelmerker.

Polske myndigheter skal:

⁽¹⁰⁾ Rådskdirektiv 92/46/EF om fastsettelse av hygieneregler for produksjon og omsetning av rå melk, varmebehandlet melk og melkebaserte produkter (EFT L 268 av 14.9.1992, s. 1). Direktivet sist endret ved rådskdirektiv 94/71/EF (EFT L 368 av 31.12.1994, s. 33).

- sikre at driftsansvarlig eller leder ved hver av de berørte virksomhetene treffer alle tiltak som er nødvendige for å sikre en korrekt etterfølgelse av interne framgangsmåter for melkeseparering,
- foreta prøvinger og uanmeldte kontroller av etterfølgelsen av prinsippet om melkeseparasjon, og
- foreta prøvinger i godkjente laboratorier av alle råvarer og sluttprodukter for å kontrollere deres samsvar med kravene i vedlegg C til direktiv 92/46/EØF, herunder mikrobiologiske kriterier for melkebaserte produkter.

Melk og/eller melkebaserte produkter som stammer fra forskjellige produksjonslinjer som bearbeider rå melk som ikke oppfyller EU-kravene i EU-godkjente melkebearbeidingsvirksomheter, kan bare markedsføres på hjemmemarkedet, uavhengig av markedsføringsdatoen. Dersom melken og/eller de melkebaserte produktene gjennomgår ytterligere bearbeiding, må disse ikke blandes med melk som oppfyller EU-kravene eller melkebaserte produkter som oppfyller EU-kravene eller føres inn i en annen virksomhet som ikke er gjenstand for overgangstiltak. Slike produkter skal være påført et særlig stempelmerke, uavhengig av markedsføringsdatoen.

Melk og melkeprodukter som framstilles i Polen i henhold til ovennevnte bestemmelser, skal bare tildeles støtte i henhold til avdeling I kapittel II og III, med unntak for artikkel 11, samt avdeling II i rådsforordning (EF) nr. 1255/1999 dersom de er påført et ovalt stempelmerke som nevnt i kapittel IV punkt A i vedlegg C til rådsdirektiv 92/46/EØF.

- d) Polen skal sørge for gradvis samsvar med de strukturelle kravene i bokstav a) i henhold til fristene for korrigerende mangler angitt i tillegg B. Polske myndigheter skal kontinuerlig kontrollere at virksomhetenes offentlig godkjente individuelle utviklingsplaner gjennomføres på grunnlag av enhetlige kriterier. Polen skal sørge for at bare kjøttvirksomheter som fullt ut oppfyller disse kravene innen 31. desember 2006, og bare de virksomheter for melk og fisk som fullt ut oppfyller kravene innen 31. desember 2006, kan fortsette å drives etter nevnte datoer. Polen skal framlegge årlige rapporter til Kommisjonen om framskrittene som er gjort med hensyn til hver av virksomhetene oppført i tillegg B, herunder en liste over virksomheter som har fullført utviklingsplanene i løpet av det aktuelle året. Når det gjelder virksomheten for melk nevnt i bokstav c) skal rapporteringen skje hver sjette måned med start i november 2004.
- e) Kommisjonen kan ajourføre tillegg B til dette vedlegg før tiltredelsen og fram til utløpet av overgangsperioden. Kommisjonen kan i den forbindelse i begrenset omfang tilføye enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) eller stryke enkeltvirksomheter som nevnt i bokstav a) og c), i lys av de framskritt som er gjort for å korrigere eksisterende mangler og i lys av resultatet av overvåkingen og den gradvise reduksjonen av antall melkebearbeidingsvirksomheter med tillatelse til å bearbeide melk som oppfyller EU-kravene og melk som ikke oppfyller EU-kravene som nevnt i bokstav c).

Det skal vedtas nærmere gjennomføringsregler for å sikre at ovennevnte overgangsordning fungerer smidig, i samsvar med artikkel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikkel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikkel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikkel 20 i

direktiv 77/99/EØF, artikkel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikkel 20 i direktiv 94/65/EF.

får anvendelse.»

12. I kapittel I del 9.1 nr. 8 (rådsdirektiv 1999/74/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 3 avsnitt A del I nr. 2),

2. 31999 L 0074: Rådsdirektiv 1999/74/EF av 19. juli 1999 om fastsettelse av minstestandarder for vern av verpehøner (EFT L 203 av 3.8.1999, s. 53).

Fram til 31. desember 2009 kan virksomheter i Den tsjekkiske republikk oppført i tillegg B til dette vedlegg fortsatt benytte bur som ikke oppfyller minstekravene til høyde fastlagt i artikkel 5 punkt 1 nr. 4 i direktiv 1999/74/EF, forutsatt at burene ikke er eldre enn 16 år, at de er minst 36 cm høye over minst 65 % av burarealet og ikke under 33 cm høye på noe sted.

Ungarn (vedlegg X kapittel 5 avsnitt B nr. 2),

2. 31999 L 0074: Rådsdirektiv 1999/74/EF av 19. juli 1999 om fastsettelse av minstestandarder for vern av verpehøner (EFT L 203 av 3.8.1999, s. 53).

Fram til 31. desember 2009 kan virksomheter i Ungarn oppført i tillegg B til dette vedlegg fortsatt benytte bur som ikke oppfyller minstekravene fastlagt i artikkel 5 punkt 1 nr. 4 og artikkel 5 punkt 1 nr. 5 i direktiv 1999/74/EF, forutsatt at burene er minst 36 cm høye over minst 65 % av burarealet og ikke under 33 cm høye på noe sted.

Malta (vedlegg XI kapittel 4 avsnitt B del I nr. 2),

2. 31999 L 0074: Rådsdirektiv 1999/74/EF av 19. juli 1999 om fastsettelse av minstestandarder for vern av verpehøner (EFT L 203 av 3.8.1999, s. 53).

Fram til 31. desember 2006 kan tolv virksomheter på Malta oppført i tillegg C til dette vedlegg fortsatt benytte bur som ikke oppfyller minstekravene fastlagt i artikkel 5 punkt 1 nr. 4 og artikkel 5 punkt 1 nr. 5 i direktiv 1999/74/EF, forutsatt at burene er minst 36 cm høye over minst 65 % av burarealet, ikke under 33 cm høye på noe sted og har en gulvhelling på høyst 16 %.

Polen (vedlegg XII kapittel 6 avsnitt B del I nr. 2)

2. 31999 L 0074: Rådsdirektiv 1999/74/EF av 19. juli 1999 om fastsettelse av minstestandarder for vern av verpehøner (EFT L 203 av 3.8.1999, s. 53).

Fram til 31. desember 2009 kan virksomheter i Polen oppført i tillegg C til dette vedlegg fortsatt benytte bur som ikke oppfyller minstekravene fastlagt i artikkel 5 punkt 1 nr. 4 og artikkel 5 punkt 1 nr. 5 i direktiv 1999/74/EF med hensyn til mindre konstruksjonselementer (bare høyde og gulvhelling), forutsatt at burene er minst 36 cm høye over minst 65 % av burarealet, ikke under 33 cm høye på noe sted, har en gulvhelling på høyst 16 % og ble tatt i bruk før år 2000.

og Slovenia (vedlegg XIII kapittel 5 avsnitt B del I nr. 1)

31999 L 0074: Rådskdirektiv 1999/74/EF av 19. juli 1999 om fastsettelse av minstestandarder for vern av verpehøner (EFT L 203 av 3.8.1999, s. 53).

Fram til 31. desember 2009 kan virksomheter i Slovenia oppført i tillegg B til dette vedlegg fortsatt benytte bur som ikke oppfyller minstekravene til høyde fastlagt i artikkel 5 punkt 1 nr. 4 og artikkel 5 punkt 1 nr. 5 i direktiv 1999/74/EF, forutsatt at burene er minst 37 cm høye over minst 65 % av burarealet, ikke under 31 cm høye på noe sted og har en gulvhelling på høyst 16 %.

Verpehøner som har begynt å legge egg på tiltredelsesdatoen, kan holdes i bur som ikke er i samsvar med konstruksjonskravene fastlagt i artikkel 5 punkt 1 nr. 1, forutsatt at burene har et gulvareal på minst 450 cm² per høne. Slovenia skal sikre at det minste gulvarealet er fullstendig i samsvar med artikkel 5 punkt 1 nr. 1 ved starten på en ny produksjonssyklus og senest 1. desember 2004.

får anvendelse.»

13. I kapittel II nr. 15 (rådskdirektiv 82/471/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 3 avsnitt B)

31982 L 0471: Rådskdirektiv 82/471/EØF av 30. juni 1982 om visse produkter som brukes i fôrvarer (EFT L 213 av 21.7.1982, s. 8), sist endret ved:

- 31999 L 0020: Rådskdirektiv 1999/20/EF av 22. mars 1999 (EFT L 80 av 25.3.1999, s. 20).

Uten hensyn til artikkel 3 nr. 1 i direktiv 82/471/EØF kan Den tsjekkiske republikk fortsette å tillate markedsføring på sitt territorium av fôrvarer basert på gjærsorten *Candida utilis* dyrket på plantefibrer til det er truffet en beslutning i samsvar med artikkel 6 i nevnte direktiv, eller i inntil to år etter tiltredelsesdatoen, til den av disse datoene som inntreffer først, og forutsatt at Den tsjekkiske republikk oversender Kommisjonen dokumentene nevnt i artikkel 7 innen 31. desember 2003.

får anvendelse.»

14. I kapittel III nr. 3 (rådskdirektiv 66/402/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Kypros (vedlegg VII kapittel 5 avsnitt B nr. 1)

1. 31966 L 0402: Rådskdirektiv 66/402/EØF av 14. juni 1966 om markedsføring av såkorn (EFT P 125 av 11.7.1966, s. 2309), sist endret ved:

- 32001 L 0064: Rådsdirektiv 2001/64/EF av 31. august 2001 (EFT L 234 av 1.9.2001, s. 60).

Kravene til renhet fastlagt i vedlegg II til direktiv 66/402/EØF for såkorn av *Hordeum vulgare* L. (bygg) får ikke anvendelse på Kypros i en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen når det gjelder markedsføring av slikt såkorn som er produsert på Kypros. I løpet av denne perioden skal slikt såkorn ikke markedsføres på andre medlemsstaters territorium.

får anvendelse.»

Vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering):

1. I kapittel IX nr. 27a (rådsdirektiv 93/42/EØF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Polen (vedlegg XII kapittel 1 nr. 2)

2. 31993 L 0042: Rådsdirektiv 93/42/EØF av 14. juni 1993 om medisinsk utstyr (EFT L 169 av 12.7.1993, s. 1), sist endret ved:

- 32001 L 0104: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/104/EF av 7. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 50).

Sertifikater utstedt av det medisinske institutt (Instytut Leków) for medisinsk utstyr definert som «medisinsk materiell» i henhold til lov av 10. oktober 1991: Ustawa o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz. U. 1991 Nr 105, poz. 452 ze zm.), og herav avledet regelverk av 6. april 1993: Zarządzenie Ministra Zdrowia w sprawie wykazu jednostek upoważnionych do przeprowadzenia badań laboratoryjnych i klinicznych oraz warunków przeprowadzenia tych badań (M. P. 1993 Nr 20, poz. 196), før ikrafttredelsen av lovene av 27. juli 2001: Ustawa o wyrobach medycznych (Dz. U. 2001 Nr 126, poz. 130 ze zm.) og Ustawa o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Dz. U. 2001 Nr 126, poz. 1379 ze zm.) skal være gyldige inntil utløpet av gyldighetstiden, eller til 31. desember 2005 dersom denne datoen er tidligere. Som unntak fra artikkel 5 nr. 1 i direktiv 93/42/EØF er medlemsstatene ikke forpliktet til å anerkjenne slike sertifikater.

Medlemsstatene kan hindre markedsføring av polsk medisinsk utstyr på sine markeder så lenge utstyret ikke er i samsvar med direktivet med endringer.

får anvendelse.»

2. I kapittel X nr. 5 (rådsdirektiv 93/42/EØF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Polen (vedlegg XII kapittel 1 nr. 2)

2. 31993 L 0042: Rådsdirektiv 93/42/EØF av 14. juni 1993 om medisinsk utstyr (EFT L 169 av 12.7.1993, s. 1), sist endret ved:

- 32001 L 0104: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/104/EF av 7. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 50).

Sertifikater utstedt av det medisinske institutt (Instytut Leków) for medisinsk utstyr definert som «medisinsk materiell» i henhold til lov av 10. oktober 1991: Ustawa o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz. U. 1991 Nr 105, poz. 452 ze zm.), og herav avledet regelverk av 6. april 1993: Zarządzenie Ministra Zdrowia w sprawie wykazu jednostek upoważnionych do przeprowadzenia badań laboratoryjnych i klinicznych oraz warunków przeprowadzenia tych badań (M. P. 1993 Nr 20, poz. 196), før ikrafttredelsen av lovene av 27. juli 2001: Ustawa o wyrobach medycznych (Dz. U. 2001 Nr 126, poz. 130 ze zm.) og Ustawa o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Dz. U. 2001 Nr 126, poz. 1379 ze zm.) skal være gyldige inntil utløpet av gyldighetstiden, eller til 31. desember 2005 dersom denne datoen er tidligere. Som unntak fra artikkel 5 nr. 1 i direktiv 93/42/EØF er medlemsstatene ikke forpliktet til å anerkjenne slike sertifikater.

Medlemsstatene kan hindre markedsføring av polsk medisinsk utstyr på sine markeder så lenge utstyret ikke er i samsvar med direktivet med endringer.

får anvendelse.»

3. I kapittel X nr. 7 (rådsdirektiv 90/385/EØF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Polen (vedlegg XII kapittel 1 nr. 1)

1. 31990 L 0385: Rådsdirektiv 90/385/EØF av 20. juni 1990 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om aktive implanterbare medisinske innretninger (EFT L 189 av 20.7.1990, s. 17), sist endret ved:

- 31993 L 0068: Rådsdirektiv 93/68/EØF av 22.7.1993 (EFT L220 av 30.8.1993, s. 1).

Sertifikater utstedt av det medisinske institutt (Instytut Leków) for medisinsk utstyr definert som «medisinsk materiell» i henhold til lov av 10. oktober 1991: Ustawa o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz. U. 1991 Nr 105, poz. 452 ze zm.) og herav avledet regelverk av 6. april 1993: Zarządzenie Ministra Zdrowia w sprawie wykazu jednostek upoważnionych do przeprowadzenia badań laboratoryjnych i klinicznych oraz warunków przeprowadzenia tych badań (M. P. 1993 Nr 20, poz. 196), før ikrafttredelsen av lovene av 27. juli 2001: Ustawa o wyrobach medycznych (Dz. U. 2001 Nr 126, poz. 1380 ze zm.) og Ustawa o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Dz. U. 2001 Nr 126, poz. 1379 ze zm.) som trådte i kraft 1. oktober 2002, skal være gyldige inntil utløpet av gyldighetstiden, eller til 31. desember 2005 dersom denne datoen er tidligere. Som unntak fra artikkel 5 i direktiv 90/385/EØF er medlemsstatene ikke forpliktet til å anerkjenne slike sertifikater.

Medlemsstatene kan hindre markedsføring av polsk medisinsk utstyr på sine markeder så lenge utstyret ikke er i samsvar med direktivet med endringer.

får anvendelse.»

4. I kapittel XII nr. 54b (rådsforordning (EØF) nr. 2092/91) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Estland (vedlegg VI kapittel 4 nr. 1),

1. 31991 R 2092: Rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 av 24. juni 1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler (EFT L 198 av 22.7.1991, s. 1), sist endret ved:

- 32002 R 0473: Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2002 av 15. mars 2002 (EFT L 75 av 16.3.2002, s. 21).

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 og 2 i forordning (EØF) nr. 2091/91 skal det være tillatt med ubegrenset bruk av innenlandsk torv innenfor økologisk landbruk i Estland i en periode på 18 måneder etter tiltredelsesdatoen.

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 og 2 i forordning (EØF) nr. 2091/91 skal bruk av kaliumpermanganat til behandling av alle typer avlinger og jord innenfor økologisk landbruk være tillatt i Estland i en periode på 18 måneder etter tiltredelsesdatoen.

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1, 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2091/91 skal bruk innenfor økologisk landbruk av frø og vegetativt formeringsmateriale som ikke er produsert etter en økologisk produksjonsmetode, være tillatt i Estland fram til 1. januar 2006.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 4 avsnitt A nr. 1)

1. 31991 R 2092: Rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 av 24. juni 1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler (EFT L 198 av 22.7.1991, s. 1), sist endret ved:

- 32002 R 0473: Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2002 av 15. mars 2002 (EFT L 75 av 16.3.2002, s. 21).

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1, 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2091/91 skal bruk innenfor økologisk landbruk av ubehandlede frø, plantemateriale og formeringsmateriale som ikke er produsert etter en økologisk produksjonsmetode, være tillatt fram til 1. januar 2006 i Latvia.

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 og 2 i forordning (EØF) nr. 2091/91 skal bruk av uorganisk sukker som er produsert etter en økologisk produksjonsmetode være tillatt fram til 1. januar 2006 i Latvia, som tilleggsfor til bier i økologiske bigårder.

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 og 2 i forordning (EØF) nr. 2091/91 skal bruk av kaliumpermanganat innenfor økologisk landbruk være tillatt i Latvia i en periode på 18 måneder etter tiltredelsesdatoen.

og Litauen (vedlegg IX kapittel 5 avsnitt A nr. 1)

1. 31991 R 2092: Rådsforordning (EØF) nr. 2092/91 av 24. juni 1991 om økologisk produksjonsmetode for landbruksprodukter og slik angivelse på landbruksprodukter og næringsmidler (EFT L 198 av 22.7.1991, s. 1), sist endret ved:

- 32002 R 0473: Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2002 av 15. mars 2002 (EFT L 75 av 16.3.2002, s. 21).

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1, 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2091/91 skal bruk innenfor økologisk landbruk av frø og vegetativt formeringsmateriale som ikke er produsert etter en økologisk produksjonsmetode, være tillatt fram til 1. januar 2006 i Litauen.

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 2091/91 skal bruk av uorganisk sukker i preparater til føring av bier være tillatt fram til 1. januar 2006 i Litauen, i sertifiserte økologiske bigårder.

får anvendelse.»

5. I kapittel XIII nr. 15p (europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Litauen (vedlegg IX kapittel 1 nr. 1)

1. 32001 L 0082: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for veterinærpreparater (EFT L 311 av 28.11.2001, s. 1).

Som unntak fra kravene til kvalitet, sikkerhet og virkning fastsatt i direktiv 2001/82/EF, skal markedsføringstillatelse for legemidler på listen (i tillegg A til dette vedlegget, som forelagt av Litauen på ett språk) som er utstedt i henhold til litauisk lovgivning før tiltredelsesdatoen, være gyldige inntil de fornyes i henhold til gjeldende fellesskapsrett og innenfor tidsrammen fastsatt i nevnte liste, eller fram til 1. januar 2007, til den av disse datoene som inntreffer først. Uten hensyn til avdeling III kapittel 4 i direktivet skal markedsføringstillatelse som omfattes av dette unntaket ikke dra fordel av gjensidig godkjenning i medlemsstatene.

og Polen (vedlegg XII kapittel 1 nr. 4)

4. 32001 L 0082: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/82/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for veterinærpreparater (EFT L 311, 28.11.2001, s. 1).

Som unntak fra kravene til kvalitet, sikkerhet og virkning fastsatt i direktiv 2001/82/EF, skal markedsføringstillatelse for legemidler på listen (i tillegg A til dette vedlegget, som forelagt av Polen på ett språk) som er utstedt i henhold til polsk lovgivning før tiltredelsesdatoen, være gyldige inntil de fornyes i henhold til gjeldende fellesskapsrett og innenfor tidsrammen fastsatt i nevnte liste, eller fram til 31. desember 2008, til den av disse datoene som inntreffer først. Uten hensyn til avdeling III kapittel 4 i direktivet skal markedsføringstillatelse som omfattes av dette unntaket ikke dra fordel av gjensidig godkjenning i medlemsstatene.

får anvendelse.»

6. I kapittel XIII nr. 15q (europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/83/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Kypros (vedlegg VII kapittel 1),

32001 L 0083: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/83/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for legemidler for mennesker (EFT L 311 av 28.11.2001, s. 67).

Som unntak fra kravene til kvalitet, sikkerhet og virkning fastsatt i direktiv 2001/82/EF, skal markedsføringstillatelser for legemidler på listen (i tillegg A til dette vedlegget, som forelagt av Kypros på ett språk) som er utstedt i henhold til kypriotisk lovgivning før tiltredelsesdatoen, være gyldige inntil de fornyes i henhold til gjeldende fellesskapsrett og innenfor tidsrammen fastsatt i nevnte liste, eller fram til 31. desember 2005, til den av disse datoene som inntreffer først. Uten hensyn til avdeling III kapittel 4 i direktivet skal markedsføringstillatelser som omfattes av dette unntaket ikke dra fordel av gjensidig godkjenning i medlemsstatene.

Litauen (vedlegg IX kapittel 1 nr. 2),

2. 32001 L 0083: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/83/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for legemidler for mennesker (EFT L 311 av 28.11.2001, s. 67).

Som unntak fra kravene til kvalitet, sikkerhet og virkning fastsatt i direktiv 2001/83/EF, skal markedsføringstillatelser for legemidler på listen (i vedlegg A til dette vedlegget, som forelagt av Litauen på ett språk) som er utstedt i henhold til litauisk lovgivning før tiltredelsesdatoen, være gyldige inntil de fornyes i henhold til gjeldende fellesskapsrett og innenfor tidsrammen fastsatt i nevnte liste, eller fram til 1. januar 2007, til den av disse datoene som inntreffer først. Uten hensyn til avdeling III kapittel 4 i direktivet skal markedsføringstillatelser som omfattes av dette unntaket ikke dra fordel av gjensidig godkjenning i medlemsstatene.

Malta (vedlegg XI kapittel 1 nr. 2),

2. 32001 L 0083: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/83/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for legemidler for mennesker (EFT L 311 av 28.11.2001, s. 67).

Som unntak fra kravene til kvalitet, sikkerhet og virkning fastsatt i direktiv 2001/83/EF, skal markedsføringstillatelser for legemidler på listen (i tillegg A til dette vedlegget, som forelagt av Malta på ett språk) som er utstedt i henhold til maltesisk lovgivning før tiltredelsesdatoen, være gyldige inntil de fornyes i henhold til gjeldende fellesskapsrett og innenfor tidsrammen fastsatt i nevnte liste, eller fram til 31. desember 2007, til den av disse datoene som inntreffer først. Uten hensyn til avdeling III kapittel 4 i direktivet skal markedsføringstillatelser som omfattes av dette unntaket ikke dra fordel av gjensidig godkjenning i medlemsstatene.

Polen (vedlegg XII kapittel 1 nr. 5)

5. 32001 L 0083: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/83/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for legemidler for mennesker (EFT L 311 av 28.11.2001, s. 67).

Som unntak fra kravene til kvalitet, sikkerhet og virkning fastsatt i direktiv 2001/83/EF, skal markedsføringstillatelser for legemidler på listen (i tillegg A til dette vedlegget, som forelagt av Polen på ett språk) som er utstedt i henhold til polsk lovgivning før tiltredelsesdatoen, være

gyldige inntil de fornyes i henhold til gjeldende fellesskapsrett og innenfor tidsrammen fastsatt i nevnte liste, eller fram til 31. desember 2008, til den av disse datoene som inntreffer først. Uten hensyn til avdeling III kapittel 4 i direktivet skal markedsføringstillatelser som omfattes av dette unntaket ikke dra fordel av gjensidig godkjenning i medlemsstatene.

og Slovenia (vedlegg XIII kapittel 1)

32001 L 0083: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/83/EF av 6. november 2001 om innføring av et fellesskapsregelverk for legemidler for mennesker (EFT L 311 av 28.11.2001, s. 67).

Som unntak fra kravene til kvalitet, sikkerhet og virkning fastsatt i direktiv 2001/83/EF, skal markedsføringstillatelser for legemidler på listen (i tillegg A til dette vedlegget, som forelagt av Slovenia på ett språk) som er utstedt i henhold til slovensk lovgivning før tiltredelsesdatoen, være gyldige inntil de fornyes i henhold til gjeldende fellesskapsrett og innenfor tidsrammen fastsatt i nevnte liste, eller fram til 1. januar 2007, til den av disse datoene som inntreffer først. Uten hensyn til avdeling III kapittel 4 i direktivet skal markedsføringstillatelser som omfattes av dette unntaket ikke dra fordel av gjensidig godkjenning i medlemsstatene, med mindre produktene er godkjent i samsvar med EUs regelverk.

får anvendelse.»

7. I kapittel XV nr. 12a (rådsdirektiv 91/414/EØF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Polen (vedlegg XII kapittel 6 avsnitt B del II nr. 2)

2. 31991 L 0414: Rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om markedsføring av plantefarmasøytiske produkter (EFT L 230 av 19.8.1991, s. 1), sist endret ved:

– 32002 L 0081: Kommisjonsdirektiv 2002/81/EF av 10. oktober 2002 (EFT L 276 av 12.10.2002, s. 28).

Som unntak fra artikkel 13 nr. 1 i direktiv 91/414/EØF kan Polen utsette fristene for framlegging av opplysningene nevnt i vedlegg II og III til direktiv 91/414/EØF fram til 31. desember 2006 når det gjelder plantefarmasøytiske produkter som produseres i Polen og markedsføres utelukkende på polsk territorium og inneholder 2,4-D, MCPA, karbendazim eller mekoprop (MCP), forutsatt at disse ingrediensene på det aktuelle tidspunktet er oppført i vedlegg I til nevnte direktiv, og at de berørte foretakene faktisk har innledet arbeidet med å framskaffe eller skaffe de påkrevde dataene før 1. januar 2003.

får anvendelse.»

8. I kapittel XVII nr. 7 (europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 7 avsnitt A),

31994 L 0062: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10).

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 bokstav a) og b) i direktiv 94/62/EF skal Den tsjekkiske republikk nå målene for gjenvinning og resirkulering for følgende emballasjematerialer innen 31. desember 2005, i samsvar med følgende delmål:

- resirkulering av plast: ti vektprosent innen tiltredelsesdatoen og tolv vektprosent i 2004,
- samlet gjenvinningsgrad: 39 vektprosent innen tiltredelsesdatoen og 45 vektprosent i 2004.

Kypros (vedlegg VII kapittel 9 avsnitt B),

31994 L 0062: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10).

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 bokstav a) og b) i direktiv 94/62/EF skal Kypros nå målene for gjenvinning og resirkulering for følgende emballasjematerialer innen 31. desember 2005, i samsvar med følgende delmål:

- resirkulering av plast: ti vektprosent innen tiltredelsesdatoen og minst 15 vektprosent i 2004,
- resirkulering av papir/kartong: elleve vektprosent innen tiltredelsesdatoen og 14 vektprosent i 2004,
- samlet resirkuleringsgrad: tolv vektprosent innen tiltredelsesdatoen og minst 15 vektprosent i 2004,
- samlet gjenvinningsgrad: 35 vektprosent innen tiltredelsesdatoen og 41 vektprosent i 2004.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 10 avsnitt B nr. 2),

2. 31994 L 0062: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10).

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 bokstav a) og b) i direktiv 94/62/EF skal Latvia nå målene for gjenvinning og resirkulering for følgende emballasjematerialer innen 31. desember 2007, i samsvar med følgende delmål:

- resirkulering av plast: elleve vektprosent innen tiltredelsesdatoen, tolv vektprosent i 2004, 13 vektprosent i 2005 og 14 vektprosent i 2006,
- samlet gjenvinningsgrad: 33 vektprosent innen tiltredelsesdatoen, 37 vektprosent i 2004, 42 vektprosent i 2005 og 46 vektprosent i 2006.

Litauen (vedlegg IX kapittel 10 avsnitt B),

31994 L 0062: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10).

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 bokstav a) og b) i direktiv 94/62/EF skal Litauen nå målene for gjenvinning og resirkulering for følgende emballasjematerialer innen 31. desember 2006, i samsvar med følgende delmål:

- resirkulering av plast: 10 vektprosent innen tiltredelsesdatoen og 15 vektprosent i 2004,
- resirkulering av metall: 10 vektprosent innen tiltredelsesdatoen og 15 vektprosent i 2004,
- samlet resirkuleringsgrad: minst 25 vektprosent i 2004,
- samlet gjenvinningsgrad: 21 vektprosent innen tiltredelsesdatoen, 32 vektprosent i 2004 og 37 vektprosent i 2005.

Ungarn (vedlegg X kapittel 8 avsnitt A nr. 2),

2. 31994 L 0062: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10).

a) Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 bokstav a) og b) i direktiv 94/62/EF skal Ungarn nå målene for gjenvinning og resirkulering for følgende emballasjematerialer innen 31. desember 2005, i samsvar med følgende delmål:

- resirkulering av plast: 11 vektprosent innen tiltredelsesdatoen og 14 vektprosent i 2004,
- resirkulering av glass: 14 vektprosent innen tiltredelsesdatoen og 15 vektprosent i 2004,
- samlet gjenvinningsgrad: 40 vektprosent innen tiltredelsesdatoen og 43 vektprosent i 2004.

b) Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i direktiv 94/62/EF kan Ungarn fastsette et samlet mål for resirkulering på 46 % fra og med 2005.

Malta (vedlegg XI kapittel 10 avsnitt B nr. 2),

2. 31994 L 0062: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10).

a) Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 bokstav a) i direktiv 94/62/EF skal Malta nå de samlede målene for gjenvinning og resirkulering for følgende emballasjematerialer innen 31. desember 2009, i samsvar med følgende delmål:

- resirkulering av plast: fem vektprosent innen tiltredelsesdatoen, fem vektprosent i 2004, fem vektprosent i 2005, sju vektprosent i 2006, ti vektprosent i 2007 og 13 vektprosent i 2008;
 - samlet resirkuleringsgrad: 18 vektprosent innen tiltredelsesdatoen, 21 vektprosent i 2004 og 25 vektprosent i 2005;
 - samlet gjenvinningsgrad: 20 vektprosent innen tiltredelsesdatoen, 27 vektprosent i 2004, 28 vektprosent i 2005, 34 vektprosent i 2006, 41 vektprosent i 2007 og 47 vektprosent i 2008.
- b) Som unntak fra artikkel 18 i direktiv 94/62/EF får kravet om ikke å hindre markedsføring på Maltas territorium av emballasje som er i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv, ikke anvendelse fram til 31. desember 2007 på Malta på kravet i maltesisk lovgivning om at emballasje til drikke tilsatt karbondioksid med et alkoholinnhold på under 2 % skal selges i returflasker av glass eller tappes fra metallfat.

Polen (vedlegg XII kapittel 13 avsnitt B nr. 2),

2. 31994 L 0062: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10).

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 bokstav a) og b) i direktiv 94/62/EF skal Polen nå målene for gjenvinning og resirkulering for følgende emballasjematerialer innen 31. desember 2007, i samsvar med følgende delmål:

- resirkulering av plast: 10 vektprosent innen tiltredelsesdatoen, 14 vektprosent i 2004 og minst 15 vektprosent i 2005,
- resirkulering av metaller: 11 vektprosent innen tiltredelsesdatoen, 14 vektprosent i 2004 og minst 15 vektprosent i 2005,
- samlet gjenvinningsgrad: 32 vektprosent innen tiltredelsesdatoen, 32 vektprosent i 2004, 37 vektprosent i 2005 og 43 vektprosent i 2006.

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 9 avsnitt A)

31994 L 0062: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10).

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 bokstav a) og b) i direktiv 94/62/EF skal Slovenia nå målene for gjenvinning og resirkulering for følgende emballasjematerialer innen 31. desember 2007, i samsvar med følgende delmål:

- resirkulering av plast: ni vektprosent innen tiltredelsesdatoen, tolv vektprosent i 2004, 13 vektprosent i 2005 og 14 vektprosent i 2006,
- samlet gjenvinningsgrad: 36 vektprosent innen tiltredelsesdatoen, 40 vektprosent i 2004, 44 vektprosent i 2005 og 48 vektprosent i 2006.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 9 avsnitt B nr. 2)

2. 31994 L 0062: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF av 20. desember 1994 om emballasje og emballasjeavfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 10).

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 bokstav a) i direktiv 94/62/EF skal Slovakia nå målene for gjenvinning og resirkulering for følgende emballasjematerialer innen 31. desember 2007, i samsvar med følgende delmål:

- resirkulering av metaller: sju vektprosent innen tiltredelsesdatoen, ni vektprosent i 2004, elleve vektprosent i 2005 og 13 vektprosent i 2006,
- samlet gjenvinningsgrad: 34 vektprosent innen tiltredelsesdatoen, 39 vektprosent i 2004, 43 vektprosent i 2005 og 47 vektprosent i 2006.

får anvendelse.»

9. I kapittel XVII nr. 8 (europaparlaments- og rådsdirektiv 94/63/EF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Estland (vedlegg VI kapittel 9 avsnitt A),

31994 L 0063: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/63/EF av 20. desember 1994 om begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC) som stammer fra lagring av bensin og distribusjon av bensin fra terminaler til bensinstasjoner (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 24).

1. Som unntak fra artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til eksisterende lagringsanlegg på terminaler ikke anvendelse i Estland:

- fram til 31. desember 2005 på lagringsanleggene OÜ Tarkoil, Rakvere og OÜ Tarkoil, Haapsalu,
- fram til 31. desember 2006 på lagringsanleggene AS Tartu Terminaal, Kärkna, Tartu maakond.

2. Som unntak fra artikkel 4 og vedlegg II til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til lastning og lossing av eksisterende mobile tanker på terminaler ikke anvendelse i Estland:

- fram til 31. desember 2005 på terminalene OÜ Tarkoil, Rakvere og OÜ Tarkoil, Haapsalu,
- fram til 31. desember 2006 på AS Tartu Terminaal, Kärkna, Tartu maakond.

3. Som unntak fra artikkel 6 og vedlegg III til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til lastning av lagringsanlegg på bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde mindre enn 1 000 m³/år ikke anvendelse i Estland fram til 31. desember 2006.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 10 avsnitt A),

31994 L 0063: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/63/EF av 20. desember 1994 om begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC) som stammer fra lagring av bensin og distribusjon av bensin fra terminaler til bensinstasjoner (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 24).

1. Som unntak fra artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til eksisterende lagringsanlegg på terminaler ikke anvendelse i Latvia:

- fram til 31. desember 2005 på 17 lagringsanlegg der gjennomstrømningsmengden som overføres er mindre enn 25 000 tonn/år,
- fram til 31. desember 2006 på ytterligere tre lagringsanlegg der gjennomstrømningsmengden som overføres er mindre enn 25 000 tonn/år,
- fram til 31. desember 2008 på ytterligere 19 lagringsanlegg der gjennomstrømningsmengden som overføres er mindre enn 25 000 tonn/år.

2. Som unntak fra artikkel 4 og vedlegg II til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til lasting og lossing av eksisterende mobile tanker på terminaler ikke anvendelse i Latvia.

- fram til 31. desember 2005 på én terminal med en gjennomstrømningsmengde mindre enn 25 000 tonn/år,
- fram til 31. desember 2006 på 17 terminaler med en gjennomstrømningsmengde mindre enn 25 000 tonn/år,
- fram til 31. desember 2007 på én terminal med en gjennomstrømningsmengde mindre enn 25 000 tonn/år,
- fram til 31. desember 2008 på 20 terminaler med en gjennomstrømningsmengde mindre enn 25 000 tonn/år.

3. Som unntak fra artikkel 5 i direktiv 94/63/EF får kravet med hensyn til eksisterende mobile tanker på terminaler ikke anvendelse fram til 31. desember 2008 i Latvia på 68 tankbiler.

4. Som unntak fra artikkel 6 og vedlegg III til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til lasting av eksisterende lagringsanlegg på bensinstasjoner ikke anvendelse i Latvia

- fram til 31. desember 2004 på 56 bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde større enn 1 000 m³/år men mindre enn eller lik 2 000 m³/år,
- fram til 31. desember 2008 på 112 bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde større enn 500 m³/år men mindre enn eller lik 1 000 m³/år og på 290 bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde mindre enn 500 m³/år.

Litauen (vedlegg IX kapittel 10 avsnitt A),

31994 L 0063: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/63/EF av 20. desember 1994 om begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC) som stammer fra lagring av

bensin og distribusjon av bensin fra terminaler til bensinstasjoner (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 24).

1. Som unntak fra artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til eksisterende lagringsanlegg på terminaler ikke anvendelse fram til 31. desember 2007 i Litauen på lagringsanlegg der gjennomstrømningsmengden som overføres er mindre enn eller lik 50 000 tonn/år.
2. Som unntak fra artikkel 4 og vedlegg II til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til lasting og lossing av eksisterende mobile tanker på terminaler ikke anvendelse fram til 31. desember 2007 i Litauen på 12 terminaler med en gjennomstrømningsmengde mindre enn eller lik 150 000 tonn/år.
3. Som unntak fra artikkel 5 i direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til eksisterende mobile tanker på terminaler ikke anvendelse fram til 31. desember 2005 i Litauen på 140 tankbiler og 1 900 tankvogner.
4. Som unntak fra artikkel 6 og vedlegg III til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til lasting av eksisterende lagringsanlegg på bensinstasjoner ikke anvendelse fram til 31. desember 2007 i Litauen på bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde mindre enn eller lik 1 000 m³/år.

Malta (vedlegg XI kapittel 10 avsnitt A),

31994 L 0063: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/63/EF av 20. desember 1994 om begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC) som stammer fra lagring av bensin og distribusjon av bensin fra terminaler til bensinstasjoner (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 24).

1. Som unntak fra artikkel 4 og vedlegg II til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til lasting og lossing av eksisterende mobile tanker på terminaler ikke anvendelse fram til 31. desember 2004 på Malta på fire lasteinnetninger i Enemalta-terminalen med en gjennomstrømningsmengde større enn 25 000 tonn/år.
2. Som unntak fra artikkel 5 i direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til eksisterende mobile tanker på terminaler ikke anvendelse fram til 31. desember 2004 på Malta på 25 tankbiler.
3. Som unntak fra artikkel 6 og vedlegg III til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til lasting av eksisterende lagringsanlegg på bensinstasjoner ikke anvendelse på Malta
 - fram til 31. desember 2004 på 61 bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde større enn 1 000 m³/år;
 - fram til 31. desember 2004 på 13 bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde større enn 500 m³/år.
 - fram til 31. desember 2004 på åtte bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde lik eller mindre enn 500 m³/år.

Polen (vedlegg XII kapittel 13 avsnitt A nr. 1)

1. 31994 L 0063: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/63/EF av 20. desember 1994 om begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC) som stammer fra lagring av bensin og distribusjon av bensin fra terminaler til bensinstasjoner (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 24).

Som unntak fra artikkel 3, 4, 5 og 6 og vedlegg I og II til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn eksisterende lagringsanlegg på terminaler, lasting og lossing av eksisterende mobile tanker på terminaler, eksisterende mobile tanker og lasting av eksisterende lagringsanlegg på bensinstasjoner ikke anvendelse i Polen fram til 31. desember 2005. Kravene med hensyn til lasting og lossing av eksisterende mobile tanker får anvendelse fra 1. januar 2005 på terminaler med en gjennomstrømningsmengde større enn 150 000 tonn/år.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 9 avsnitt A)

31994 L 0063: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/63/EF av 20. desember 1994 om begrensning av utslipp av flyktige organiske forbindelser (VOC) som stammer fra lagring av bensin og distribusjon av bensin fra terminaler til bensinstasjoner (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 24).

1. Som unntak fra artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til eksisterende lagringsanlegg på terminaler ikke anvendelse i Slovakia:

- fram til 31. desember 2004 på 41 lagringsanlegg der gjennomstrømningsmengden som overføres er mindre enn 50 000 tonn/år,
- fram til 31. desember 2007 på 26 lagringsanlegg der gjennomstrømningsmengden som overføres er mindre enn 25 000 tonn/år.

2. Som unntak fra artikkel 4 og vedlegg II til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til last- og losseutstyr på terminaler ikke anvendelse i Slovakia

- fram til 31. desember 2004 på tre terminaler med en gjennomstrømningsmengde større enn 150 000 tonn/år,
- fram til 31. desember 2007 på fem terminaler med en gjennomstrømningsmengde mindre enn 150 000 tonn/år.

3. Som unntak fra artikkel 5 i direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til eksisterende mobile tanker på terminaler ikke anvendelse i Slovakia fram til 31. desember 2007 på 74 tankbiler.

4. Som unntak fra artikkel 6 og vedlegg III til direktiv 94/63/EF får kravene med hensyn til lasting av eksisterende lagringsanlegg på bensinstasjoner ikke anvendelse i Slovakia

- fram til 31. desember 2004 på 226 bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde større enn 1 000 m³/år,
- fram til 31. desember 2007 på ytterligere 116 bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde større enn 500 m³/år,

- fram til 31. desember 2007 på ytterligere 24 bensinstasjoner med en gjennomstrømningsmengde lik eller mindre enn 500 m³/år.

får anvendelse.»

10. I kapittel XXX nr. 2 (europaparlaments- og rådsdirektiv 98/79/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Polen (vedlegg XII kapittel 1 nr. 3)

3. 31998 L 0079: Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/79/EF av 27. oktober 1998 om medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk (EFT L 331 av 7.12.1998, s. 1).

Sertifikater utstedt av det medisinske institutt (Instytut Leków) for medisinsk utstyr definert som «medisinsk materiell» i henhold til lov av 10. oktober 1991: Ustawa o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz. U. 1991 Nr 105, poz. 452 ze zm.), og herav avledet regelverk av 6. april 1993: Zarządzenie Ministra Zdrowia w sprawie wykazu jednostek upoważnionych do przeprowadzenia badań laboratoryjnych i klinicznych oraz warunków przeprowadzenia tych badań (M. P. 1993 Nr 20, poz. 196), før ikrafttredelsen av lovene av 27. juli 2001: Ustawa o wyrobach medycznych (Dz. U. 2001 Nr 126, poz. 1380 ze zm.) og Ustawa o Urzędzie Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Dz. U. 2001 Nr 126, poz. 1379 ze zm.) skal være gyldige inntil utløpet av gyldighetstiden, eller til 31. desember 2005 dersom denne datoen er tidligere. Som unntak fra artikkel 5 nr. 1 i direktiv 98/79/EF er medlemsstatene ikke forpliktet til å anerkjenne slike sertifikater.

Medlemsstatene kan hindre markedsføring av polsk medisinsk utstyr på sine markeder så lenge utstyret ikke er i samsvar med direktivet med endringer.

får anvendelse.»

Vedlegg IV (Energi):

1. I nr. 14 (europaparlaments- og rådsdirektiv 96/92/EF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Estland (vedlegg VI kapittel 8 nr. 2)

2. 31996 L 0092: Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/92/EF av 19. desember 1996 om felles regler for det indre marked for elektrisitet (EFT L 27 av 30.1.1997, s. 20).

Artikkel 19 nr. 2 i direktiv 96/92/EF får fram til 31. desember 2008 ikke anvendelse i Estland.

får anvendelse.»

2. I nr. 16 (europaparlaments- og rådsdirektiv 98/30/EF) i kapittel XIV innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 6 nr. 2)

2. 31998 L 0030: Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/30/EF av 22. juni 1998 om felles regler for det indre marked for naturgass (EFT L 204 av 21.7.1998, s. 1).

Artikkel 18 i direktiv 98/30/EF får fram til 31. desember 2004 ikke anvendelse i Den tsjekkiske republikk.

får anvendelse.»

Vedlegg V (Fri bevegelse for arbeidstakere):

1. Følgende innsettes foran overskriften «OMHANDLEDE RETTSAKTER»:

«OVERGANGSPERIODE

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 1),

1. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådsdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

– 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelse for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

– 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelse for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Den tsjekkiske republikk på den ene side og Belgia, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres

arbeidsmarkeder for tsjekkiske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Tsjekkiske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Tsjekkiske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Tsjekkiske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Tsjekkiske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Den tsjekkiske republikk kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Den tsjekkiske republikk ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på tsjekkiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelse til borgere i Den tsjekkiske republikk i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på tsjekkiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen, treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødtilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får artikkel 11 i forordningen anvendelse i Den tsjekkiske republikk når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder tsjekkiske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold for gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Den tsjekkiske republikk og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Den tsjekkiske republikk opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Den tsjekkiske republikk anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Den tsjekkiske republikk utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelse enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler på tsjekkiske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike, etter å ha underrettet Kommisjonen, fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Polen, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF

Etterforsking og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Den tsjekkiske republikk treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Den tsjekkiske republikk, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for tsjekkiske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Tsjekkiske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Den tsjekkiske republikk, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Den tsjekkiske republikk. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Den tsjekkiske republikk, behandles gunstigere enn borgere i Den tsjekkiske republikk.

Estland (vedlegg VI kapittel 1),

1. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap

31968 L 0360: Rådskdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelighet for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Estland på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for estiske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Estiske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Estiske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Estiske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Estiske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende

artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Estland kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Estland ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på estiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Estland i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på estiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd, opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får artikkel 11 i forordningen anvendelse i Estland når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder estiske borgere på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke

anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Estland og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Estland opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Estland anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia. Under alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Estland utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler på estiske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike, etter å ha underrettet Kommisjonen, fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Estland, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

- i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vaktjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Estland treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelse i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Estland, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for estiske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler,

prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Estiske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Estland, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Estland. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Estland, behandles gunstigere enn borgere i Estland.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 1),

1. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådskonferensdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådskonferensforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelse for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådskonferensforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådskonferensdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelse for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Latvia på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for latviske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Latviske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Latviske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Latviske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Latviske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Latvia kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Latvia ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på latviske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Latvia i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på latviske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har

mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Latvia når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder latviske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Latvia og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Latvia opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Latvia benytte framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelse som Latvia utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri

bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler på latviske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Latvia, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

- (*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Latvia treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelse i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Latvia, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for latviske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Latviske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Latvia, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Latvia. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som er bosatt og arbeider i Latvia, behandles gunstigere enn borgere i Latvia.

Litauen (vedlegg IX kapittel 2),

2. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådsdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelse for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Litauen på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for litauiske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av perioden på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Litauiske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Litauiske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Litauiske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Litauiske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Litauen kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Litauen ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette,

fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på litauiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Litauen i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på litauiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen, treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Litauen når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder litauiske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Litauen og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Litauen opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Litauen anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Litauen utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler for litauiske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Litauen, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Litauen treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommisjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelse i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Litauen, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrædelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for litauiske borgeres adgang til arbeidsmarkedene i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrædelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Litauiske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Litauen, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Litauen. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Litauen, behandles gunstigere enn borgere i Litauen.

Ungarn (vedlegg X kapittel 1),

1. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådskonferanse 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltrædelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådskonferanse (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelse for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådskonferanse (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådskonferanse 96/71/EF 16. desember 1996 om utsendelse av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelse for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsendelse av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Ungarn på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltrædelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for ungarske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltrædelsesdatoen.

Ungarske borgere som på tiltrædelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Ungarske borgere som etter tiltrædelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Ungarske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Ungarske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltrædelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i

vedkommende medlemsstat foren periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Ungarn kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Ungarn ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på ungarske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Ungarn i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på ungarske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan benytte framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd, opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Ungarn når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder ungarske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Ungarn og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Ungarn opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Ungarn anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelse som Ungarn utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9 kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelse enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler for ungarske

arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommissjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Ungarn, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vaktjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommissjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Ungarn treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelse i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom

Tyskland eller Østerrike og Ungarn, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for ungarske borgeres adgang til arbeidsmarkedene i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Ungarske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Ungarn, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Ungarn. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Ungarn, behandles gunstigere enn borgere i Ungarn.

Malta (vedlegg XI kapittel 2),

2. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådsdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelighet for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere på Malta, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 4.

2. Malta kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Dersom Malta opplever eller forventer forstyrrelser på sitt arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal Malta underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan Malta anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor

den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen, treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

Malta kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen

3. For å få informasjon på forhånd om en situasjon som kan komme til å medføre tiltak i henhold til nr. 2 ovenfor, under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen, kan Malta også opprettholde sin ordning for arbeidstillatelser til borgere i andre medlemsstater som omfattes av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, men skal utstede slike arbeidstillatelser automatisk.

4. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2, kan Malta fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2.

Polen (vedlegg XII kapittel 2),

2. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådsdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelse for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelse for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Polen på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for polske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Polske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Polske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Polske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Polske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Polen kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Polen ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på polske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Polen i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på polske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen, treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får artikkel 11 i forordningen anvendelse i Polen når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder polske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold for gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Polen og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Polen opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Polen anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelse som Polen utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelse enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler på polske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike, etter å ha underrettet Kommisjonen, fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Polen, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11

Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Polen treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommisjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Polen, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for polske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Polske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Polen, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Polen. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Polen, behandles gunstigere enn borgere i Polen.

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 2)

2. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådsdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelighet for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Slovenia på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for slovenske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Slovenske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Slovenske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Slovenske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Slovenske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to å etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Slovenia kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Slovenia ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på slovenske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Slovenia i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på slovenske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan benytte framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødtilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Slovenia når det gjelder slovenske i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder slovenske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i

en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold for gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Slovenia og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Slovenia opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Slovenia anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Slovenia utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler for slovenske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Slovenia, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Slovenia treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommisjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Slovenia, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrædelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for slovenske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrædelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Slovenske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Slovenia, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Slovenia. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Slovenia, behandles gunstigere enn borgere i Slovenia.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 1)

1. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådskonferensdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådskonferensforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelse for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådskonferensforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådskonferensdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsendelse av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelse for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsendelse av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Slovakia på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for slovakiske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Slovakiske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på

minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Slovakiske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Slovakiske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Slovakiske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Slovakia kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Slovakia ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på slovakiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelse til borgere i Slovakia i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på slovakiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr.

1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødtilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Slovakia når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder slovakiske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder;
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Slovakia og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan

Slovakia opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Slovakia anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen eller Slovenia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Slovakia utsteder i overvåkingsøyemed til

borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen eller Slovenia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler for slovakiske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Slovakia, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vaktjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70

Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Slovakia treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommisjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelse i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Slovakia, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for slovakiske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Slovakiske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Slovakia, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Slovakia. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Slovakia, behandles gunstigere enn borgere i Slovakia.

får anvendelse. »

Med hensyn til nr. 7 i overgangsordningene nevnt i det foregående ledd, med unntak av overgangsordningene for Malta, får protokoll 44 om sikkerhetstiltak i tiltredelsesakten av 16. april 2003 anvendelse.»

Vedlegg VIII (Etableringsrett):

1. Følgende innsettes foran overskriften «OMHANDLEDE RETTSAKTER»:

«OVERGANGSPERIODE

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 1),

1. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådsdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelighet for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Den tsjekkiske republikk på den ene side og Belgia, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for tsjekkiske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Tsjekkiske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Tsjekkiske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Tsjekkiske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Tsjekkiske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Den tsjekkiske republikk kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Den tsjekkiske republikk ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på tsjekkiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Den tsjekkiske republikk i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på tsjekkiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen, treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødtilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får artikkel 11 i forordningen anvendelse i Den tsjekkiske

republikk når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder tsjekkiske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen får umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold for gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Den tsjekkiske republikk og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Den tsjekkiske republikk opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Den tsjekkiske republikk anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Den tsjekkiske republikk utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelse enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler på tsjekkiske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike,

etter å ha underrettet Kommissjonen, fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Polen, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vaktjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Den tsjekkiske republikk treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom

Tyskland eller Østerrike og Den tsjekkiske republikk, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for tsjekkiske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Tsjekkiske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Den tsjekkiske republikk, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Den tsjekkiske republikk. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Den tsjekkiske republikk, behandles gunstigere enn borgere i Den tsjekkiske republikk.

Estland (vedlegg VI kapittel 1),

1. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap

31968 L 0360: Rådsdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelighet for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Estland på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for estiske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Estiske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Estiske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Estiske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Estiske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Estland kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Estland ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på estiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Estland i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på estiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd, opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får artikkel 11 i forordningen anvendelse i Estland når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder estiske borgere på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Estland og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Estland opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Estland anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia. Under alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Estland utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelse enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler på estiske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike, etter å ha underrettet Kommisjonen, fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Estland, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11

Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Estland treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommisjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Estland, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrødelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for estiske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrødelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Estiske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Estland, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Estland. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Estland, behandles gunstigere enn borgere i Estland.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 1),

1. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådskdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelighet for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Latvia på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for latviske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Latviske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Latviske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Latviske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Latviske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende

artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Latvia kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Latvia ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på latviske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Latvia i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på latviske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Latvia når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder latviske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke

anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Latvia og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Latvia opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Latvia benytte framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Latvia utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelse enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler på latviske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Latvia, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

- i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vaktjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Latvia treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelse i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Latvia, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for latviske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler,

prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Latviske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Latvia, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Latvia. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som er bosatt og arbeider i Latvia, behandles gunstigere enn borgere i Latvia.

Litauen (vedlegg IX kapittel 2),

2. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådskonferensdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådskonferensforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelse for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådskonferensforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådskonferensdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsendelse av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelse for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsendelse av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Litauen på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for litauiske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av perioden på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Litauiske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Litauiske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Litauiske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Litauiske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Litauen kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Litauen ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på litauiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Litauen i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på litauiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har

mottatt anmodningen, treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Litauen når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder litauiske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Litauen og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Litauen opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Litauen anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelse som Litauen utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri

bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler for litauiske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Litauen, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

- (*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Litauen treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Litauen, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for litauiske borgeres adgang til arbeidsmarkedene i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Litauiske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Litauen, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Litauen. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Litauen, behandles gunstigere enn borgere i Litauen.

Ungarn (vedlegg X kapittel 1),

1. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådsdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelighet for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Ungarn på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for ungarske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Ungarske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Ungarske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Ungarske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Ungarske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat foren periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Ungarn kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Ungarn ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette,

fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på ungarske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Ungarn i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på ungarske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan benytte framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd, opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Ungarn når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder ungarske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Ungarn og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Ungarn opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Ungarn anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Ungarn utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9 kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler for ungarske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Ungarn, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Ungarn treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelse i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Ungarn, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrædelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for ungarske borgeres adgang til arbeidsmarkedene i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrædelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Ungarske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Ungarn, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Ungarn. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Ungarn, behandles gunstigere enn borgere i Ungarn.

Malta (vedlegg XI kapittel 2),

2. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådsdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelse for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelse for arbeidstakere på Malta, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 4.

2. Malta kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Dersom Malta opplever eller forventer forstyrrelser på sitt arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal Malta underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan Malta anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen, treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

Malta kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen

3. For å få informasjon på forhånd om en situasjon som kan komme til å medføre tiltak i henhold til nr. 2 ovenfor, under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen, kan Malta også opprettholde sin ordning for arbeidstillatelse til borgere i andre medlemsstater som omfattes av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, men skal utstede slike arbeidstillatelse automatisk.

4. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2, kan Malta fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2.

Polen (vedlegg XII kapittel 2),

2. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådsdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelighet for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Polen på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for polske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Polske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Polske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Polske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Polske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Polen kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Polen ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på polske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Polen i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på polske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen, treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får artikkel 11 i forordningen anvendelse i Polen når det

gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder polske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold for gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Polen og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Polen opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Polen anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelse som Polen utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelse enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler på polske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike, etter å ha underrettet Kommisjonen, fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med

henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Polen, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vaktjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Polen treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommisjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Polen, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for polske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Polske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Polen, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Polen. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Polen, behandles gunstigere enn borgere i Polen.

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 2)

2. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådskonferensdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådskonferensforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelse for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådskonferensforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådskonferensdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelse for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Slovenia på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for slovenske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Slovenske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Slovenske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Slovenske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Slovenske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Slovenia kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Slovenia ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på slovenske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Slovenia i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på slovenske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan benytte framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante

opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Slovenia når det gjelder slovenske i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder slovenske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold for gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Slovenia og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Slovenia opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Slovenia anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Slovenia utsteder i overvåkingsøyemed til

borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelse enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler for slovenske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Slovenia, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vaktjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70

Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Slovenia treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommisjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Slovenia, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for slovenske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Slovenske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Slovenia, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Slovenia. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Slovenia, behandles gunstigere enn borgere i Slovenia.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 1)

1. FRI BEVEGELIGHET FOR PERSONER

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

31968 L 0360: Rådsdirektiv 68/360/EØF av 15. oktober 1968 om opphevelse av reise- og oppholdsrestriksjoner innen Fellesskapet for arbeidstakere fra medlemsstatene og deres familie (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 13), sist endret ved:

– 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådsforordning (EØF) nr. 1612/68 av 15. oktober 1968 om fri bevegelighet for arbeidstakere innen Fellesskapet (EFT L 257 av 19.10.1968, s. 2), sist endret ved:

- 31992 R 2434: Rådsforordning (EØF) nr. 2434/92 av 27. juli 1992 (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Slovakia på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for slovakiske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Slovakiske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Slovakiske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Slovakiske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Slovakiske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Slovakia kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Slovakia ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på slovakiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Slovakia i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på slovakiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Slovakia når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder slovakiske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder;
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte

medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Slovakia og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan

Slovakia opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Slovakia anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen eller Slovenia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelse som Slovakia utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen eller Slovenia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler for slovakiske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Slovakia, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF

Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Slovakia treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelse i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Slovakia, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrædelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for slovakiske borgers adgang til arbeidsmarkedet i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrædelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Slovakiske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig

bosted og arbeid i Slovakia, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Slovakia. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Slovakia, behandles gunstigere enn borgere i Slovakia.

får anvendelse. »

Med hensyn til nr. 7 i overgangsordningene nevnt i det foregående ledd, med unntak av overgangsordningene for Malta, får protokoll 44 om sikkerhetstiltak i tiltredelsesakten av 16. april 2003 anvendelse.»

[2. I SEKTORVIS TILPASNING skal det innledende avsnittet om Liechtenstein, som ble tilføyd ved EØS-komiteens beslutning nr. 191/1999 av 17. desember 1999, erstattes med følgende:

«Følgende får anvendelse for Liechtenstein: Idet det tas tilbørlig hensyn til Liechtensteins spesielle geografiske beliggenhet, skal denne ordningen vurderes på nytt hvert femte år, første gang før mai 2009. »]

Vedlegg IX (Finansielle tjenester):

1. I nr. 14 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Kypros (vedlegg VII kapittel 2),

32000 L 0012: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1), endret ved:

– 32000 L 0028: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF av 18. september 2000 (EFT L 275 av 27.10.2000, s. 37).

Fram til 31. desember 2007 får direktiv 2000/12/EF ikke anvendelse på kooperative kreditt- og spareselskaper som ikke er i samsvar med bestemmelsene i direktivet.

I begynnelsen av hvert år skal kypriotiske myndigheter underrette Kommisjonen om antall kooperative kreditt- og spareselskaper med manglende samsvar som fortsatt er ekskludert, og om deres markedsandel.

Ungarn (vedlegg X kapittel 2 nr. 2),

2. 32000 L 0012: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1), endret ved:

– 32000 L 0028: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF av 18. september 2000 (EFT L 275 av 27.10.2000, s. 37).

Med hensyn til artikkel 5 i direktiv 2000/12/EF får kravet til startkapital fastsatt i nr. 2 ikke anvendelse fram til 31. desember 2007 på kooperative kredittinstitusjoner som allerede er etablert i Ungarn på tiltredelsesdatoen. Ungarn skal sikre at kravet til startkapital for slike kooperative kredittinstitusjoner er på minst 378 000 EUR fram til 31. desember 2006 og på minst 756 500 EUR fra 1. januar 2007 31. desember 2007.

Disse foretakenes ansvarlige kapital skal i overgangsperioden ikke falle under det høyeste nivå som var oppnådd på tiltredelsesdatoen, i samsvar med artikkel 5 nr. 4.

Polen (vedlegg XII kapittel 3 nr. 2)

2. 32000 L 0012: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1), endret ved:

- 32000 L 0028: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF av 18. september 2000 (EFT L 275 av 27.10.2000, s. 37).

Med hensyn til artikkel 5 i direktiv 2000/12/EF får kravet til startkapital fastsatt i nr. 2 ikke anvendelse fram til 31. desember 2007 på kooperative kredittinstitusjoner som allerede er etablert i Polen på tiltredelsesdatoen. Polen skal sikre at kravet til startkapital for slike kooperative kredittinstitusjoner er på minst 300 000 EUR fram til 31. desember 2005 og på minst 500 000 EUR fra 1. januar 2006 og fram til 31. desember 2007.

Disse foretakenes ansvarlige kapital skal i overgangsperioden ikke falle under det høyeste nivå som var oppnådd på tiltredelsesdatoen, i samsvar med artikkel 5 nr. 4.

og Slovenia (vedlegg XIII kapittel 3 nr. 4)

4. 32000 L 0012: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1), endret ved:

- 32000 L 0028: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/28/EF av 18. september 2000 (EFT L 275 av 27.10.2000, s. 37).

Direktiv 2000/12/EF får ikke anvendelse fram til 31. desember 2004 i Slovenia på spare- og utlånsforetak som er opprettet før 20. februar 1999.

får anvendelse.»

2. I nr. 19a (europaparlaments- og rådsdirektiv 94/19/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Estland (vedlegg VI kapittel 2 nr. 1),

1. 31994 L 0019: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/19/EF av 30. mai 1994 om innskuddsgarantiordninger (EFT L 135 av 31.5.1994, s. 5).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 i direktiv 97/9/EF får det minste garantinivået ikke anvendelse i Estland fram til 31. desember 2007. Estland skal sikre at estiske innskuddsgarantiordninger

har en dekning på minst 6 391 EUR fram til 31. desember 2005 og på minst 12 782 EUR fra 1. januar 2006 til 31. desember 2007.

Under overgangsperioden beholder de andre medlemsstatene retten til å hindre filialer av estiske kredittinstitusjoner som er etablert på deres territorium i å drive virksomhet, med mindre og inntil slike filial har sluttet seg til en offentlig anerkjent innskuddsgarantiordning innenfor den berørte medlemsstats territorium, med henblikk på å dekke differansen mellom det estiske garantinivået og minstenivået som nevnt i artikkel 7 nr. 1. Kravet til filialer av estiske kredittinstitusjoner som driver virksomhet i den berørte medlemsstaten, om å sørge for et minste garantinivå som nevnt i artikkel 7 nr. 1, kan også oppfylles gjennom den estiske innskuddsgarantiordningen.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 2 nr. 1),

1. 31994 L 0019: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/19/EF av 30. mai 1994 om innskuddsgarantiordninger (EFT L 135 av 31.5.1994, s. 5).

Som unntak fra artikkel 7 nr. 1 i direktiv 94/19/EF får det minste garantinivået ikke anvendelse i Latvia fram til 31. desember 2007. Latvia skal sikre at latviske innskuddsgarantiordninger gir en dekning på minst 6 391 EUR fram til 31. desember 2005 og minst 12 782 EUR fra 1. januar 2006 til 31. desember 2007.

Under overgangsperioden beholder de andre medlemsstatene retten til å hindre filialer av latviske kredittinstitusjoner som er etablert på deres territorium i å drive virksomhet, med mindre og inntil slike filialer har sluttet seg til en offentlig anerkjent innskuddsgarantiordning innenfor den berørte medlemsstats territorium, med henblikk på å dekke differansen mellom det latviske garantinivået og minstenivået som nevnt i artikkel 7 nr. 1.

Litauen (vedlegg IX kapittel 3 nr. 1)

1. 31994 L 0019: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/19/EF av 30. mai 1994 om innskuddsgarantiordninger (EFT L 135 av 31.5.1994, s. 5).

Som unntak fra artikkel 7 nr. 1 i direktiv 94/19/EF får det minste garantinivået ikke anvendelse i Litauen fram til 31. desember 2007. Litauen skal sikre at litauiske innskuddsgarantiordninger gir en dekning på minst 14 481 EUR fram til 31. desember 2006 og minst 17 377 EUR fra 1. januar 2007 til 31. desember 2007.

Under overgangsperioden beholder de andre medlemsstatene retten til å hindre filialer av litauiske kredittinstitusjoner som er etablert på deres territorium i å drive virksomhet, med mindre og inntil slike filialer har sluttet seg til en offentlig anerkjent innskuddsgarantiordning innenfor den berørte medlemsstats territorium, med henblikk på å dekke differansen mellom det litauiske garantinivået og minstenivået som nevnt i artikkel 7 nr. 1.

og Slovenia (vedlegg XIII kapittel 3 nr. 2)

2. 31994 L 0019: Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/19/EF av 30. mai 1994 om innskuddsgarantiordninger (EFT L 135 av 31.5.1994, s. 5).

Direktiv 94/19/EF får ikke anvendelse fram til 31. desember 2004 i Slovenia på spare- og utlånsforetak som er opprettet før 20. februar 1999.

Fram til 31. desember 2005 kan verken dekningsnivået eller -omfanget som tilbys i Slovenia av kredittinstitusjoner fra andre medlemsstater, overstige garantinivået eller -omfanget som tilbys gjennom tilsvarende garantiordning i Slovenia.

får anvendelse.»

3. I nr. 21 (rådsdirektiv 86/635/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 3 nr. 1)

1. 31986 L 0635: Rådsdirektiv 86/635/EØF av 8. desember 1986 om bankers og andre finansinstitusjoners årsregnskaper og konsoliderte regnskaper (EFT L 372 av 31.12.1986, s. 1), endret ved:

– 32001 L 0065: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/65/EF av 27. september 2001 (EFT L 283 av 27.10.2001, s. 28).

Direktiv 86/635/EØF får ikke anvendelse fram til 31. desember 2004 i Slovenia på spare- og utlånsforetak som er opprettet før 20. februar 1999.

får anvendelse.»

4. I nr. 30c (europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Estland (vedlegg VI kapittel 2 nr. 2),

2. 31997 L 0009: Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer (EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 i direktiv 97/9/EF får det minste erstatningsnivået ikke anvendelse i Estland fram til 31. desember 2007. Estland skal sikre at estiske erstatningsordninger for investorer har en dekning på minst 6 391 EUR fram til 31. desember 2005 og minst 12 782 EUR fra 1. januar 2006 til 31. desember 2007.

Under overgangsperioden beholder de andre medlemsstatene retten til å hindre filialer av estiske investeringsforetak som er etablert på deres territorium i å drive virksomhet, med mindre og inntil slike filialer har sluttet seg til en offentlig anerkjent erstatningsordning for investorer innenfor den berørte medlemsstats territorium, med henblikk på å dekke differansen mellom det estiske erstatningsnivået og minstenivået som nevnt i artikkel 4 nr. 1. Kravet til filialer av estiske kredittinstitusjoner som driver virksomhet i den berørte medlemsstaten, om å sørge for et minste erstatningsnivå som nevnt i artikkel 4 nr. 1, kan også oppfylles gjennom den estiske erstatningsordningen for investorer.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 2 nr. 2),

2. 31997 L 0009: Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer (EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 i direktiv 97/9/EF får det minste erstatningsnivået ikke anvendelse i Latvia fram til 31. desember 2007. Latvia skal sikre at latviske erstatningsordninger for investorer gir en dekning på minst 10 000 EUR fram til 31. desember 2005 og på minst 15 000 EUR fra 1. januar 2006 til 31. desember 2007.

Under overgangsperioden beholder de andre medlemsstatene retten til å hindre filialer av latviske investeringsforetak som er etablert på deres territorium i å drive virksomhet, med mindre og inntil slike filialer har sluttet seg til en offentlig anerkjent erstatningsordning for investorer innenfor den berørte medlemsstats territorium, med henblikk på å dekke differansen mellom det latviske erstatningsnivået og minstenivået som nevnt i artikkel 4 nr. 1.

Litauen (vedlegg IX kapittel 3 nr. 2),

2. 31997 L 0009: Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer (EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 i direktiv 97/9/EF får det minste erstatningsnivået ikke anvendelse i Litauen fram til 31. desember 2007. Litauen skal sikre at litauiske erstatningsordninger for investorer har en dekning på minst 5 792 EUR fram til 31. desember 2005 og på minst 11 585 EUR fra 1. januar 2006 og fram til 31. desember 2007.

Under overgangsperioden beholder de andre medlemsstatene retten til å hindre filialer av litauiske investeringsforetak som er etablert på deres territorium i å drive virksomhet, med mindre og inntil slike filialer har sluttet seg til en offentlig anerkjent erstatningsordning for investorer innenfor den berørte medlemsstats territorium, med henblikk på å dekke differansen mellom det litauiske erstatningsnivået og minstenivået som nevnt i artikkel 4 nr. 1.

Ungarn (vedlegg X kapittel 2 nr. 1),

1. 31997 L 0009: Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer (EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 i direktiv 97/9/EF får det minste erstatningsnivået ikke anvendelse i Ungarn fram til 31. desember 2007. Ungarn skal sikre at ungarske erstatningsordninger for investorer har en dekning på minst 3 783 EUR fram til 31. desember 2004 og på minst 7 565 EUR fra 1. januar 2005 til 31. desember 2007.

Under overgangsperioden beholder de andre medlemsstatene retten til å hindre filialer av ungarske investeringsforetak som er etablert på deres territorium i å drive virksomhet, med mindre og inntil slike filialer har sluttet seg til en offentlig anerkjent erstatningsordning for investorer innenfor den berørte medlemsstats territorium, med henblikk på å dekke differansen mellom det ungarske erstatningsnivået og minstenivået som nevnt i artikkel 4 nr. 1.

Fram til 31. desember 2007 kan dekningsnivået som tilbys i Ungarn av et investeringsforetak fra en annen medlemsstat, ikke overstige det minste erstatningsnivået som nevnt i artikkel 4 nr. 1 i direktiv 97/9/EF. I samme periode kan dekningen som tilbys i Ungarn av et investeringsforetak fra en annen medlemsstat, ikke overstige dekningen som tilbys av en tilsvarende erstatningsordning i Ungarn.

Polen (vedlegg XII kapittel 3 nr. 1),

1. 31997 L 0009: Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer (EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 i direktiv 97/9/EF får det minste erstatningsnivået ikke anvendelse i Polen fram til 31. desember 2007. Polen skal sikre at polske erstatningsordninger for investorer har en dekning på minst 7 000 EUR fram til 31. desember 2004, på minst 11 000 EUR fra 1. januar 2005 til 31. desember 2005, på minst 15 000 EUR fra 1. januar 2006 til 31. desember 2006 og på minst 19 000 EUR fra 1. januar 2007 til 31. desember 2007.

Under overgangsperioden beholder de andre medlemsstatene retten til å hindre filialer av polske investeringsforetak som er etablert på deres territorium i å drive virksomhet, med mindre og inntil slike filialer har sluttet seg til en offentlig anerkjent erstatningsordning for investorer innenfor den berørte medlemsstats territorium, med henblikk på å dekke differansen mellom det polske erstatningsnivået og minstenivået som nevnt i artikkel 4 nr. 1.

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 3 nr. 3)

3. 31997 L 0009: Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer (EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22).

Som unntak fra direktiv 97/9/EF kan verken dekningsnivået eller -omfanget som tilbys i Slovenia av investeringsforetak fra andre medlemsstater, overstige erstatningsnivået eller -omfanget som tilbys gjennom tilsvarende erstatningsordning i Slovenia fram til 31. desember 2005.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 2)

31997 L 0009: Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/9/EF av 3. mars 1997 om erstatningsordninger for investorer (EFT L 84 av 26.3.1997, s. 22).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 i direktiv 97/9/EF får det minste erstatningsnivået ikke anvendelse i Slovakia fram til 31. desember 2006. Slovakia skal sikre at slovakiske erstatningsordninger for investorer har en dekning på minst 10 000 EUR fram til 31. desember 2004, på minst 13 000 EUR fra 1. januar 2005 til 31. desember 2005 og på minst 16 000 EUR fra 1. januar 2006 til 31. desember 2006.

Under overgangsperioden beholder de andre medlemsstatene retten til å hindre filialer av slovenske investeringsforetak som er etablert på deres territorium i å drive virksomhet, med mindre og inntil slike filialer har sluttet seg til en offentlig anerkjent erstatningsordning for investorer innenfor den berørte medlemsstats territorium, med henblikk på å dekke differansen mellom det slovenske erstatningsnivået og minstenivået som nevnt i artikkel 4 nr. 1.

får anvendelse.»

Vedlegg XI (Telekommunikasjonstjenester):

1. I nr. 5d (europaparlaments- og rådsdirektiv 97/67/EF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Polen (vedlegg XII kapittel 12)

31997 L 0067: Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/67/EF av 15. desember 1997 om felles regler for utviklingen av et indre marked for posttjenester i Fellesskapet og forbedring av tjenestenes kvalitet (EFT L 15 av 21.1.1998, s. 14), sist endret ved:

- 32002 L 0039: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/39/EF av 10. juni 2002 (EFT L 176 av 5.7.2002, s. 21).

Som unntak fra artikkel 7 nr. 1 annet ledd i direktiv 97/67/EF kan Polen anvende en vektgrense på 350 g for reserverte tjenester på ytere av den universelle tjenesten fram til 31. desember 2005. Under denne perioden får vektgrensen ikke anvendelse dersom prisen er høyere enn tre ganger den offentlige takst på en brevpostsending på første vektnivå i den raskeste standardkategorien.

får anvendelse.»

Vedlegg XII (Fri bevegelighet for kapital):

1. Følgende innsettes foran overskriften «OMHANDLEDE RETTSAKTER»:

«OVERGANGSPERIODE

Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 2),

2. FRI BEVEGELIGHET FOR KAPITAL

Traktat om Den europeiske union,

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

1. Uten hensyn til forpliktelsene som følger av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag, kan Den tsjekkiske republikk i fem år etter tiltredelsesdatoen opprettholde reglene fastsatt i lov om utenlandsk valuta nr. 219/1995 Sb., med endringer, om erverv av fritidseiendommer av borgere i medlemsstatene som ikke er bosatt i Den tsjekkiske republikk og av selskaper opprettet i henhold til en annen medlemsstats lovgivning, og som verken er etablert eller har en filial eller et representasjonskontor på Den tsjekkiske republikks territorium.

2. Uten hensyn til forpliktelsene som følger av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag, kan Den tsjekkiske republikk i sju år etter tiltredelsesdatoen opprettholde reglene fastsatt i lov om utenlandsk valuta nr. 219/1995 Sb., med endringer, i lov nr. 229/1991 Sb. om en ordning for eiendomsrettslige forhold i forbindelse med jordbruksarealer og annen jordbrukseiendom, og lov nr. 95/1999 Sb. om vilkårene for overføring av jordbruksarealer og skog fra statlig eierskap til eierskap av andre enheter som berører erverv av jordbruksarealer og skog av borgere i medlemsstatene og av selskaper opprettet i samsvar med lovgivningen i en annen medlemsstat som verken er etablert eller registrert i Den tsjekkiske republikk. Under ingen omstendigheter skal borgere i medlemsstatene behandles mindre gunstig med hensyn til erverv av jordbruksarealer og skog enn på datoen for undertegning av tiltredelsestraktaten, eller behandles mindre gunstig enn tredjestatsborgere.

Selvstendig næringsdrivende gårdbrukere som er borgere i en annen medlemsstat, og som ønsker å etablere seg og bosette seg i Den tsjekkiske republikk, skal ikke omfattes av bestemmelsene i det foregående ledd eller andre framgangsmåter enn dem som gjelder for borgere i Den tsjekkiske republikk.

Det skal foretas en alminnelig vurdering av disse overgangstiltakene innen utgangen av det tredje året etter tiltredelsesdatoen. Kommisjonen skal framlegge en rapport for Rådet med henblikk på dette. Rådet, som treffer sin beslutning med enstemmighet etter forslag fra Kommisjonen, kan vedta å forkorte eller avslutte overgangsperioden nevnt i første ledd.

Dersom det finnes tilstrekkelig med bevis for at det ved utløpet av overgangsperioden vil forekomme alvorlige forstyrrelser eller en trussel om alvorlige forstyrrelser på markedet for jordbruksarealer i Den tsjekkiske republikk, skal Kommisjonen på anmodning fra Den tsjekkiske republikk treffe beslutning om en forlengelse av overgangsperioden på høyst tre år.

Estland (vedlegg VI kapittel 3),

3. FRI BEVEGELIGHET FOR KAPITAL

Traktat om Den europeiske union,

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

Uten hensyn til forpliktelsene som følger av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag, kan Estland i sju år etter tiltredelsesdatoen opprettholde reglene fastsatt i gjeldende lovgivning på undertegningstidspunktet for denne akt om erverv av jordbruksarealer og skog av borgere i medlemsstatene og av selskaper opprettet i samsvar med lovgivningen i en annen medlemsstat, som verken er etablert eller registrert eller har en lokal filial eller et kontor i Estland. Under ingen omstendigheter skal borgere i medlemsstatene behandles mindre gunstig med hensyn til erverv av jordbruksarealer og skog enn på datoen for undertegning av tiltredelsestraktaten, eller behandles mindre gunstig enn tredjestatsborgere.

Borgere i andre medlemsstater som ønsker å etablere seg som selvstendig næringsdrivende gårdbrukere og bosette seg i Estland, og som har hatt lovlig bosted og vært aktive gårdbrukere i Estland i minst tre sammenhengende år, skal ikke omfattes av bestemmelsene i det foregående ledd eller andre framgangsmåter enn dem som gjelder for borgere i Estland.

Det skal foretas en alminnelig vurdering av disse overgangstiltakene innen utgangen av det tredje året etter tiltredelsesdatoen. Kommisjonen skal framlegge en rapport for Rådet med henblikk på dette. Rådet, som treffer sin beslutning med enstemmighet etter forslag fra Kommisjonen, kan vedta å forkorte eller avslutte overgangsperioden nevnt i første ledd.

Dersom det finnes tilstrekkelig med bevis for at det ved utløpet av overgangsperioden vil forekomme alvorlige forstyrrelser eller en trussel om alvorlige forstyrrelser på markedet for jordbruksarealer i Estland, skal Kommisjonen på anmodning fra Estland treffe beslutning om en forlengelse av overgangsperioden på høyst tre år.

Kypros (vedlegg VII kapittel 3),

3. FRI BEVEGELIGHET FOR KAPITAL

Traktat om Den europeiske union,

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

Uten hensyn til forpliktelsene som følger av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag, kan Kypros, i fem år etter tiltredelsesdatoen opprettholde gjeldende lovgivning per 31. desember 2000 om erverv av fritidseiendommer (lov om erverv fast eiendom (utlendinger) (kapittel 109) og lov 52/1969, 55/1972 og 50/1990), ministerrådsvedtak 50.228 av 25.8.1999 og innenriksministeriets rundskriv til distriktstjenestemenn av 30.9.1999).

Latvia (vedlegg VIII kapittel 3),

3. FRI BEVEGELIGHET FOR KAPITAL

Traktat om Den europeiske union,

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

Uten hensyn til forpliktelsene som følger av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag, kan Latvia i sju år etter tiltredelsesdatoen opprettholde

reglene fastsatt i gjeldende lovgivning på undertegningstidspunktet for denne akt om erverv av landbruksjord og skog av borgere i medlemsstatene og av selskaper opprettet i samsvar med lovgivningen i en annen medlemsstat som verken er etablert eller registrert eller har en lokal filial eller et kontor i Latvia. Under ingen omstendigheter skal borgere i medlemsstatene behandles mindre gunstig med hensyn til erverv av jordbruksarealer og skog enn på datoen for undertegning av tiltredelsestraktaten, eller behandles mindre gunstig enn tredjestatsborgere.

Borgere i andre medlemsstater som ønsker å etablere seg som selvstendig næringsdrivende gårdbrukere og bosette seg i Latvia, og som har hatt lovlig bosted og vært aktive gårdbrukere i Latvia i minst tre sammenhengende år, skal ikke omfattes av bestemmelsene i det foregående ledd eller andre framgangsmåter enn dem som gjelder for borgere i Latvia.

Det skal foretas en alminnelig vurdering av disse overgangstiltakene innen utgangen av det tredje året etter tiltredelsesdatoen. Kommisjonen skal framlegge en rapport for Rådet med henblikk på dette. Rådet, som treffer sin beslutning med enstemmighet etter forslag fra Kommisjonen, kan vedta å forkorte eller avslutte overgangsperioden nevnt i første ledd.

Dersom det finnes tilstrekkelig med bevis for at det ved utløpet av overgangsperioden vil forekomme alvorlige forstyrrelser eller en trussel om alvorlige forstyrrelser på markedet for jordbruksarealer i Latvia, skal Kommisjonen på anmodning fra Latvia treffe beslutning om en forlengelse av overgangsperioden på høyst tre år.

Litauen (vedlegg IX kapittel 4),

4. FRI BEVEGELIGHET FOR KAPITAL

Traktat om Den europeiske union,

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

Uten hensyn til forpliktelsene som følger av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag, kan Litauen i sju år etter tiltredelsesdatoen opprettholde

reglene fastsatt i gjeldende lovgivning på undertegningstidspunktet for denne akt om erverv av jordbruksarealer og skog av borgere i medlemsstatene og av selskaper opprettet i samsvar med lovgivningen i en annen medlemsstat som verken er etablert eller registrert eller har en lokal filial eller et kontor i Litauen. Under ingen omstendigheter skal borgere i medlemsstatene behandles mindre gunstig med hensyn til erverv av jordbruksarealer og skog enn på datoen for undertegning av tiltredelsestraktaten, eller behandles mindre gunstig enn tredjestatsborgere.

Borgere i andre medlemsstater som ønsker å etablere seg som selvstendig næringsdrivende gårdbrukere og bosette seg i Litauen, og som har hatt lovlig bosted og vært aktive gårdbrukere i Litauen minst tre sammenhengende år, skal ikke omfattes av bestemmelsene i det foregående ledd eller andre framgangsmåter enn dem som gjelder for borgere i Litauen.

Det skal foretas en alminnelig vurdering av disse overgangstiltakene innen utgangen av det tredje året etter tiltredelsesdatoen. Kommisjonen skal framlegge en rapport for Rådet med henblikk på dette. Rådet, som treffer sin beslutning med enstemmighet etter forslag fra Kommisjonen, kan vedta å forkorte eller avslutte overgangsperioden nevnt i første ledd.

Dersom det finnes tilstrekkelig med bevis for at det ved utløpet av overgangsperioden vil forekomme alvorlige forstyrrelser eller en trussel om alvorlige forstyrrelser på markedet for jordbruksarealer i Litauen, skal Kommisjonen på anmodning fra Litauen treffe beslutning om en forlengelse av overgangsperioden på høyst tre år.

Ungarn (vedlegg X kapittel 3),

3. FRI BEVEGELIGHET FOR KAPITAL

Traktat om Den europeiske union,

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

1. Uten hensyn til forpliktelsene som følger av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag, kan Ungarn i fem år etter tiltredelsesdatoen opprettholde begrensningene fastlagt i gjeldende lovgivning på undertegningstidspunktet for denne akt om erverv av fritidseiendommer.

Borgere i medlemsstatene og borgere i de stater som er parter i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, som har hatt lovlig bosted i Ungarn i minst fire sammenhengende år, skal ikke omfattes av bestemmelsene i det foregående ledd eller av andre framgangsmåter enn dem som gjelder for borgere i Ungarn. Under overgangsperioden skal Ungarn anvende en framgangsmåte for å gi tillatelse til erverv av fritidseiendommer som er basert på klare, objektive, stabile og åpne kriterier. Anvendelsen av kriteriene skal ikke medføre forskjellsbehandling, og det skal ikke skilles mellom medlemsstatenes borgere bosatt i Ungarn.

2. Uten hensyn til forpliktelsene som følger av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag, kan Ungarn i sju år etter tiltredelsesdatoen opprettholde forbudene fastlagt i gjeldende lovgivning på undertegningstidspunktet for denne akt om erverv av jordbruksarealer av fysiske personer som ikke har bosted eller er borgere i Ungarn samt og av juridiske personer. Under ingen omstendigheter skal borgere i medlemsstatene eller juridiske personer dannet i samsvar med lovgivningen i en annen medlemsstat, behandles mindre gunstig med hensyn til erverv av jordbruksarealer og skog enn på datoen for undertegning av

tiltredelsestraktaten. Under ingen omstendigheter skal borgere i medlemsstatene behandles mindre gunstig enn tredjestatsborgere.

Borgere i andre medlemsstater som ønsker å etablere seg som selvstendig næringsdrivende gårdbrukere, og som har hatt lovlig bosted og vært aktive gårdbrukere i Ungarn i minst tre sammenhengende år, skal ikke omfattes av bestemmelsene i det foregående ledd eller av andre framgangsmåter enn dem som gjelder for borgere i Ungarn.

Det skal foretas en alminnelig vurdering av disse overgangstiltakene innen utgangen av det tredje året etter tiltredelsesdatoen. Kommisjonen skal framlegge en rapport for Rådet med henblikk på dette. Rådet, som treffer sin beslutning med enstemmighet etter forslag fra Kommisjonen, kan vedta å forkorte eller avslutte overgangsperioden nevnt i nr. 2 første ledd.

Dersom Ungarn under overgangsperioden anvender framgangsmåter for å gi tillatelse til erverv av landbruksjord, skal disse bygge på objektive, faste, oversiktlige og offentlige kriterier. Kriteriene skal anvendes uten forskjellsbehandling og skal ikke skjelne mellom borgere i medlemsstatene som er bosatt i Ungarn.

Dersom det finnes tilstrekkelig med bevis for at det ved utløpet av overgangsperioden vil forekomme alvorlige forstyrrelser eller en trussel om alvorlige forstyrrelser på markedet for jordbruksarealer i Ungarn, skal Kommisjonen på anmodning fra Ungarn treffe beslutning om en forlengelse av overgangsperioden på høyst tre år.

Polen (vedlegg XII kapittel 4),

4. FRI BEVEGELIGHET FOR KAPITAL

Traktat om Den europeiske union,

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

1. Uten hensyn til forpliktelsene som følger av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag, kan Polen i fem år etter tiltredelsesdatoen opprettholde reglene for erverv av fritidseiendommer fastsatt i lov av 24. mars 1920 om utlendingers kjøp av fast eiendom (Dz.U. 1996, Nr 54, poz. 245 med endringer), med endringer.

Borgere i medlemsstatene og borgere i de stater som er parter i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, som har hatt lovlig bosted i Polen i fire sammenhengende år, skal, med hensyn til erverv av fritidseiendommer, ikke omfattes av bestemmelsene i det foregående ledd eller andre framgangsmåter enn dem som gjelder for borgere i Polen.

2. Uten hensyn til forpliktelsene som følger av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag, kan Polen i tolv år etter tiltredelsesdatoen opprettholde reglene fastsatt i lov av 24. mars 1920 om utlendingers erverv av fast eiendom (Dz.U. 1996, Nr 54, poz. 245 med endringer) med endringer, med hensyn til erverv av jordbruksarealer og skog. Under ingen omstendigheter skal borgere i medlemsstatene eller juridiske personer dannet i samsvar med lovgivningen i en annen medlemsstat, behandles mindre gunstig med hensyn til erverv av jordbruksarealer og skog enn på datoen for undertegning av tiltredelsestraktaten.

Borgere i andre medlemsstater eller i stater som er parter i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, som ønsker å etablere seg som selvstendig næringsdrivende gårdbrukere og som har hatt lovlig bosted og har forpaktet eiendom i Polen som fysisk eller

juridisk person i minst tre sammenhengende år, skal ikke omfattes av bestemmelsene i det foregående ledd eller andre framgangsmåter enn dem som gjelder for polske borgere med hensyn til erverv av jordbruksarealer og skog fra og med tiltredelsesdatoen. I voivodskapene Warmińsko-Mazurskie, Pomorskie, Kujawsko Pomorskie, Zachodniopomorskie, Lubuskie, Dolnośląskie, Opolskie og Wielkopolskie, skal bosteds- og forpaktingsperiodene omhandlet i forrige punktum utvides til sju år. For borgere i en medlemsstat som har forpaktet eiendom i Polen, skal forpaktingsperioden forut for erverv av eiendom beregnes individuelt fra den bekreftede dato i den opprinnelige forpaktingsavtalen. Selvstendige gårdbrukere som har forpaktet eiendom som juridiske personer, og ikke som fysiske personer, kan overføre rettighetene som juridisk person etter forpaktingsavtalen, til seg selv som fysisk person. Ved beregning av forpaktingsperioden forut for retten til erverv skal forpaktingsperioden som juridisk person i avtalene medregnes. For fysiske personer kan forpaktingsavtalen i ettertid påføres en bekreftet dato, og hele forpaktingsperioden medregnes da. Det skal ikke fastsettes tidsfrister for selvstendige gårdbrukere med hensyn til omgjøring av nåværende forpaktingsavtaler til forpaktingsavtaler som fysiske personer, eller til skriftlige avtaler med bekreftet dato. Framgangsmåten for omgjøring av forpaktingsavtaler skal være klare og skal under ingen omstendigheter kunne utgjøre nye hindringer.

Det skal foretas en alminnelig vurdering av disse overgangstiltakene innen utgangen av det tredje året etter tiltredelsesdatoen. Kommisjonen skal framlegge en rapport for Rådet med henblikk på dette. Rådet, som treffer sin beslutning med enstemmighet etter forslag fra Kommisjonen, kan vedta å forkorte eller avslutte overgangsperioden nevnt i første ledd.

Under overgangsperioden skal Polen anvende en framgangsmåte for å gi tillatelse som fastsettes ved lov, som skal sikre at utstedelsen av tillatelser til erverv av fast eiendom i Polen bygger på objektive, faste, oversiktlige og offentlige kriterier. Kriteriene skal anvendes uten forskjellsbehandling og skal ikke skjelle mellom borgere i medlemsstatene som er bosatt i Polen.

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 4)

4. FRI BEVEGELIGHET FOR KAPITAL

Traktat om Den europeiske union,

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

Når det gjelder markedet for fast eiendom kan Slovenia anvende den alminnelige beskyttelsesklausulen fastsatt i artikkel 37 i denne akt i en periode på inntil sju år etter tiltredelsesdatoen.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 3)

3. FRI BEVEGELIGHET FOR KAPITAL

Traktat om Den europeiske union,

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

Uten hensyn til forpliktelsene som følger av de traktater som er Den europeiske unions grunnlag, kan Slovakia i sju år etter tiltredelsesdatoen opprettholde reglene med hensyn til utlendingers erverv av jordbruksarealer og skog fastsatt i lov om utenlandsk valuta nr.

202/1995 Coll. og i lov nr. 229/1991 om eiendomsrett til landområder og landbrukseiendommer, med endringer. Under ingen omstendigheter skal borgere i medlemsstatene behandles mindre gunstig med hensyn til erverv av jordbruksarealer og skog enn på datoen for undertegning av tiltredelsestraktaten, eller behandles mindre gunstig enn tredjestatsborgere.

Borgere i andre medlemsstater som ønsker å etablere seg som selvstendig næringsdrivende gårdbrukere og som har hatt lovlig bosted og vært aktive gårdbrukere i Slovakia i minst tre sammenhengende år, skal ikke omfattes av bestemmelsene i det foregående ledd eller andre framgangsmåter enn dem som gjelder for borgere i Slovakia.

Det skal foretas en alminnelig vurdering av disse overgangstiltakene innen utgangen av det tredje året etter tiltredelsesdatoen. Kommisjonen skal framlegge en rapport for Rådet med henblikk på dette. Rådet, som treffer sin beslutning med enstemmighet etter forslag fra Kommisjonen, kan vedta å forkorte eller avslutte overgangsperioden nevnt i første ledd.

Dersom Slovakia under overgangsperioden innfører framgangsmåter for å gi tillatelse til erverv av fast eiendom i Slovakia av utlendinger, skal disse bygge på objektive, faste, oversiktlige og offentlige kriterier. Kriteriene skal anvendes uten forskjellsbehandling og skal ikke skjelle mellom borgere i medlemsstatene som er bosatt i Slovakia.

Dersom det finnes tilstrekkelig med bevis for at det ved utløpet av overgangsperioden vil forekomme alvorlige forstyrrelser eller en trussel om alvorlige forstyrrelser på markedet for jordbruksarealer i Slovakia, skal Kommisjonen på anmodning fra Slovakia treffe beslutning om en forlengelse av overgangsperioden på høyst tre år.

får anvendelse.»

SEKTORVIS TILPASNING

Ordningene i protokoll 6 til tiltredelsesakten av 16. april 2003 om kjøp av fritidseiendom i Malta får anvendelse».

Vedlegg XIII (Transport):

1. I nr. 15a (rådsdirektiv 96/53/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Ungarn (vedlegg X kapittel 6 nr. 4)

4. 31996 L 0053: Rådsdirektiv 96/53/EF av 25. juli 1996 om fastsettelse av største tillatte dimensjoner i innenlands og internasjonal trafikk og av største tillatte totalvekt i internasjonal trafikk for visse veigående kjøretøyer i Fellesskapet (EFT L 235 av 17.9.1996, s. 59), sist endret ved:

– 32002 L 0007: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/7/EF av 18. februar 2002 (EFT L 67 av 9.3.2002, s. 47).

Som unntak fra artikkel 3 nr. 1 i direktiv 96/53/EF kan kjøretøyer som er i samsvar med grenseverdiene for kategoriene 3.2.1, 3.4.1, 3.4.2, 3.5.1 og 3.5.3 angitt i vedlegg I til nevnte

direktiv, bare bruke ikke oppgraderte deler av det ungarske veinettet fram til 31. desember 2008, dersom de er i samsvar med de ungarske grenseverdiene for akselvekt.

Ungarn skal følge tidsplanen for oppgradering av sitt hovedtransittnett fastsatt i nedenstående veiledende tabell. Ved alle investeringer i infrastruktur som innebærer bruk av midler fra Fellesskapets budsjett, skal det sikres at hovedveier bygges eller oppgraderes slik at de kan tåle en last på 11,5 tonn per aksel. Samtidig med at oppgraderingen slutføres skal det ungarske veinettet gradvis åpnes for kjøretøyer i internasjonal trafikk som er i samsvar med grenseverdiene i direktivet.

Midlertidige tilleggsavgifter for kjøretøyer i internasjonal trafikk som er i samsvar med grenseverdiene i direktivet, når disse bruker ikke oppgraderte deler av nettet, skal innkreves uten forskjellsbehandling. Kjøretøyer som overskrider den ungarske grenseverdien på ti tonn for kjøretøyer uten luftfjæring og elleve tonn for kjøretøyer med luftfjæring, skal tildeles en ungarsk veitillatelse for å sikre at visse veianlegg og bruer unngås. Ungarn skal godta et avvik på 0,5 tonn ved måling av akselvekt for kjøretøyer med luftfjæring, og vil bare pålegge midlertidige tilleggsavgifter dersom akselvekten overstiger 11,5 tonn.

Det skal ikke innkreves tilleggsavgifter for kjøretøyer som er i samsvar med grenseverdiene fastlagt i direktivet, ved bruk av følgende hovedtransittveier:

- transittveien Hegyeshalom/Nagylak (felleseuropeisk korridor IV): dvs. E60 fra den østerrikske grensen til Hegyeshalom og Budapest, E60 Budapest sørlige ringvei, E75 fra Budapest til Kiskunfélegyháza,
- transittveien Rajka/Nagylak (felleseuropeisk korridor IV): dvs. E65 fra den slovakiske grensen til Rajka og Hegyeshalom, E60 fra Hegyeshalom til Budapest, E60 Budapest sørlige ringvei, E75 fra Budapest til Kiskunfélegyháza,
- transittveien Tornyiszentmiklós/Nagylak (felleseuropeisk korridor V og IV): dvs. fra Siófok og Budapest, E60 Budapest sørlige ringvei, E75 fra Budapest til Kiskunfélegyháza,
- transittveien Hegyeshalom/Röszke (felleseuropeisk korridor IV og X): dvs. E60 fra den østerrikske grensen til Hegyeshalom og Budapest, E60 Budapest sørlige ringvei, E75 fra Budapest til Kiskunfélegyháza,
- transittveien Rajka/Röszke (felleseuropeisk korridor IV og X): dvs. E65 fra den slovakiske grensen til Rajka og Hegyeshalom, E60 fra Hegyeshalom til Budapest, E60 Budapest sørlige ringvei, E75 fra Budapest til Kiskunfélegyháza.

Program for oppgradering av veier (km)

Hovedveinett	2001	2002	2003	2004	2005	2006	Totalt		2007	2008	Totalt (2007- 2008)	Totalt (2001- 2008)
Forsterkning av veier angitt på kartet i vedlegg 2 til CONF-H 37/00 (vei 2, 3, 4, 6, 8, 33, 35, 42, 44, 47, 56, 61)		78	126	270	270	270	1014					1014
Forsterkning (vei 41, 49, 51, 58)				51	65	69	185	Forsterkning (vei 74, 87, 86)	100	100	200	385
Forsterkning (andre veier)	30	50	70	70	70	70	360	Forsterkning (andre veier)	70	70	140	500
Nybygging (hovedsakelig ringveier)	29	49	45	27	35	61	246	Nybygging (hovedsakelig ringveier)	60	60	120	366
Hovedveier totalt	59	177	241	418	440	470	1805		230	230	460	2265
Motorveier og motorgater												
Nybygging (M0, M3, M5, M7, M30, M35, M43, M70)		65	24	20	237	85	431	Nybygging (M6-56, M7, M8, M0)	177	165	342	773

Totalt	59	242	265	438	677	555	2236		407	395	802	3038
--------	----	-----	-----	-----	-----	-----	------	--	-----	-----	-----	------

og Polen (vedlegg XII kapittel 8 nr. 3)

3. 31996 L 0053: Rådskonferanse 96/53/EF av 25. juli 1996 om fastsettelse av største tillatte dimensjoner i innenlands og internasjonal trafikk og av største tillatte totalvekt i internasjonal trafikk for visse veigående kjøretøyer i Fellesskapet (EFT L 235 av 17.9.1996, s. 59), sist endret ved:

- 32002 L 0007: Europaparlaments- og rådskonferanse 2002/7/EF av 18. februar 2002 (EFT L 67 av 9.3.2002, s. 47).

Som unntak fra artikkel 3 nr. 1 i direktiv 96/53/EF kan kjøretøyer som er i samsvar med grenseverdiene for kategori 3.4 angitt i vedlegg I til nevnte direktiv, bare bruke ikke oppgraderte deler av det polske veinettet fram til 31. desember 2010 dersom de er i samsvar med de polske grenseverdiene for akselvekt. Etter tiltredelsesdatoen kan det ikke pålegges begrensninger i bruk av hovedtransittveiene angitt i vedlegg I til europaparlaments- og rådskonferanse nr. 1692/96/EF av 23. juli 1996 om fellesskapsretningslinjer for utviklingen av et transeuropeisk transportnett⁽¹⁾.

Polen skal følge tidsplanen for oppgradering av sitt hovedveinett fastlagt i nedenstående tabeller i henhold til vedlegg I til vedtak 1692/96/EF. Ved alle investeringer i infrastruktur som innebærer bruk av midler fra Fellesskapets budsjett, skal det sikres at hovedveier bygges eller oppgraderes slik at de kan tåle en last på 11,5 tonn per aksel.

Samtidig med at oppgraderingen slutføres skal det polske veinettet, herunder nettet i henhold til vedlegg I til vedtak 1692/96/EF, gradvis åpnes for kjøretøyer i internasjonal trafikk som er i samsvar med grenseverdiene i direktivet. Når det er teknisk mulig skal det være tillatt å bruke ikke oppgraderte deler av det sekundære veinettet under hele overgangsperioden til lasting og lossing.

Fra 1. januar 2009 skal det ikke innkreves avgifter (for overvekt) for kjøretøyer i internasjonal trafikk som er i samsvar med grenseverdiene i direktivet på hovedtransittveiene i henhold til vedlegg I til vedtak 1692/96/EF.

Midlertidige tilleggsavgifter for kjøretøyer i internasjonal trafikk som er i samsvar med grenseverdiene i direktivet, når disse bruker ikke oppgraderte deler av nettet, skal innkreves uten forskjellsbehandling; og det skal skilles mellom behandlingen av kjøretøyer med og uten luftfjæring, med en lavere avgift (minst 25 % lavere) for kjøretøyer utstyrt med luftfjæring. Avgiftsordningen skal være oversiktlig, og betalingen av avgiftene skal ikke medføre en for stor administrativ byrde eller forsinkelse for brukeren; like lite skal betalingen av disse avgiftene medføre en systematisk kontroll av grenseverdien for akselvekt ved grensen. Grenseverdiene for akselvekt skal håndheves uten forskjellsbehandling over hele territoriet, også for polskregistrerte kjøretøyer.

⁽¹⁾ EFT L 228 av 9.9.1996, s. 1.

Forventet situasjon 1. januar 2004

Vei nr.	Total lengde i km	Transportkapasitet på 115 kN per aksel	Transportkapasitet på 100 kN
		Lengde i km	Lengde i km
1	539,8		539,8
2 (50 – ringveg rundt Warszawa)	653,5	166,5	487,0
3	437,7	11,4	426,3
4 og 18	699,6	344,0	355,6
6	21,6	21,0	0,6
8	654,5	8,2	646,3
	3 006,7	551,1	2 455,6

Forventet situasjon 1. januar 2005

Vei nr.	Total lengde i km	Transportkapasitet på 115 kN per aksel	Transportkapasitet på 100 kN
		Lengde i km	Lengde i km
1	539,8	62,2	477,6
2 (50 – ringveg rundt Warszawa)	653,5	201,2	452,3
3	437,7	32,4	405,3
4 og 18	699,6	425,0	274,6
6	21,6	21,6	
8	654,5	37,6	616,9
	3 006,7	780,0	2 226,7

Forventet situasjon 1. januar 2006

Vei nr.	Total lengde i km	Transportkapasitet på 115 kN per aksel	Transportkapasitet på 100 kN
		Lengde i km	Lengde i km
1	539,8	124,4	415,4
2 (50 – ringveg rundt Warszawa)	653,5	266,0	387,5
3	437,7	53,1	384,6
4 og 18	699,6	504,4	195,2
6	21,6	21,6	
8	654,5	69,3	585,2
	3 006,7	1 038,8	1 967,9

Forventet situasjon 1. januar 2007

Vei nr.	Total lengde i km	Transportkapasitet på 115 kN per aksel	Transportkapasitet på 100 kN
		Lengde i km	Lengde i km
1	539,8	161,0	378,8
2 (50 – ringveg rundt Warszawa)	653,5	302,0	351,5
3	437,7	74,3	363,4
4 og 18	699,6	621,0	78,6
6	21,6	21,6	–
8	654,5	112,0	542,5
	3 006,7	1 291,9	1 714,8

Forventet situasjon 1. januar 2008

Vei nr.	Total lengde i km	Transportkapasitet på 115 kN per aksel	Transportkapasitet på 100 kN
		Lengde i km	Lengde i km
1	539,8	261,2	278,6
2 (50 – ringveg rundt Warszawa)	653,5	401,4	252,1
3	437,7	123,5	314,2
4 og 18	699,6	669,2	30,4
6	21,6	21,6	
8	654,5	173,4	481,1
	3 006,7	1 650,3	1 356,4

Forventet situasjon 1. januar 2009

Vei nr.	Total lengde i km	Transportkapasitet på 115 kN per aksel	Transportkapasitet på 100 kN
		Lengde i km	Lengde i km
1	539,8	377,9	161,9
2 (50 – ringveg rundt Warszawa)	653,5	450,0	203,5
3	437,7	177,3	260,4
4 og 18	699,6	699,6	
6	21,6	21,6	
8	654,5	249,0	405,5
	3 006,7	1 975,4	1 031,3

Forventet situasjon 1. januar 2010

Vei nr.	Total lengde i km	Transportkapasitet på 115 kN per aksel	Transportkapasitet på 100 kN
		Lengde i km	Lengde i km
1	539,8	448,3	91,5
2 (50 – ringveg rundt Warszawa)	653,5	500,2	153,3
3	437,7	226,5	211,2
4 og 18	699,6	699,6	
6	21,6	21,6	
8	654,5	320,3	334,2
	3 006,7	2 216,5	790,2

Forventet situasjon 1. januar 2011

Vei nr.	Total lengde i km	Transportkapasitet på 115 kN per aksel	Transportkapasitet på 100 kN
		Lengde i km	Lengde i km
1	539,8	539,8	
2 (50 – ringveg rundt Warszawa)	653,5	553,4	100,1
3	437,7	287,7	50,0
4 og 18	699,6	699,6	
6	21,6	21,6	
8	654,5	400,7	253,8
	3 006,7	2 502,8	503,9

får anvendelse.»

2. I nr. 16a (rådsdirektiv 96/96/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Malta (vedlegg XI kapittel 6 nr. 2)

2. 31996 L 0096: Rådsdirektiv 96/96/EF av 20. desember 1996 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere (EFT L 46 av 17.2.1997, s. 1), sist endret ved:

- 32001 L 0011: Kommisjonsdirektiv 2001/11/EF av 14. februar 2001 (EFT L 48 av 17.2.2001, s. 20).

Som unntak fra artikkel 1 i direktiv 96/96/EF skal følgende punkter ikke kontrolleres fram til 31. desember 2004 for følgende grupper, oppført i vedlegg I og II til direktivet, av motorvogner som utelukkende brukes til innenlands transport på Malta:

- punkt 5.3 for kjøretøygruppe 1-6,
- punkt 6.1.6, 6.2, 7.1, 7.8, 7.9 og 7.10 for kjøretøygruppe 1-3, og
- punkt 6.2 og 7.5 for kjøretøygruppe 4-6.

får anvendelse.»

3. I nr. 17b (rådsdirektiv 92/6/EØF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Malta (vedlegg XI kapittel 6 nr. 1)

1. 31992 L 0006: Rådsdirektiv 92/6/EØF av 10. februar 1992 om installering og bruk av hastighetsbegrensere på visse grupper motorvogner i Fellesskapet (EFT L 57 av 2.3.1992, s. 27).

Som unntak fra artikkel 2 og artikkel 3 nr. 1 i direktiv 92/6/EØF er det for motorvogner som utelukkende brukes til innenlands transport på Malta, ikke nødvendig å være utstyrt med hastighetsbegrensere fram til 31. desember 2005.

får anvendelse.»

4. I nr. 18a (europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/62/EF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Malta (vedlegg XI kapittel 6 nr. 3)

3. 31999 L 0062: Europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/62/EF av 17. juni 1999 om avgifter på tunge lastebiler for bruk av visse typer infrastruktur (EFT L 187 av 20.7.1999, s. 42).

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 i direktiv 1999/62/EF får de minste avgiftssatsene i vedlegg I til nevnte direktiv ikke anvendelse fram til 31. desember 2004 på Malta på kjøretøyer som brukes til internasjonal transport. Under denne perioden skal satsene som skal anvendes av Malta på slike kjøretøyer, ikke være lavere enn 80 % av minstesatsene i vedlegg I til nevnte direktiv.

Som unntak fra artikkel 6 nr. 1 i direktiv 1999/62/EF får de minste avgiftssatsene i vedlegg I til nevnte direktiv ikke anvendelse fram til 31. desember 2005 på Malta på kjøretøyer som utelukkende brukes til innenlands transport. Under denne perioden skal satsene som skal anvendes av Malta på slike kjøretøyer, ikke være lavere enn 65 % av minstesatsene i vedlegg I til nevnte direktiv.

får anvendelse.»

5. I nr. 19 (rådsdirektiv 96/26/EF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Latvia (vedlegg VIII kapittel 6 nr. 3)

3. 31996 L 0026: Rådskonferanse 96/26/EF av 29. april 1996 om adgang til yrket som godstransportør og persontransportør på vei og om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis med sikte på å lette slike transportørers faktiske utøvelse av etableringsadgangen i innenlandsk og internasjonal transportvirksomhet (EFT L 124 av 3.5.1996, s. 1), sist endret ved:

- 31998 L 0076: Rådskonferanse 98/76/EF av 1. oktober 1998 (EFT L 277 av 14.10.1998, s. 17).

Artikkel 3 nr. 3 bokstav c) i direktiv 96/26 får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse i Latvia på transportforetak som utelukkende utfører innenlands godstransport og persontransport på vei.

Kapitalen og reservene som slike foretak må ha til rådighet, skal gradvis komme opp i minstesatsene fastsatt i nevnte artikkel, i samsvar med følgende tidsplan:

- innen 1. januar 2004 må foretaket ha til rådighet kapital og reserver på minst 3 000 EUR per kjøretøy som benyttes, eller 150 EUR for hvert tonn av den største tillatte totalvekt av de godstransportkjøretøyene som benyttes av foretaket, eller 150 EUR per sitteplass i de persontransportkjøretøyene som benyttes av foretaket, og beløpet som skal legges til grunn, er det som framkommer ved den beregning som gir det laveste beløp,
- innen 1. januar 2005 må foretaket ha til rådighet kapital og reserver på minst 6 750 EUR når det bare benyttes ett kjøretøy og minst 3 750 EUR for hvert kjøretøy som kommer i tillegg.

og Litauen (vedlegg IX kapittel 7 nr. 4)

4. 31996 L 0026: Rådskonferanse 96/26/EF av 29. april 1996 om adgang til yrket som godstransportør og persontransportør på vei og om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis med sikte på å lette slike transportørers faktiske utøvelse av etableringsadgangen i innenlandsk og internasjonal transportvirksomhet (EFT L 124 av 3.5.1996, s. 1), sist endret ved:

- 31998 L 0076: Rådskonferanse 98/76/EF av 1. oktober 1998 (EFT L 277 av 14.10.1998, s. 17).

Artikkel 3 nr. 3 bokstav c) i direktiv 96/26 får fram til 31. desember 2006 ikke anvendelse i Litauen på transportforetak som utelukkende utfører innenlands godstransport og persontransport på vei.

Kapitalen og reservene som slike foretak må ha til rådighet, skal gradvis komme opp i minstesatsene fastsatt i nevnte artikkel, i samsvar med følgende tidsplan:

- innen 1. januar 2004 må foretaket ha til rådighet kapital og reserver på minst 3 000 EUR per kjøretøy som benyttes, eller 150 EUR for hvert tonn av den største tillatte totalvekt av de godstransportkjøretøyene som benyttes av foretaket, eller 150 EUR per sitteplass i de persontransportkjøretøyene som benyttes av foretaket, og

beløpet som skal legges til grunn, er det som framkommer ved den beregning som gir det laveste beløp,

- innen 1. januar 2005 må foretaket ha til rådighet kapital og reserver på minst 5 000 EUR for hvert kjøretøy.

får anvendelse.»

6. I nr. 21 (rådsforordning (EØF) nr. 3821/85) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Kypros (vedlegg VII kapittel 6),

31985 R 3821: Rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985 om bruk av fartsskriver innen veitransport (EFT L 370 av 31.12.1985, s. 8), sist endret ved:

- 32002 R 1360: Kommisjonsforordning (EF) nr. 1360/2002 av 13. juni 2002 (EFT L 207 av 5.8.2002, s. 1).

Som unntak fra artikkel 3 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 3821/85 får kravet om at fartsskriver skal installeres og brukes i registrerte kjøretøyer som benyttes til person- eller godstransport på vei, ikke anvendelse fram til 31. desember 2005 på Kypros for kjøretøyer registrert før 1. januar 2002 som utelukkende brukes til innenlands transport. Førere av slike kjøretøyer skal registrere sin kjøre- og hviletid i en personlig loggbok.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 6 nr. 1)

1. 31985 R 3821: Rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985 om bruk av fartsskriver innen veitransport (EFT L 370 av 31.12.1985, s. 8), sist endret ved:

- 32002 R 1360: Kommisjonsforordning (EF) nr. 1360/2002 av 13. juni 2002 (EFT L 207 av 5.8.2002, s. 1).

Som unntak fra artikkel 3 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 3821/85 får kravet om at fartsskriver skal installeres og brukes i registrerte kjøretøyer som benyttes til person- eller godstransport på vei ikke anvendelse fram til 1. januar 2005 i Latvia på kjøretøyer registrert før 1. januar 2001 som utelukkende brukes til innlands transport. Førere av slike kjøretøyer skal registrere sin kjøre- og hviletid i en personlig loggbok.

og Litauen (vedlegg IX kapittel 7 nr. 1)

1. 31985 R 3821: Rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985 om bruk av fartsskriver innen veitransport (EFT L 370 av 31.12.1985, s. 8), sist endret ved:

- 32002 R 1360: Kommisjonsforordning (EF) nr. 1360/2002 av 13. juni 2002 (EFT L 207 av 5.8.2002, s. 1).

Som unntak fra artikkel 3 nr. 1 i forordning (EØF) nr. 3821/85 får kravet om at fartsskriver skal installeres og brukes i registrerte kjøretøyer som benyttes til person- eller godstransport på vei ikke anvendelse fram til 31. desember 2006 i Litauen for kjøretøyer produsert før 1987

som utelukkende brukes til innlands transport. Førere av slike kjøretøyer skal registrere sin kjøre- og hviletid i en personlig loggbok.

får anvendelse.»

7. I nr. 26c (rådsforordning (EØF) nr. 3118/93) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 4),

31993 R 3118: Rådsforordning (EØF) nr. 3118/93 av 25. oktober 1993 om fastsettelse av vilkårene for transportørers adgang til å utføre innenlands godstransport på vei i en medlemsstat der de ikke er hjemmehørende (EFT L 279 av 12.11.1993, s. 1), sist endret ved:

- 32002 R 0484: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 484/2002 av 1. mars 2002 (EFT L 76 av 19.3.2002, s. 1).
- a) Som unntak fra artikkel 1 i forordning (EØF) nr. 3118/93 og inntil utgangen av annet år etter tiltredelsesdatoen, skal transportører som er etablert i Den tsjekkiske republikk, være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i de andre medlemsstatene, og transportører som er etablert i de andre medlemsstatene, skal være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i Den tsjekkiske republikk.
- b) Før utgangen av annet år etter tiltredelsesdatoen skal medlemsstatene underrette Kommisjonen hvorvidt de vil forlenge denne perioden i høyst to år eller anvende artikkel 1 i nevnte i forordning fullt ut fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 i forordningen anvendelse. Bare transportører som er etablert i medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen, kan utføre innenlands godstransport på vei i andre medlemsstater som også anvender artikkel 1.
- c) Før utgangen av fjerde år etter tiltredelsesdatoen og ved alvorlige forstyrrelser eller trussel om slike på det nasjonale veitransportmarkedet, skal medlemsstater som ikke anvender artikkel 1 i nevnte forordning i henhold til bokstav b) ovenfor, underrette Kommisjonen hvorvidt de vil forlenge denne perioden i høyst ett år eller anvende artikkel 1 i forordningen fullt ut fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 i forordningen anvendelse. Bare transportører som er etablert i medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen, kan utføre innenlands godstransport på vei i andre medlemsstater som også anvender artikkel 1.
- d) Så lenge artikkel 1 i forordningen ikke anvendes fullt ut i alle medlemsstater, kan medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen i henhold til bokstav b) eller c) ovenfor, anvende framgangsmåten fastsatt nedenfor.

Dersom en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever alvorlige forstyrrelser på det nasjonale markedet eller deler av dette som følge av kabotasjevirkosomhet eller som forverres av denne, f.eks. alvorlige overskudd av tilbud i forhold til etterspørselen eller en trussel mot den økonomiske stabilitet og levedyktighet for et betydelig antall godstransportører på vei, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og oversende alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode Kommisjonen om å

innstille anvendelsen av artikkel 1 i forordningen helt eller delvis i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon.

Kommisjonen skal granske situasjonen på grunnlag av dataene framlagt av den berørte medlemsstat og skal beslutte hvorvidt det er nødvendig å vedta beskyttelsestiltak innen én måned etter at anmodningen ble mottatt. Framgangsmåten fastlagt i artikkel 7 nr. 3 annet, tredje og fjerde ledd og artikkel 7 nr. 4, 5 og 6 i forordningen får anvendelse.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av artikkel 1 i forordningen, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

- e) Så lenge artikkel 1 i forordningen ikke anvendes i henhold til bokstav a) til c) ovenfor, kan medlemsstatene regulere adgangen til å utføre innenlands godstransport på vei ved gradvis å utveksle kabotasjetillatelse i henhold til bilaterale avtaler. Dette kan omfatte muligheten til fullstendig liberalisering.
- f) Anvendelsen av bokstav a) til d) skal ikke medføre en mer begrenset adgang til å utføre innenlands godstransport på vei enn den som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Estland (vedlegg VI kapittel 6),

31993 R 3118: Rådsforordning (EØF) nr. 3118/93 av 25. oktober 1993 om fastsettelse av vilkårene for transportørers adgang til å utføre innenlands godstransport på vei i en medlemsstat der de ikke er hjemmehørende (EFT L 279 av 12.11.1993, s. 1), sist endret ved:

- 32002 R 0484: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 484/2002 av 1. mars 2002 (EFT L 76 av 19.3.2002, s. 1).
- a) Som unntak fra artikkel 1 i forordning (EØF) nr. 3118/93 og inntil utgangen av annet år etter tiltredelsesdatoen, skal transportører som er etablert i Estland, være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i de andre medlemsstatene, og transportører som er etablert i de andre medlemsstatene, skal være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i Estland.
- b) Før utgangen av annet år etter tiltredelsesdatoen skal medlemsstatene underrette Kommisjonen hvorvidt vil forlenge denne perioden i høyst to år eller anvende artikkel 1 i nevnte i forordning fullt ut fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 i forordningen anvendelse. Bare transportører som er etablert i medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen, kan utføre innenlands godstransport på vei i andre medlemsstater som også anvender artikkel 1.
- c) Før utgangen av fjerde år etter tiltredelsesdatoen og ved alvorlige forstyrrelser eller trussel om slike på det nasjonale veitransportmarkedet, skal medlemsstater som ikke anvender artikkel 1 i nevnte forordning i henhold til bokstav b) ovenfor, underrette Kommisjonen hvorvidt de vil forlenge denne perioden i høyst ett år eller anvende artikkel 1 i forordningen fullt ut for framtiden. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 i forordningen anvendelse. Bare transportører som er etablert i medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen, kan utføre innenlands godstransport på vei i andre medlemsstater som også anvender artikkel 1.

- d) Så lenge artikkel 1 i forordningen ikke anvendes fullt ut i alle medlemsstater, kan medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen i henhold til bokstav b) eller c) ovenfor, anvende framgangsmåten fastsatt nedenfor.

Dersom en medlemsstat som nevnt i foregående ledd, opplever alvorlige forstyrrelser på det nasjonale markedet eller deler av dette som følge av kabotasjevirkning eller som forverres av denne, f.eks. alvorlige overskudd av tilbud i forhold til etterspørselen eller en trussel mot den økonomiske stabilitet og levedyktighet for et betydelig antall godstransportører på vei, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og oversende alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode Kommisjonen om å innstille anvendelsen av artikkel 1 i forordningen helt eller delvis i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon.

Kommisjonen skal granske situasjonen på grunnlag av dataene framlagt av den berørte medlemsstat og skal beslutte hvorvidt det er nødvendig å vedta beskyttelsestiltak innen én måned etter at anmodningen ble mottatt. Framgangsmåten fastlagt i artikkel 7 nr. 3 annet, tredje og fjerde ledd og artikkel 7 nr. 4, 5 og 6 i forordningen får anvendelse.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødtilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av artikkel 1 i forordningen, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

- e) Så lenge artikkel 1 i forordningen ikke anvendes i henhold til bokstav a) til c) ovenfor, kan medlemsstatene regulere adgangen til å utføre innenlands godstransport på vei ved gradvis å utveksle kabotasjetillatelse i henhold til bilaterale avtaler. Dette kan omfatte muligheten til fullstendig liberalisering.
- f) Anvendelsen av bokstav a) til d) skal ikke medføre en mer begrenset adgang til å utføre innenlands godstransport på vei enn den som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrædelsestraktaten.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 6 nr. 2),

2. 31993 R 3118: Rådsforordning (EØF) nr. 3118/93 av 25. oktober 1993 om fastsettelse av vilkårene for transportørers adgang til å utføre innenlands godstransport på vei i en medlemsstat der de ikke er hjemmehørende (EFT L 279 av 12.11.1993, s. 1), sist endret ved:

– 32002 R 0484: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 484/2002 av 1. mars 2002 (EFT L 76 av 19.3.2002, s. 1).

- a) Som unntak fra artikkel 1 i forordning (EØF) nr. 3118/93 og inntil utgangen av annet år etter tiltrædelsesdatoen, skal transportører som er etablert i Latvia, være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i de andre medlemsstatene, og transportører som er etablert i de andre medlemsstatene, skal være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i Latvia.
- b) Før utgangen av annet år etter tiltrædelsesdatoen skal medlemsstatene underrette Kommisjonen hvorvidt de vil forlenge denne perioden i høyst to år eller anvende artikkel 1 i nevnte i forordning fullt ut fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 i forordningen anvendelse. Bare transportører som er etablert i

medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen, kan utføre innenlands godstransport på vei i andre medlemsstater som også anvender artikkel 1.

- c) Før utgangen av fjerde år etter tiltredelsesdatoen og ved alvorlige forstyrrelser eller trussel om slike på det nasjonale veitransportmarkedet, skal medlemsstater som ikke anvender artikkel 1 i nevnte forordning i henhold til bokstav b) ovenfor, underrette Kommisjonen hvorvidt de vil forlenge denne perioden i høyst ett år eller anvende artikkel 1 i forordningen fullt ut fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 i forordningen anvendelse. Bare transportører som er etablert i medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen, kan utføre innenlands godstransport på vei i andre medlemsstater som også anvender artikkel 1.
- d) Så lenge artikkel 1 i forordningen ikke anvendes fullt ut i alle medlemsstater, kan medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen i henhold til bokstav b) eller c) ovenfor, anvende framgangsmåten fastsatt nedenfor.

Dersom en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever alvorlige forstyrrelser på det nasjonale markedet eller deler av dette som følge av kabotasjevirkosomhet eller som forverres av denne, f.eks. alvorlige overskudd av tilbud i forhold til etterspørselen eller en trussel mot den økonomiske stabilitet og levedyktighet for et betydelig antall godstransportører på vei, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og oversende alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode Kommisjonen om å innstille anvendelsen av artikkel 1 i forordningen helt eller delvis i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon.

Kommisjonen skal granske situasjonen på grunnlag av dataene framlagt av den berørte medlemsstat og skal beslutte hvorvidt det er nødvendig å vedta beskyttelsestiltak innen én måned etter at anmodningen ble mottatt. Framgangsmåten fastlagt i artikkel 7 nr. 3 annet, tredje og fjerde ledd og artikkel 7 nr. 4, 5 og 6 i forordningen får anvendelse.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av artikkel 1 i forordningen, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

- e) Så lenge artikkel 1 i forordningen ikke anvendes i henhold til bokstav a) til c) ovenfor, kan medlemsstatene regulere adgangen til å utføre innenlands godstransport på vei ved gradvis å utveksle kabotasjetillatelse i henhold til bilaterale avtaler. Dette kan omfatte muligheten til fullstendig liberalisering.
- f) Anvendelsen av bokstav a) til d) skal ikke medføre en mer begrenset adgang til å utføre innenlands godstransport på vei enn den som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Litauen (vedlegg IX kapittel 7 nr. 3),

3. 31993 R 3118: Rådsforordning (EØF) nr. 3118/93 av 25. oktober 1993 om fastsettelse av vilkårene for transportørers adgang til å utføre innenlands godstransport på vei i en medlemsstat der de ikke er hjemmehørende (EFT L 279 av 12.11.1993, s. 1), sist endret ved:

- 32002 R 0484: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 484/2002 av 1. mars 2002 (EFT L 76 av 19.3.2002, s. 1).

- a) Som unntak fra artikkel 1 i forordning (EØF) nr. 3118/93 og inntil utgangen av annet år etter tiltredelsesdatoen, skal transportører som er etablert i Litauen, være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i de andre medlemsstatene, og transportører som er etablert i de andre medlemsstatene, skal være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i Litauen.
- b) Før utgangen av annet år etter tiltredelsesdatoen skal medlemsstatene underrette Kommisjonen hvorvidt de vil forlenge denne perioden i høyst to år eller anvende artikkel 1 i nevnte i forordning fullt ut fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 i forordningen anvendelse. Bare transportører som er etablert i medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen, kan utføre innenlands godstransport på vei i andre medlemsstater som også anvender artikkel 1.
- c) Før utgangen av fjerde år etter tiltredelsesdatoen og ved alvorlige forstyrrelser eller trussel om slike på det nasjonale veitransportmarkedet, skal medlemsstater som ikke anvender artikkel 1 i nevnte forordning i henhold til bokstav b) ovenfor, underrette Kommisjonen hvorvidt de vil forlenge denne perioden i høyst ett år eller anvende artikkel 1 i forordningen fullt ut fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 i forordningen anvendelse. Bare transportører som er etablert i medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen, kan utføre innenlands godstransport på vei i andre medlemsstater som også anvender artikkel 1.
- d) Så lenge artikkel 1 i forordningen ikke anvendes fullt ut i alle medlemsstater, kan medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen i henhold til bokstav b) eller c) ovenfor, anvende framgangsmåten fastsatt nedenfor.

Dersom en medlemsstat som nevnt i foregående ledd, opplever alvorlige forstyrrelser på det nasjonale markedet eller deler av dette som følge av kabotasjevirkosomhet eller som forverres av denne, f.eks. alvorlige overskudd av tilbud i forhold til etterspørselen eller en trussel mot den økonomiske stabilitet og levedyktighet for et betydelig antall godstransportører på vei, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og oversende alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode Kommisjonen om å innstille anvendelsen av artikkel 1 i forordningen helt eller delvis i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon.

Kommisjonen skal granske situasjonen på grunnlag av dataene framlagt av den berørte medlemsstat, og skal beslutte hvorvidt det er nødvendig å vedta beskyttelsestiltak innen én måned etter at anmodningen ble mottatt. Framgangsmåten fastlagt i artikkel 7 nr. 3 annet, tredje og fjerde ledd og artikkel 7 nr. 4, 5 og 6 i forordningen får anvendelse.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av artikkel 1 i forordningen, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

- e) Så lenge artikkel 1 i forordningen ikke anvendes i henhold til bokstav a) til c) ovenfor, kan medlemsstatene regulere adgangen til å utføre innenlands godstransport på vei ved gradvis å utveksle kabotasjetillatelse i henhold til bilaterale avtaler. Dette kan omfatte muligheten til fullstendig liberalisering.

- f) Anvendelsen av bokstav a) til d) skal ikke medføre en mer begrenset adgang til å utføre innenlands godstransport på vei enn den som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrædelsestraktaten.

Ungarn (vedlegg X kapittel 6 nr. 3),

3. 31993 R 3118: Rådsforordning (EØF) nr. 3118/93 av 25. oktober 1993 om fastsettelse av vilkårene for transportørers adgang til å utføre innenlands godstransport på vei i en medlemsstat der de ikke er hjemmehørende (EFT L 279 av 12.11.1993, s. 1), sist endret ved:

- 32002 R 0484: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 484/2002 av 1. mars 2002 (EFT L 76 av 19.3.2002, s. 1).
- a) Som unntak fra artikkel 1 i forordning (EØF) nr. 3118/93 og inntil utgangen av annet år etter tiltrædelsesdatoen, skal transportører som er etablert i Ungarn, være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i de andre medlemsstatene, og transportører som er etablert i de andre medlemsstatene, skal være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i Ungarn.
- b) Før utgangen av tredje år etter tiltrædelsesdatoen skal medlemsstatene underrette Kommisjonen hvorvidt de vil forlenge denne perioden i høyst to år eller anvende artikkel 1 i nevnte i forordning fullt ut fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får forordningens artikkel 1 anvendelse. Bare transportører som er etablert i medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen, kan utføre innenlands godstransport på vei i andre medlemsstater som også anvender artikkel 1.
- c) Medlemsstater som anvender forordningens artikkel 1 i henhold til bokstav b) ovenfor, kan anvende framgangsmåten fastsatt nedenfor fram til utgangen av det femte året etter tiltrædelsesdatoen.

Dersom en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever alvorlige forstyrrelser på det nasjonale markedet eller deler av dette som følge av kabotasjevirksomhet eller som forverres av denne, f.eks. alvorlige overskudd av tilbud i forhold til etterspørselen eller en trussel mot den økonomiske stabilitet og levedyktighet for et betydelig antall godstransportører på vei, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og oversende alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode Kommisjonen om å innstille anvendelsen av artikkel 1 i forordningen helt eller delvis i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon.

Kommisjonen skal granske situasjonen på grunnlag av dataene framlagt av den berørte medlemsstat og skal beslutte hvorvidt det er nødvendig å vedta beskyttelsestiltak innen én måned etter at anmodningen ble mottatt. Framgangsmåten fastlagt i forordningens artikkel 7 nr. 3 annet, tredje og fjerde ledd og artikkel 7 nr. 4, 5 og 6 får anvendelse.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av forordningens artikkel 1, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

- d) Så lenge forordningens artikkel 1 ikke anvendes i henhold til bokstav a) og b) ovenfor, kan medlemsstatene regulere adgangen til å utføre innenlands godstransport på vei ved

gradvis å utveksle kabotasjetillatelser i henhold til bilaterale avtaler. Dette kan omfatte muligheten til fullstendig liberalisering.

- e) Anvendelsen av bokstav a) til c) skal ikke medføre en mer begrenset adgang til å utføre innenlands godstransport på vei enn den som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten..

Polen (vedlegg XII kapittel 8 nr. 2),

2. 31993 R 3118: Rådsforordning (EØF) nr. 3118/93 av 25. oktober 1993 om fastsettelse av vilkårene for transportørers adgang til å utføre innenlands godstransport på vei i en medlemsstat der de ikke er hjemmehørende (EFT L 279 av 12.11.1993, s. 1), sist endret ved:

- 32002 R 0484: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 484/2002 av 1. mars 2002 (EFT L 76 av 19.3.2002, s. 1).
- a) Som unntak fra artikkel 1 i forordning (EØF) nr. 3118/93 og inntil utgangen av tredje år etter tiltredelsesdatoen, skal transportører som er etablert i Polen, være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i de andre medlemsstatene, og transportører som er etablert i de andre medlemsstatene, skal være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i Polen.
- b) Før utgangen av tredje år etter tiltredelsesdatoen skal medlemsstatene underrette Kommisjonen hvorvidt de vil forlenge denne perioden i høyst to år eller anvende artikkel 1 i nevnte i forordning fullt ut fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 i forordningen anvendelse. Bare transportører som er etablert i medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen, kan utføre innenlands godstransport på vei i andre medlemsstater som også anvender artikkel 1.
- c) Medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen i henhold til bokstav b) ovenfor, kan benytte framgangsmåten fastlagt nedenfor fram til utgangen av det femte året etter tiltredelsesdatoen.

Dersom en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever alvorlige forstyrrelser på det nasjonale markedet eller deler av dette som følge av kabotasjevirkosomhet eller som forverres av denne, f.eks. alvorlige overskudd av tilbud i forhold til etterspørselen eller en trussel mot den økonomiske stabilitet og levedyktighet for et betydelig antall godstransportører på vei, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og oversende alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode Kommisjonen om helt eller delvis å innstille anvendelsen av artikkel 1 i forordningen for å gjenopprette en normal situasjon.

Kommisjonen skal granske situasjonen på grunnlag av dataene framlagt av den berørte medlemsstat, og den skal innen én måned etter at anmodningen ble mottatt, beslutte hvorvidt det er nødvendig å vedta beskyttelsestiltak. Framgangsmåten fastlagt i artikkel 7 nr. 3 annet, tredje og fjerde ledd og artikkel 7 nr. 4, 5 og 6 i forordningen får anvendelse.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av artikkel 1 i forordningen, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

- d) Så lenge artikkel 1 i forordningen ikke anvendes i henhold til bokstav a) og b) ovenfor, kan medlemsstatene regulere adgangen til å utføre innenlands godstransport på vei ved gradvis å utveksle kabotasjetillatelser på grunnlag av bilaterale avtaler. Dette kan omfatte muligheten til fullstendig liberalisering.
- e) Anvendelsen av bokstav a) til c) skal ikke medføre strengere vilkår for adgangen til å utføre innenlands godstransport på vei enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 6)

31993 R 3118: Rådsforordning (EØF) nr. 3118/93 av 25. oktober 1993 om fastsettelse av vilkårene for transportørers adgang til å utføre innenlands godstransport på vei i en medlemsstat der de ikke er hjemmehørende (EFT L 279 av 12.11.1993, s. 1), sist endret ved:

- 32002 R 0484: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 484/2002 av 1. mars 2002 (EFT L 76 av 19.3.2002, s. 1).
- a) Som unntak fra artikkel 1 i forordning (EØF) nr. 3118/93 og inntil utgangen av annet år etter tiltredelsesdatoen, skal transportører som er etablert i Slovakia, være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i de andre medlemsstatene, og transportører som er etablert i de andre medlemsstatene, skal være ekskludert fra utføringen av innenlands godstransport på vei i Slovakia.
- b) Før utgangen av annet år etter tiltredelsesdatoen skal medlemsstatene underrette Kommisjonen hvorvidt de vil forlenge denne perioden i høyst to år eller anvende artikkel 1 i nevnte i forordning fullt ut fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får forordningens artikkel 1 anvendelse. Bare transportører som er etablert i medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen, kan utføre innenlands godstransport på vei i andre medlemsstater som også anvender artikkel 1.
- c) Før utgangen av fjerde år etter tiltredelsesdatoen og ved alvorlige forstyrrelser eller trussel om slike på det nasjonale veitransportmarkedet, skal medlemsstater som ikke anvender artikkel 1 i nevnte forordning i henhold til bokstav b) ovenfor, underrette Kommisjonen hvorvidt de vil forlenge denne perioden i høyst ett år eller anvende forordningens artikkel 1 fullt ut fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får forordningens artikkel 1 anvendelse. Bare transportører som er etablert i medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen, kan utføre innenlands godstransport på vei i andre medlemsstater som også anvender artikkel 1.
- d) Så lenge artikkel 1 i forordningen ikke anvendes fullt ut i alle medlemsstater, kan medlemsstater som anvender artikkel 1 i forordningen i henhold til bokstav b) eller c) ovenfor, benytte framgangsmåten fastsatt nedenfor.

Dersom en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever alvorlige forstyrrelser på det nasjonale markedet eller deler av dette som følge av kabotasjevirkosomhet eller som forverres av denne, f.eks. alvorlige overskudd av tilbud i forhold til etterspørselen eller en trussel mot den økonomiske stabilitet og levedyktighet for et betydelig antall godstransportører på vei, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og oversende alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode Kommisjonen om å

innstille anvendelsen av artikkel 1 i forordningen helt eller delvis i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon.

Kommisjonen skal granske situasjonen på grunnlag av dataene framlagt av den berørte medlemsstat og skal beslutte hvorvidt det er nødvendig å vedta beskyttelsestiltak innen én måned etter at anmodningen ble mottatt. Framgangsmåten fastlagt i artikkel 7 nr. 3 annet, tredje og fjerde ledd og artikkel 7 nr. 4, 5 og 6 i forordningen får anvendelse.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av forordningens artikkel 1, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

- e) Så lenge forordningens artikkel 1 ikke anvendes i henhold til bokstav a) til c) ovenfor, kan medlemsstatene regulere adgangen til å utføre innenlands godstransport på vei ved gradvis å utveksle kabotasjetillatelse i henhold til bilaterale avtaler. Dette kan omfatte muligheten til fullstendig liberalisering.
- f) Anvendelsen av bokstav a) til c) skal ikke medføre en mer begrenset adgang til å utføre innenlands godstransport på vei enn den som gjelder på undertegningsdatoen for tiltrædelsestraktaten.

får anvendelse.»

Med hensyn til bokstav d), eller bokstav c) for Ungarn og Polen, i overgangsordningene nevnt i det foregående ledd, får protokoll 44 om sikkerhetstiltak i tiltrædelsesakten av 16. april 2003 anvendelse.»

8. I nr. 37 (rådsdirektiv 91/440/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltrædelsesakten av 16. april 2003 for

Ungarn (vedlegg X kapittel 6 nr. 1)

1. 31991 L 0440: Rådsdirektiv 91/440/EØF av 29. juli 1991 om utvikling av Fellesskapets jernbaner (EFT L 237 av 24.8.1991, s. 25), sist endret ved:

- 32001 L 0012: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/12/EF av 26. februar 2001 (EFT L 75 av 15.3.2001, s. 1).

Fram til 31. desember 2006 får artikkel 10 nr. 1 i rådsdirektiv 91/440/EØF anvendelse i Ungarn bare på følgende vilkår:

- Magyar Államvasutak Rt. (MÁV) skal samarbeide med jernbaneforetak med henblikk på å drive internasjonal godstransport med jernbane for import, eksport og transitt i Ungarn uten forskjellsbehandling. Adgangsretten i henhold til direktivets artikkel 10 nr. 1 og 2 skal gis uten begrensning,
- minst 20 % av den totale årlige kapasiteten til det transeuropeiske jernbanenett for godstransport i Ungarn skal være forbeholdt andre jernbaneforetak enn MÁV, og det skal være mulig å sammenlikne transporttidene for alle transportstrekningene med transporttidene som gjelder for MÁV. Den faktiske kapasiteten til hver jernbanelinje skal være angitt av infrastrukturforvaltningen i nettveiledningen. Ovennevnte 20 % av

den totale årlige kapasiteten omfatter adgangsretten i henhold til artikkel 10 nr. 1, 2 og 3 i direktiv 91/440/EØF.

og Polen (vedlegg XII kapittel 8 nr. 1)

1. 31991 L 0440: Rådsdirektiv 91/440/EØF av 29. juli 1991 om utvikling av Fellesskapets jernbaner (EFT L 237 av 24.8.1991, s. 25), sist endret ved:

- 32001 L 0012: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/12/EF av 26. februar 2001 (EFT L 75 av 15.3.2001, s. 1).

Fram til 31. desember 2006 får artikkel 10 nr. 1 anvendelse i Polen bare på følgende vilkår:

- De polske statlige jernbaner (særlig Polskie Koleje Państwowe (PKP) CARGO S.A.) skal samarbeide med jernbaneforetak med henblikk på å drive internasjonal godstransport med jernbane for import, eksport og transitt i Polen uten forskjellsbehandling. Adgangsretten fastlagt i direktivets artikkel 10 nr. 1 og 2 skal gis uten begrensning,
- minst 20 % av den totale årlige kapasiteten til det transeuropeiske jernbanenett for godstransport i Polen skal være forbeholdt andre jernbaneforetak enn de polske statlige jernbaner, og det skal være mulig å sammenlikne transporttidene for alle transportstrekningene med transporttidene som gjelder for PKP CARGO S.A. Den faktiske kapasiteten til hver jernbanelinje skal være angitt av infrastrukturforvaltningen i nettveiledningen. Ovennevnte 20 % av den totale årlige kapasiteten omfatter adgangsrettene fastlagt i artikkel 10 nr. 1, 2 og 3 i nevnte direktiv.

får anvendelse.»

9. I nr. 66e (rådsdirektiv 92/14/EØF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Litauen (vedlegg IX kapittel 7 nr. 2)

2. 31992 L 0014: Rådsdirektiv 92/14/EØF av 2. mars 1992 om begrensning i bruk av fly omfattet av del II kapittel 2 i bind 1 av vedlegg 16 til konvensjonen om internasjonal sivil luftfart, 2. utgave (1988) (OJ L 76, 23.3.1992, p. 21), sist endret ved:

- 32001 R 0991: Kommisjonsforordning (EF) nr. 991/2001 av 21. mai 2001 (EFT L 138 av 22.5.2001, s. 12).

Som unntak fra artikkel 2 nr. 2 i direktiv 92/14/EØF får kravene fastlagt i artikkel 2 nr. 1 bokstav a) i nevnte direktiv ikke anvendelse på Kaunas internasjonale flyplass i Litauen fram til 31. desember 2004 med hensyn til luftfartøyer registrert i tredjestater som ikke er medlemmer av Den europeiske union, og som drives av fysiske eller juridiske personer som er etablert i tredjestater som ikke er medlemmer av Den europeiske union. Litauen vil slutte seg til følgende tidsplan for gradvis reduksjon av antallet flygninger med luftfartøyer som overskrider de fastlagte støygrensene: Fra 80 % av det totale antall landinger i 2001 til 70 % innen utgangen av 2002, 45 % innen utgangen av 2003 og 25 % innen utgangen av 2004.

og Ungarn (vedlegg X kapittel 6 nr. 2)

2. 31992 L 0014: Rådsdirektiv 92/14/EØF av 2. mars 1992 om begrensning i bruk av fly omfattet av del II kapittel 2 i bind 1 av vedlegg 16 til konvensjonen om internasjonal sivil luftfart, 2. utgave (1988) (EFT L 76, 23.3.1992, p. 21), sist endret ved:

– 32001 R 0991: Kommisjonsforordning (EF) nr. 991/2001 av 21. mai 2001 (EFT L 138 av 22.5.2001, s. 12).

Som unntak fra artikkel 2 nr. 2 i direktiv 92/14/EØF får kravene fastlagt i artikkel 2 nr. 1 bokstav a) i nevnte direktiv ikke anvendelse i Ungarn fram til 31. desember 2004 med hensyn til luftfartøyer som er registrert i, og som drives av fysiske eller juridiske personer som er etablert i Aserbajdsjan, Kasakhstan, Moldova, Den russiske føderasjonen, Turkmenistan og Ukraina.

får anvendelse.»

Vedlegg XIV (Konkurranseregler):

1. Følgende innsettes foran overskriften «SEKTORVIS TILPASNING»:

«OVERGANGSPERIODER

1. Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Kypros (vedlegg VII kapittel 4),

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap avdeling VI kapittel 1:
Konkurransereglene

Uten hensyn til EF-traktatens artikkel 87 og 88 skal det for foretak som per 31. desember 2001 hadde fordel av avsnitt 28A i den kypriotiske lov om inntektsskatt, fortsatt være tillatt å ha fordel av nevnte avsnitt fram til 31. desember 2005.

Ungarn (vedlegg X kapittel 4),

Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap avdeling VI kapittel 1:
Konkurransereglene

1. Skattestøtteordningene som omfatter 3 milliarder HUF og 10 milliarder HUF

a) Uten hensyn til EF-traktatens artikkel 87 og 88 kan Ungarn anvende fritak for selskapsskatt som er innvilget før 1.januar 2003, på grunnlag av artikkel 21 nr. 7, 10 og 11 i lov LXXXI av 1996 om selskapsskatt og utbytteskatt og artikkel 93 i lov CXXV av 1999 om Republikken Ungarns budsjett for år 2000, på følgende vilkår:

i) for små og mellomstore bedrifter som definert i samsvar med Fellesskapets definisjon⁽¹²⁾ av slike bedrifter og i samsvar med Kommisjonens praksis, fram til og med 31. desember 2011,

⁽¹²⁾ Kommisjonsrekommendasjon 96/280/EF av 3. april 1996 om definisjon av små og mellomstore bedrifter (EFT L 107 av 30.4.1996, s. 4).

ved en fusjon, overtakelse eller lignende som berører den som nyter godt av skattefritak innvilget i henhold til lovgivningen nevnt ovenfor, og som omfattes av dette punkt i), skal fritaket for selskapsskatt opphøre,

ii) for andre foretak, forutsatt at følgende begrensninger på støttebeløp innvilget i henhold til lovgivningen som nevnt ovenfor overholdes:

aa) statsstøtte til regionale investeringer:

- den samlede investeringsstøtten skal ikke overstige en øvre grense på 75 % av støtteberettigede investeringskostnader dersom foretaket startet sine investeringer i henhold til ordningen før 1. januar 2000. Dersom foretaket startet sine investeringer i henhold til ordningen i løpet av årene 2000-2002, skal den samlede investeringsstøtten ikke overstige en øvre grense på 50 % av de støtteberettigede investeringskostnadene,
- dersom foretaket har sin virksomhet innenfor motorvognsektoren⁽¹³⁾, skal den samlede investeringsstøtten ikke overstige en øvre grense på 30 % av de støtteberettigede investeringskostnadene dersom foretaket startet sine investeringer i henhold til ordningen før 1. januar 2000. Dersom foretaket startet sine investeringer i henhold til ordningen i løpet av årene 2000-2002, skal den samlede investeringsstøtten ikke overstige en øvre grense på 20 % av de støtteberettigede investeringskostnadene,
- beregningsperioden for støtte som skal omfattes av de øvre grensene på 75 % og 50 % (30 % og 20 % for motorvognsektoren) nevnt ovenfor, begynner 1. januar 2003; og det skal ikke tas hensyn til støtte som det er søkt om eller som er mottatt på grunnlag av overskudd forut for denne datoen,
- det skal ikke være noe krav om tilbakebetaling av støtte for foretak som på tiltredelsesdatoen allerede overstiger de aktuelle øvre grensene,
- ved beregning av den samlede støtten skal det tas hensyn til all støtte som er tildelt støttemottakeren i forbindelse med støtteberettigede kostnader, herunder støtte tildelt i henhold til andre ordninger og uavhengig av hvorvidt støtten ytes av lokale, regionale eller nasjonale finansieringskilder eller av finansieringskilder i Fellesskapet,
- støtteberettigede kostnader skal defineres på grunnlag av kriteriene i henhold til Fellesskapets regler for regional investeringsstøtte,

⁽¹³⁾ I henhold til vedlegg C til Fellesskapets flersektorielle ramme for regionstøtte til store investeringsprosjekter, rammen for statsstøtte til bilindustrien (OJ C 70, 19.3.2002, p. 8).

- støtteberettigede kostnader kan tas med i betraktning som er påløpt mellom 1. januar 1997 og 31. desember 2005, i forbindelse med et program som skal være formelt vedtatt av foretaket senest 31. desember 2002 og meddelt Republikken Ungarns finansministerium senest 31. januar 2003.
- bb) statsstøtte til opplæring, forskning og utvikling og til investering i miljøet:
- støtten skal ikke overstige de relevante øvre grensene for støtteintensitet som gjelder for slike støtteformål i henhold til EF-traktatens artikkel 87 og 88, per 1. januar 2003,
 - beregningsperioden for støtte som skal omfattes av de gjeldende øvre grensene, begynner 1. januar 2003; og det skal ikke tas hensyn til støtte som det er søkt om eller som er mottatt på grunnlag av overskudd forut for denne datoen,
 - det skal ikke være noe krav om tilbakebetaling av støtte for foretak som på tiltredelsesdatoen allerede overstiger de aktuelle øvre grensene,
 - ved beregning av den samlede støtten skal det tas hensyn til all støtte som er tildelt støttemottakeren i forbindelse med støtteberettigede kostnader, herunder støtte tildelt i henhold til andre ordninger, og uavhengig av hvorvidt støtten ytes av lokale eller regionale finansieringskilder eller av finansieringskilder i Fellesskapet,
 - støtteberettigede kostnader skal defineres på grunnlag av fellesskapsreglene som gjelder for det aktuelle støtteformålet 1. januar 2003,
 - de støtteberettigede kostnader kan tas med i betraktning som er påløpt fra 1. januar 1997 til 31. desember 2005 i forbindelse med et program som formelt var vedtatt av foretaket før 31. desember 2002 og meddelt Republikken Ungarns finansministerium senest 31. januar 2003.
- cc) Dersom støttmottakeren foretar investeringer som gjelder offentlig infrastruktur, skal støtten begrenses til 100 % av kostnadene påløpt fram til 31. desember 2002.

Overgangsordningene fastlagt i denne bokstav trer i kraft bare dersom vilkårene ovenfor er oppfylt.

- b) Alle støtte tildelt i henhold til ovennevnte lovgivning som ikke er samsvar med vilkårene fastlagt i bokstav a) innen tiltredelsen, skal betraktes som ny støtte i henhold til gjeldende støtteordning fastlagt i kapittel 3 om konkurransepolitikken i vedlegg IV til denne akt.
- c) Ungarn skal framlegge for Kommisjonen:

- innen to måneder etter tiltredelsen, opplysninger om oppfyllelse av vilkårene i bokstav a) ovenfor,
- innen utgangen av juni 2006, opplysninger om faktisk påløpte støtteberettigede investeringskostnader for støttemottakere i henhold til lovningen nevnt ovenfor, samt om de samlede ytelsene støttemottakerne har mottatt.

2. Offshoreordning

- a) Uten hensyn til EF-traktatens artikkel 87 og 88 kan Ungarn til og med 31. desember 2005 anvende fritak for selskapsskatt som er innvilget før 1.januar 2003, på grunnlag av artikkel 4.28 og artikkel 19 nr. 2 i lov LXXXI av 1996 om selskapsskatt og utbytteskatt.
- b) Ved en fusjon, overtakelse eller lignende som berører den som nyter godt av skattefritak innvilget i henhold til nevnte lovgivning som omfattes av bokstav a) ovenfor, skal fritaket for selskapsskatt opphøre.

3. Skattestøtte fra lokale myndigheter

- a) Uten hensyn til EF-traktatens artikkel 87 og 88 kan Ungarn til og med 31. desember 2007 anvende lokale fritak for selskapsskatt på inntil 2 % av foretakenes nettoinntekt, som tildeles av lokale myndigheter for et begrenset tidsrom i henhold til artikkel 6 og 7 i lov C om lokale skatter, endret ved artikkel 79 nr. 1 og 2 i lov L av 2001 om endring av finanslovgivningen, endret ved artikkel 158 i lov XLII av 2002 om endring av lover om skatter, bidrag og andre budsjettutbetalinger.
- b) Foretak som nyter godt av artikkel 21 nr. 7, 10 eller 11 i lov LXXXI av 1996 om selskapsskatt og utbytteskatt eller artikkel 93 i lov CXXV av 1999 om Republikken Ungarns budsjett for år 2000, eller av støtteordninger som ikke er forenlige EF-traktatens artikkel 87 og 88, skal ikke omfattes av overgangsordningene nevnt i bokstav a) ovenfor.

Malta (vedlegg XI kapittel 3 nr. 1, 2 og 3),

1. Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap avdeling VI kapittel 1: Konkurransereglene.

Uten hensyn til EF-traktatens artikkel 87 og 88 kan Malta fram til 31. desember 2008 beholde driftsstøtte som innvilges på grunnlag av skattesystemet i bestemmelse 4 og 6 i lov om foretaksstøtte, på følgende vilkår:

- det årlige støttebeløpet til ett foretak skal ikke overstige 7 200 MTL per ansatt, eller
- dersom støtten beregnes på grunnlag av støtteberettiget overskudd, skal det årlige beløpet ikke overstige 25 000 MTL per ansatt ved anvendelse av en redusert skattesats på 5 % (i henhold til bestemmelse 4 og 6) eller 28 000 MTL per ansatt ved anvendelse av en redusert skattesats på 10 % eller 15 % (i henhold til bestemmelse 4 eller 6).

2. Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap avdeling VI kapittel 1: Konkurransereglene.

- a) Uten hensyn til EF-traktatens artikkel 87 og 88 kan Malta anvende fritak for selskapsskatt som er innvilget fram til 30. november 2000, på grunnlag av lov om industriutvikling og lov om Malta frihavn, på følgende vilkår:
- i) for små og mellomstore bedrifter som definert i samsvar med Fellesskapets definisjon⁽¹⁴⁾ av slike bedrifter og i samsvar med Kommisjonens praksis, fram til og med 31. desember 2011,
- ved en fusjon, overtakelse eller lignende som berører den som nyter godt av skattefritak innvilget i henhold til lovgivningen nevnt ovenfor, skal fritaket for selskapsskatt opphøre,
- ii) for andre foretak, forutsatt at følgende begrensninger på støttebeløp innvilget i henhold til lovgivningen som nevnt ovenfor, overholdes:
- aa) statsstøtte til regionale investeringer:
- støtten skal ikke overstige 75 % av støtteberettigede investeringskostnader dersom foretaket oppnådde retten til skattefritak før 1. januar 2000. Dersom foretaket oppnådde retten til skattefritak i løpet av år 2000, skal den samlede støtten ikke overstige 50 % av de støtteberettigede investeringskostnadene,
 - beregningsperioden for støtte som skal omfattes av de øvre grensene på 75 % og 50 % nevnt ovenfor, begynner 1. januar 2001; og det skal ikke tas hensyn til støtte som det er søkt om eller som er mottatt på grunnlag av overskudd forut for denne datoen,
 - det skal ikke være noe krav om tilbakebetaling av støtte for foretak som på tiltredelsesdatoen allerede overstiger de aktuelle øvre grensene,
 - ved beregning av den samlede støtten skal det tas hensyn til all støtte som er tildelt støttemottakeren i forbindelse med støtteberettigede kostnader, herunder støtte tildelt i henhold til andre ordninger og uavhengig av hvorvidt støtten ytes av lokale, regionale eller nasjonale finansieringskilder eller av finansieringskilder i Fellesskapet,
 - støtteberettigede kostnader skal defineres på grunnlag av Retningslinjene for nasjonal regionstøtte⁽¹⁵⁾,
 - de støtteberettigede kostnader kan tas med i betraktning som er påløpt mellom 1. januar 1995 og 31. desember 2006, i forbindelse med et investeringsprogram som formelt var vedtatt

⁽¹⁴⁾ Kommisjonsrekommendasjon 96/280/EF av 3. april 1996 om definisjon av små og mellomstore bedrifter (EFT L 107 av 30.4.1996, s. 4).

⁽¹⁵⁾ EFT C 74 av 10.3.1998, s. 9.

av støttemottakeren senest 31. desember 2002 og meddelt Republikken Maltas økonomiministerium senest 31. mars 2003.

- bb) statsstøtte til opplæring, forskning og utvikling og til investering i miljøet:
- støtten skal ikke overstige de relevante øvre grensene for støtteintensitet som gjelder for slike støtteformål,
 - beregningsperioden for støtte som skal omfattes av de gjeldende øvre grensene, begynner 1. januar 2001; og det skal ikke tas hensyn til støtte som det er søkt om eller som er mottatt på grunnlag av overskudd forut for denne datoen,
 - ved beregning av den samlede støtten skal det tas hensyn til all støtte som er tildelt støttemottakeren i forbindelse med støtteberettigede kostnader, herunder støtte tildelt i henhold til andre ordninger og uavhengig av hvorvidt støtten ytes av lokale eller regionale finansieringskilder eller av finansieringskilder i Fellesskapet,
 - støtteberettigede kostnader skal defineres på grunnlag av fellesskapsreglene som gjelder for det aktuelle støtteformålet,
 - det skal ikke være noe krav om tilbakebetaling av støtte for foretak som på tiltredelsesdatoen allerede overstiger de aktuelle øvre grensene,
 - de støtteberettigede kostnader kan tas med i betraktning som er påløpt mellom 1. januar 1995 og 31. desember 2006, i forbindelse med et investeringsprogram som formelt var vedtatt av støttemottakeren senest 31. desember 2002 og meddelt Republikken Maltas økonomiministerium senest 31. mars 2003.

b) All støtte som tildeles i henhold til de to ovennevnte ordningene, som ikke er i samsvar med vilkårene i bokstav a) ovenfor innen tiltredelsesdatoen, skal betraktes som ny støtte i henhold til støtteordningen fastsatt i kapittel 3 om konkurransepolitikken i vedlegg IV til denne akt.

c) Malta skal framlegge for Kommisjonen:

- innen to måneder etter tiltredelsesdatoen, opplysninger om oppfyllelse av vilkårene i bokstav a) ovenfor,
- innen utgangen av september 2007, opplysninger om faktisk påløpte støtteberettigede investeringskostnader for støttemottakere i henhold til lovgivningen nevnt ovenfor, samt om de samlede ytelsene støttemottakerne har mottatt.

3. Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap avdeling VI kapittel 1: Konkurransereglene.

a) Uten hensyn til EF-traktatens artikkel 87 og 88 og på nedenstående vilkår kan Malta tildele en samlet omstrukturingsstøtte på høyst 419 491 000 MTL til Malta Drydocks og Malta Shipbuilding Company Limited eller til en av deres rettsetterfølgere (heretter kalt «skipsverftene») under omstrukturingsperioden fra 2002 til utgangen av 2008, oppdelt på følgende:

- gjeldsavskrivning på inntil 300 000 000 MTL,
- investeringsstøtte på inntil 9 983 000 MTL i samsvar med kapitalinvesteringsplanen som inngår i omstrukturingsplanen,
- opplæringsstøtte på inntil 4 530 000 MTL,
- kompensasjon for sosiale kostnader ved omstrukturering på inntil 32 024 000 MTL,
- støtte til finansielle kostnader på inntil 17 312 000 MTL,
- annen støtte knyttet til de finansielle kostnadene ved opplæringsstøtte og kapitalinvesteringsstøtte på inntil 3 838 000 MTL,
- støtte til arbeidskapital på inntil 51 804 000 MTL: Dette elementet av driftsstøtte i planen minsker over tid slik at høyst 25 % av det beløp som faktisk utbetales, kan utbetales under de fire siste årene av omstrukturingsplanen.

Støtten til hvert punkt skal ikke overstige kostnaden den er beregnet på å dekke, og den skal begrenses til det minimum som kreves for å nå målene i omstrukturingsplanen.

b) Malta skal gjennomføre omstruktureringen av skipsverftene på grunnlag av en omstrukturingsplan som har som mål å oppnå full levedyktighet senest innen utløpet av omstrukturingsperioden, og som oppfyller følgende vilkår:

- i) støtten skal tildeles bare én gang. Det skal ikke tildeles ytterligere støtte til selskapet som eier skipsverftene etter 31. desember 2008,
- ii) den tilgjengelige arbeidstiden innenfor skipsverftene for den planlagte produktive arbeidsstyrken på 1410 personer (etter omstruktureringen) til bygging, reparasjon og ombygging av skip, skal være 2,4 millioner arbeidstimer per år,
- iii) antall solgte arbeidstimer til skipsreparasjon og -ombygging skal ikke overstige 2 035 000 for noen av de ti årene etter at omstrukturingsperioden har startet,
- iv) skipsbyggingsindustrien, som definert i forordning (EF) nr. 1540/98 om nye regler for støtte til skipsbyggingsindustrien⁽¹⁶⁾, skal ikke overskride en høyeste årlig produksjon på 10 000 kompensert bruttotonnasje. Skipsverftene kan trekke følgende virksomheter fra sin rapporterte produksjon, dersom de kan

⁽¹⁶⁾ EFT L 202 av 18.7.1998, s. 1.

godtgjøre at de er utkontraktert: reisning av bygningsstillaser, intern transport, midlertidige tjenester, vaktjenester, konstruksjon av utstyr og modeller, rengjøringstjenester for skip, isolasjon og laminering, lense- og ballastsystemer, brannsløkkings- og sprinkleranlegg, taubaner (som ikke er en del av et elektrisk anlegg), elektriske anlegg (på grunn av deres i alminnelighet høye andel materialkostnader skal det tas hensyn til bare 40 % av de dokumenterte kostnadene for denne virksomheten), rigging, låsesmeder, mekanisk bearbeiding, renhold (med unntak av sanitærenheter) og oppvarming,

Den totale kompenserte bruttotonnasjen i den aktuelle skipsbyggingskontrakten kan reduseres med den prosentandelen som utgjøres av ovennevnte utkontrakterte virksomheter.

- v) dokk nr. 1 i Malta Drydocks skal stenges for bygging, ombygging og reparasjon av skip i minst ti år fra den dag omstrukturingsperioden starter. Dersom den stengte dokken anvendes til annen virksomhet, må denne være uavhengig av selskapene som i dag eier skipsverftene og ikke ha tilknytning til bygging, reparasjon eller ombygging av skip,
 - vi) når det gjelder den påkrevde reduksjonen av arbeidsstyrken på verftene skal Malta sikre at den nødvendige sentrale arbeidsstyrken med de nødvendige ferdigheter beholdes,
 - vii) opplæringsprogrammer knyttet til omstrukturingsplanen må være i samsvar med allment gjeldende fellesskapsregler,
 - viii) all støtte som er tildelt i strid med ovennevnte vilkår, skal tilbakebetales.
- c) Dersom målet om levedyktighet for skipsverftene ikke kan nås som følge av særlige omstendigheter som det ikke var mulig å forutse på tidspunktet da omstruktureringen ble utarbeidet, kan Kommisjonen vurdere vilkårene i bokstav b) ovenfor etter framgangsmåten i EF-traktatens artikkel 88 nr. 1. Før Kommisjonen innleder denne framgangsmåten skal den fullt ut ta hensyn til medlemsstatenes synspunkter hvorvidt det foreligger særlige omstendigheter. Disse synspunktene skal framlegges på grunnlag av en kommisjonsrekommendasjon og tilgjengelige relevante opplysninger og omstendigheter.

Det totale støttebeløpet nevnt i bokstav a) ovenfor skal under ingen omstendigheter overskrides.

- d) Malta skal under omstrukturingsperioden samarbeide med de kontrollordninger Kommisjonen har opprettet, herunder inspeksjoner på stedet av uavhengige sakkyndige.

Malta skal framlegge for Kommisjonen årlige rapporter om gjennomføringen av planen. Rapportene skal inneholde alle relevante opplysninger for at Kommisjonen skal kunne vurdere situasjonen med hensyn til gjennomføringen av omstrukturingsprogrammet, herunder verftenes prispolitikk ved nye kontrakter om skipsreparasjon og -bygging. I skipsverftenes årlige produksjonsrapport skal kompensert bruttotonasje for støtteberettiget utkontraktert arbeid, i henhold til den faktiske tiden de ble utført under av tredjemenn, angis og tas med i beregningen av

kompensert bruttotonnasje i kontrakten om skipsbygging. Ved skipsbygging som går over to år, skal kompensert bruttotonnasje fryses ved slutten av året for å hindre korrigeringer i ettertid. Skipsverftet må i kontrolløyemed også kunne framlegge alle kontrakter for utkontraktering av arbeid i henhold til listen i bokstav b) punkt iv).

Malta skal framlegge disse rapportene innen to måneder etter utgangen av hvert år fra og med mars 2003. Den siste rapporten skal framlegges innen utløpet av mars 2009, med mindre annet er avtalt mellom Kommisjonen og Malta.

Polen (vedlegg XII kapittel 5 nr. 1 og 2)

1. Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap avdeling VI kapittel 1: Konkurransereglene

- a) Uten hensyn til EF-traktatens artikkel 87 og 88 kan Polen anvende fritak for selskapsskatt som er innvilget før 1. januar 2000, på grunnlag av lov om særlige økonomiske soner av 1994, på følgende vilkår:
- i) for små bedrifter, som definert i samsvar med Fellesskapets definisjon⁽¹⁷⁾ av slike bedrifter og i samsvar med Kommisjonens praksis, fram til og med 31. desember 2011,
- for mellomstore bedrifter, som definert i samsvar med Fellesskapets definisjon⁽¹⁸⁾ av slike bedrifter og i samsvar med Kommisjonens praksis, fram til og med 31. desember 2010,
- ved en fusjon, overtakelse eller lignende som berører den som nyter godt av skattefritak innvilget i henhold til lovgivningen nevnt ovenfor, skal fritaket for selskapsskatt opphøre,
- (ii) for andre foretak, forutsatt at følgende begrensninger på støttebeløp innvilget i henhold til lovgivningen som nevnt ovenfor, overholdes:
- aa) statsstøtte til regionale investeringer:
- støtten skal ikke overstige 75 % av støtteberettigede investeringskostnader dersom foretaket mottok tillatelse til å etablere seg i særlige økonomiske soner (heretter kalt SES) før 1. januar 2000. Dersom foretaket mottok sin SES tillatelse i løpet av år 2000, skal den samlede støtten ikke overstige 50 % av de støtteberettigede investeringskostnadene,
 - dersom foretaket har sin virksomhet innenfor motorvognsektoren⁽¹⁹⁾, skal den samlede støtten ikke overstige 30 % av de støtteberettigede investeringskostnadene,

⁽¹⁷⁾ Som fastlagt i kommisjonsrekommendasjon 96/280/EF av 3. april 1996 om definisjon av små og mellomstore bedrifter (EFT L 107 av 30.4.1996, s. 4).

⁽¹⁸⁾ Som fastlagt i kommisjonsrekommendasjon 96/280/EF av 3. april 1996 om definisjon av små og mellomstore bedrifter (EFT L 107 av 30.4.1996, s. 4).

⁽¹⁹⁾ I henhold til vedlegg C til Fellesskapets flersektorielle ramme for regionstøtte til store investeringsprosjekter (EFT C 70 av 19.3.2002, s. 8).

- beregningsperioden for støtte som skal omfattes av de øvre grensene på 75 % og 50 % (30 % for motorvognsektoren) nevnt ovenfor, begynner 1. januar 2001; og det skal ikke tas hensyn til støtte som det er søkt om eller som er mottatt på grunnlag av overskudd forut for denne datoen,
 - det skal ikke være noe krav om tilbakebetaling av støtte for foretak som på tiltredelsesdatoen allerede overstiger de aktuelle øvre grensene,
 - ved beregning av den samlede støtten skal det tas hensyn til all støtte som er tildelt støttemottakeren i forbindelse med støtteberettigede kostnader, herunder støtte tildelt i henhold til andre ordninger og uavhengig av hvorvidt støtten ytes av lokale, regionale eller nasjonale finansieringskilder eller av finansieringskilder i Fellesskapet,
 - støtteberettigede kostnader skal defineres på grunnlag av Retningslinjene for nasjonal regionstøtte⁽²⁰⁾,
 - de støtteberettigede kostnader kan tas med i betraktning som er påløpt i forbindelse med en SES tillatelse eller med et program som formelt var vedtatt av foretaket senest 31. desember 2002. Slike kostnader kan tas i betraktning bare i den grad de faktisk er påløpt i tidsrommet mellom ikrafttredelsen av lov om særlige økonomiske soner av 1994 og 31. desember 2006.
- bb) statsstøtte til opplæring, forskning og utvikling og til investering i miljøet:
- støtten skal ikke overstige de relevante øvre grensene for støtteintensitet som gjelder for slike støtteformål i henhold til EF-traktatens artikkel 87 og 88, eller som ellers er fastsatt i denne akt,
 - beregningsperioden for støtte som skal omfattes av de gjeldende øvre grensene, begynner 1. januar 2001; og det skal ikke tas hensyn til støtte som det er søkt om eller som er mottatt på grunnlag av overskudd forut for denne datoen,
 - ved beregning av den samlede støtten skal det tas hensyn til all støtte som er tildelt støttemottakeren i forbindelse med støtteberettigede kostnader, herunder støtte tildelt i henhold til andre ordninger, og uavhengig av hvorvidt støtten ytes av lokale eller regionale finansieringskilder eller av finansieringskilder i Fellesskapet,
 - støtteberettigede kostnader skal defineres på grunnlag av fellesskapsreglene som gjelder for det aktuelle støtteformålet,

⁽²⁰⁾ EFT C 74 av 10.3.1998, s. 9.

- det skal ikke være noe krav om tilbakebetaling av støtte for foretak som på tiltredelsesdatoen allerede overstiger de aktuelle øvre grensene,
 - de støtteberettigede kostnader kan tas med i betraktning som er påløpt i forbindelse med en SES tillatelse eller med et program som formelt var vedtatt av foretaket før 31. desember 2002. Slike kostnader kan tas i betraktning bare i den grad de faktisk er påløpt i tidsrommet mellom ikrafttredelsen av lov om særlige økonomiske soner av 1994 og 31. desember 2006.
- b) Overgangsordningene i bokstav a) ovenfor trer i kraft bare dersom Polen har endret loven om særlige økonomiske soner og innført de nevnte endringene med hensyn til ytelser til små og mellomstore bedrifter og store foretak i henhold til lov om særlige økonomiske soner av 1994 fram til 31. desember 2000, og har tilpasset all eksisterende individuelle ytelser i forhold til ordningene ovenfor før tiltredelsen. All støtte som tildeles under lov om særlige økonomiske soner av 1994 som ikke er i samsvar med vilkårene i bokstav a) ovenfor innen tiltredelsesdatoen, skal betraktes som ny støtte i henhold til støtteordningen fastsatt i kapittel 3 om konkurransepolitikken i vedlegg IV til denne akt.
- c) Polen skal framlegge for Kommisjonen:
- innen to måneder etter tiltredelsen, opplysninger om oppfyllelse av vilkårene i bokstav a) ovenfor,
 - innen utgangen av februar 2007, opplysninger om faktisk påløpte støtteberettigede investeringskostnader for støttemottakere i henhold til lovgivningen nevnt ovenfor, samt om de samlede ytelsene støttemottakerne har mottatt, og
 - halvårlige rapporter om overvåking av støtte tildelt mottakere i motorvognsektoren.

2. Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap avdeling VI kapittel 1: Konkurransereglene.

Uten hensyn til EF-traktatens artikkel 87 og 88 kan Polen gi statsstøtte til miljøvern på følgende vilkår:

- a) for miljøverninvesteringer med det formål å innføre standardene fastsatt i rådsdirektiv 76/464/EØF⁽²¹⁾, 82/176/EØF⁽²²⁾, 83/513/EØF⁽²³⁾, 84/156/EØF⁽²⁴⁾ og 86/280/EØF⁽²⁵⁾,

⁽²¹⁾ Rådsdirektiv 76/464/EØF om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø (EFT L 129 av 18.5.1976, s. 23), med endringer.

⁽²²⁾ Rådsdirektiv 82/176/EØF om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kvikksølv fra kloralkalielektrolyse (EØF L 81 av 27.3.1982, s. 29), med endringer.

⁽²³⁾ Rådsdirektiv 83/513/EØF om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kadmium (EFT L 291 av 24.10.1983, s. 1), med endringer.

⁽²⁴⁾ Rådsdirektiv 84/156/EØF om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kvikksølv fra andre sektorer enn kloralkalielektrolyse (EFT L 99 av 11.4.1984, s. 38), med endringer.

⁽²⁵⁾ Rådsdirektiv 86/280/EØF om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av visse farlige stoffer oppført i liste I i vedlegget til direktiv 76/464/EØF (EFT L 181 av 4.7.1986, s. 16), med endringer.

fram til 31. desember 2007, forutsatt at støtteintensiteten ikke overstiger de gjeldende regionale støttegrensene. For små og mellomstore bedrifter definert i samsvar med Fellesskapets definisjon⁽²⁶⁾, kan støtteintensiteten økes med 15 prosentpoeng,

- b) for miljøverninvesteringer med det formål å innføre standardene fastsatt i rådsdirektiv 91/271/EØF⁽²⁷⁾ og 1999/31/EF⁽²⁸⁾, fram til datoene oppført i kapittel 13 om Miljøet, del C nr. 2 og del B nr. 1 i vedlegg XII til denne akt, forutsatt at støtteintensiteten ikke overstiger de gjeldende regionale støttegrensene. For små og mellomstore bedrifter definert i samsvar med Fellesskapets definisjon⁽²⁹⁾, kan støtteintensiteten økes med 15 prosentpoeng,
- c) for miljøverninvesteringer med det formål å innføre standardene fastsatt i rådsdirektiv 96/61/EF⁽³⁰⁾, for eksisterende anlegg og fram til datoene oppført i kapittel 13 om Miljøet, del D nr. 1 i vedlegg XII til denne akt, forutsatt at støtteintensiteten ikke overstiger 30 % av de støtteberettigede investeringskostnadene,
- d) for miljøverninvesteringer med det formål å innføre standardene fastsatt i rådsdirektiv 96/61/EF, fram til 31. oktober 2007, og for eksisterende anlegg som ikke omfattes av bestemmelsene i kapittel 13 om Miljøet, del D, nr. 1 i vedlegg XII til denne akt, forutsatt at støtteintensiteten ikke overstiger 30 % av de støtteberettigede investeringskostnadene,
- e) for miljøverninvesteringer med det formål å innføre standardene fastsatt i rådsdirektiv 2001/80/EF⁽³¹⁾, for eksisterende anlegg og fram til datoene oppført i kapittel 13 om Miljøet, del D nr. 2 i vedlegg XII til denne akt, forutsatt at støtteintensiteten ikke overstiger 50 % av de støtteberettigede investeringskostnadene,
- f) de støtteberettigede kostnadene ved miljøinvesteringer skal defineres i samsvar med del E.1.7. i Fellesskapets retningslinjer for statsstøtte til miljøvern⁽³²⁾, eller i samsvar med senere regler som erstatter de eksisterende retningslinjene,
- g) overgangsordningene i bokstav a) til f) ovenfor trer i kraft bare dersom Polen innvilger støtte i samsvar med vilkårene ovenfor.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 4 nr. 1 og 2)

1. Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap avdeling VI kapittel 1: Konkurransereglene

- a) Uten hensyn til EF-traktatens artikkel 87 og 88 og under forutsetning av at vilkårene nedenfor er oppfylt, kan Slovakia fram til utgangen av skatteåret 2008 anvende fritak

⁽²⁶⁾ Kommissjonsrekommendasjon 96/280/EF av 3. april 1996 om definisjon av små og mellomstore bedrifter (EFT L 107 av 30.4.1996, s. 4).

⁽²⁷⁾ Rådsdirektiv 91/271/EØF om rensing av avløpsvann fra byområder (EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40). Direktivet endret ved direktiv 98/15/EF (EFT L 67 av 7.3.1998, s. 29).

⁽²⁸⁾ Rådsdirektiv 1999/31/EF om deponering av avfall (EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1).

⁽²⁹⁾ Kommissjonsrekommendasjon 96/280/EF av 3. april 1996 om definisjon av små og mellomstore bedrifter (EFT L 107 av 30.4.1996, s. 4).

⁽³⁰⁾ Rådsdirektiv 96/61/EF om integrert forebygging og begrensning av forurensning (EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26).

⁽³¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg (EFT L 309 av 27.11.2001, s. 3).

⁽³²⁾ EFT C 37 av 3.2.2001, s. 3.

for selskapskatt som gis en støttemottaker i motorvognindustrien på grunnlag av regjeringsforordning nr. 192/1998 Coll., forutsatt at den samlede støtten gjennom dette skattefritaket ikke overstiger 30 % av de støtteberettigede investeringskostnadene som er påløpt i det aktuelle prosjektet siden 1998.

I denne bokstav skal støtteberettigede kostnader defineres på grunnlag av Retningslinjene for nasjonal regionstøtte⁽³³⁾.

b) Slovakia skal framlegge for Kommisjonen overvåkingsrapporter med følgende opplysninger:

- halvårlig, opplysninger om støtteberettigede investeringer foretatt av støttemottakeren, og,
- årlig, opplysninger om støtte tildelt støttemottakeren i henhold til ovennevnte støtteordning.

Slovakia skal framlegge rapportene innen fire måneder etter utgangen av hvert halvår eller år fra og med utgangen av april 2003. De første rapportene skal inneholde opplysninger om årene 1998-2002. Den siste rapporten skal framlegges innen utgangen av august 2009, med mindre annet er avtalt mellom Kommisjonen og Slovakia.

- c) Bestemmelsene om overvåking i rådsforordning (EF) nr. 659/1999 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelsen av EF-traktatens artikkel 93 får anvendelse med forbehold for foregående bokstav.
- d) Dersom den samlede støtten før utgangen av skatteåret 2008 kommer opp i den øvre tillatte grensen som fastlagt i bokstav a), skal skattefritaket opphøre, og støttemottakeren skal omfattes av normal selskapskatt for den del av selskapets inntekter hvis skattefritak ville ha ført til en overskridelse av den øvre tillatte grensen.

2. Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap avdeling VI kapittel 1: Konkurransereglene

a) Uten hensyn til EF-traktatens artikkel 87 og 88 kan Slovakia fram til utgangen av skatteåret 2009 anvende fritak for selskapskatt som gis en støttemottaker i stålindustrien på grunnlag av lov nr. 366/1999 Coll. om inntektsskatt, under forutsetning av at følgende vilkår er oppfylt:

- i) støttemottakeren innfører et en øvre grense for sin produksjon og sitt salg av flate produkter (varmvalset, kaldvalset og belagt) i det utvidede EU. De øvre grensene skal fastsettes på grunnlag av de aktuelle tallene for året 2001. Fra og med 2002 kan støttemottakeren årlig øke den øvre produksjonsgrensen med 3 % og den øvre salgsgrensen med 2 %. Den øvre salgsgrensen skal tre i kraft fra tiltredelsesdatoen. Produksjonen av bestemte typer produkter kan variere under forutsetning av at den samlede produksjonen ikke overstiger de fastsatte øvre grensene,

⁽³³⁾ EFT C 74 av 10.3.1998, s. 9.

- ii) støttemottakeren øker ikke det eksisterende antall grupper av ferdige produkter per 13. desember 2002,
- iii) den samlede støtten som gis til støttemottakeren på grunnlag av lov nr. 366/1999 Z.z. om inntektsskatt, overstiger ikke 500 millioner USD. Denne støtten kan bare gis én gang og kan under ingen omstendigheter utvides eller fornyes. Alle støtte som gis til samme støttemottaker i løpet av overgangsperioden, må medregnes i den øvre grensen på 500 USD,
- iv) støttemottakeren oppfyller vilkårene i privatiseringskontrakten med hensyn til opprettholdelse av sysselsettingsnivåer.

Dersom skattefritaket til støttemottakeren tilpasses på en slik måte at det sikrer en vesentlig reduksjon av den samlede støtten uten å bringe foretakets levedyktighet i fare, kan Kommisjonen vurdere ovennevnte vilkår etter framgangsmåten i EF-traktatens artikkel 88 nr. 1. Før Kommisjonen innleder denne framgangsmåten skal den fullt ut ta hensyn til medlemsstatenes synspunkter hvorvidt reduksjonen av støtten er vesentlig. Disse synspunktene skal framlegges på grunnlag av en kommisjonsrekommendasjon og tilgjengelige relevante opplysninger.

- b) Slovakia skal framlegge for Kommisjonen og for Rådet halvårlige overvåkingsrapporter som inneholder følgende opplysninger med hensyn til støttemottakeren:
 - produksjon (i tonn) av hvert av følgende produkter: varmvalsede plateemner i ruller, kaldvalsede plater, galvaniserte plater, fortinnet blikk, elektroteknisk blikk, plater med organisk belegg, sveiste rør samt eventuelle andre produkter (spesifiseres),
 - salg (i tonn) av ovennevnte produkter i det utvidede EU,
 - utvikling av sysselsettingen i foretaket og i regionen samt framskritt i forberedelsen av en ordnet omplassering av arbeidstakere,
 - årlig, personalkostnader i året og siden privatiseringen,
 - årlig, overskudd før skatt for skatteåret og spesifisert samlet støttebeløp.

Slovakia skal framlegge rapportene innen fire måneder etter utgangen av hvert halvår fra og med utgangen av april 2003. Den første rapporten skal inneholde opplysninger om årene 2000, 2001 og 2002. Den siste rapporten skal framlegges innen utgangen av april 2010, med mindre annet er avtalt mellom Kommisjonen, Rådet og Slovakia.

- c) Bestemmelsene om overvåking i rådsforordning (EF) nr. 659/1999 om fastsettelse av nærmere regler for anvendelsen av EF-traktatens artikkel 93 får anvendelse med forbehold for foregående bokstav.
- d) Dersom den samlede støtten før utgangen av skatteåret 2009 kommer opp i den øvre tillatte grensen som fastlagt i bokstav a) punkt iii), skal skattefritaket opphøre, og støttemottakeren skal omfattes av normal selskapsskatt for del av selskapets inntekter hvis skattefritak ville ha ført til en overskridelse av den øvre tillatte grensen.

- e) Dersom støttemottakeren ikke oppfyller vilkårene i privatiseringskontrakten med hensyn til opprettholdelse av sysselsettingsnivåer, skal støtten opphøre med umiddelbar virkning, og sanksjonene fastsatt i privatiseringskontrakten får anvendelse.

får anvendelse. »

2. Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Malta (vedlegg XI kapittel 1 nr. 1)

1. Traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap avdeling I: Det frie varebytte.

Med henblikk på anvendelsen av EF-traktatens artikkel 31 skal Malta tilpasse markedet for import, lagring og engrosmarkedsføring av petroleumsprodukter innen 31. desember 2005. Malta skal i den forbindelse også sørge for at handelslisenser utstedes i tide slik at lisenstakernes virksomhet kan starte senest 1. januar 2006.

får anvendelse.»

Vedlegg XV (Statsstøtte):

1. Følgende innsettes foran overskriften «OMHANDLEDE RETTSAKTER»:

« SEKTORVIS TILPASNING

Ordningene om eksisterende støtteordninger i kapittel 3 (Konkurransopolitikk) i vedlegg IV til tiltredelsestraktaten av 16. april 2003 får anvendelse for avtalepartene.

Traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap: Avdeling VI kapittel 1, Konkurranseregler

1. Følgende støtteordninger og individuell støtte som var innført i en ny medlemsstat før tiltredelsestidspunktet, og som fortsatt gjelder etter dette tidspunkt, skal ved tiltredelsestidspunktet anses som eksisterende støtte som definert i EF-traktatens artikkel 88 nr. 1:
- a) støttetiltak innført før 10. desember 1994,
 - b) støttetiltak oppført i listen i tillegget til dette vedlegg,
 - c) støttetiltak som før tiltredelsen ble vurdert av den nye medlemsstatens myndighet for overvåking av statsstøtte og ansett som forenlig med gjeldende regelverk, og som Kommisjonen ikke har reist innvending mot under henvisning til at tiltaket gir grunn til alvorlig tvil om hvorvidt det er forenlig med det felles marked, i henhold til framgangsmåten fastlagt i nr. 2.

Alle tiltak som fortsatt gjelder etter tiltredelsestidspunktet, som utgjør statsstøtte, og som ikke oppfyller vilkårene nevnt ovenfor, skal ved tiltredelsen anses som ny støtte ved anvendelsen av EF-traktatens artikkel 88 nr. 3.

Bestemmelsene ovenfor får ikke anvendelse på støtte til transportsektoren, og heller ikke på virksomhet forbundet med produksjon, bearbeiding eller markedsføring av

produktene oppført i vedlegg I til EF-traktaten, med unntak av fiskerivarer og varer framstilt av dem.

Bestemmelsene overfor skal heller ikke berøre overgangsordningene med hensyn til konkurransepolitikken som er fastlagt i denne akt.

2. I den grad en ny medlemsstat ønsker at Kommisjonen skal granske et støttetiltak etter framgangsmåten beskrevet i nr. 1 bokstav c), skal den jevlig framlegge for Kommisjonen
 - a) en fortegnelse over eksisterende støttetiltak som er blitt vurdert av den nasjonale myndigheten for overvåking av statsstøtte, og som denne myndighet har ansett som forenlige med gjeldende regelverk, og
 - b) alle andre opplysninger som er vesentlige for vurderingen av hvorvidt støttetiltaket som skal granskes, er forenlig,

i henhold til det konkrete rapporteringsformatet Kommisjonen legger fram.

Dersom Kommisjonen ikke reiser innvending mot det eksisterende støttetiltaket under henvisning til at det gir grunn til alvorlig tvil om hvorvidt det er forenlig med det felles marked, innen tre måneder etter at den har mottatt fullstendige opplysninger om tiltaket, eller etter at den har mottatt en erklæring fra den nye medlemsstaten der medlemsstaten informerer Kommisjonen om at den anser at opplysningene den har gitt, er fullstendige fordi de tilleggsopplysningene Kommisjonen har krevd, ikke er tilgjengelige eller allerede er oversendt, skal Kommisjonen anses for ikke å ha reist innvending.

Alle støttetiltak som er lagt fram for Kommisjonen etter framgangsmåten beskrevet i nr. 1 bokstav c) før tiltredelsestidspunktet, er gjenstand for nevnte framgangsmåte uten hensyn til at den berørte nye medlemsstat allerede er blitt medlem av Unionen i granskningsperioden.

3. Et kommisjonsvedtak om å reise innvending mot et tiltak som definert i nr. 1 bokstav c), skal anses som et vedtak om å innlede framgangsmåten for formell granskning som definert i rådsforordning (EF) nr. 659//1999⁽³⁴⁾ om fastsettelse av nærmere regler for anvendelsen av EF-traktatens artikkel 93.

Dersom et slikt vedtak gjøres før tiltredelsestidspunktet, skal det tre i kraft først ved tiltredelsestidspunktet.

4. Med hensyn til transportsektoren skal støtteordninger og individuell støtte som ble innført i en ny medlemsstat før tiltredelsestidspunktet, og som fortsatt gjelder etter det tidspunkt, anses som eksisterende støtte som definert i EF-traktatens artikkel 88 nr. 1 fram til utgangen av det tredje året etter tiltredelsestidspunktet, forutsatt at de er meldt til Kommisjonen innen fire måneder etter tiltredelsestidspunktet. Denne bestemmelsen berører ikke framgangsmåtene med hensyn til eksisterende støtte omhandlet i EF-traktatens artikkel 88.

⁽³⁴⁾ EFT L 83 av 27.3.1999, s. 1.

De nye medlemsstatene skal endre enhver støtte som anses som eksisterende støtte etter foregående ledd for å overholde de retningslinjer som anvendes av Kommisjonen senest ved utgangen av det tredje året etter tiltredelsestidspunktet.

Eksisterende støtte og planer om å gi eller endre støtte meldt til Kommisjonen før tiltredelsestidspunktet, skal anses som meldt eller meddelt på tiltredelsestidspunktet.»

Vedlegg XVII (Opphavsrett):

1. Følgende innsettes foran overskriften «OMHANDLEDE RETTSAKTER»:

«SEKTORVIS TILPASNING

De særskilte tiltakene fastsatt i kapittel 2 (Selskapsrett) i vedlegg IV til tiltredelsesakten av 16. april 2003 får anvendelse for avtalepartene.

Traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap: Avdeling I Det frie varebytte

SÆRSKILT ORDNING

Med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia kan innehaveren, eller hans rettsetterfølger, av et patent eller supplerende beskyttelsessertifikat for et legemiddel som det er søkt om slik beskyttelse for i en medlemsstat på et tidspunkt da beskyttelsen ikke kunne oppnås i en av de nevnte nye medlemsstatene for dette produktet, påberope seg de rettigheter som følger av nevnte patent eller supplerende beskyttelsessertifikat for å hindre import og markedsføring av produktet i den medlemsstat eller de medlemsstater der det aktuelle produktet har patentbeskyttelse eller supplerende beskyttelse, også selv om produktet for første gang ble markedsført i den nye medlemsstaten av ham selv eller med hans samtykke.

Enhver som har til hensikt å importere eller markedsføre et legemiddel omfattet av foregående ledd i en medlemsstat der produktet har patentbeskyttelse eller supplerende beskyttelse, skal godtgjøre for vedkommende myndighet i søknaden om importen at innehaveren av slik beskyttelse, eller hans rettsetterfølger, er gitt underretning én måned i forveien.»

Vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn):

1. I nr. 3a (kommisjonsdirektiv 91/322/EØF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 7 nr. 2)

2. 31991 L 0322: Kommisjonsdirektiv 91/322/EØF av 29. mai 1991 om fastsettelse av veiledende grenseverdier i henhold til rådsdirektiv 80/1107/EØF om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for kjemiske, fysiske og biologiske agenser i arbeidet (EFT L 177 av 5.7.1991, s. 22).

Direktiv 91/322/EØF får ikke anvendelse fram til 31. desember 2005 i Slovenia.

Slovenia vil fra tiltredelsesdatoen og fram til utløpet av ovennevnte periode fortsette å framlegge for Kommisjonen jevnlig ajourførte opplysninger om tidsplanen og tiltak som er truffet for å sikre samsvar med direktivet.

får anvendelse.»

2. I nr. 6 (rådsdirektiv 86/188/EØF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 7 nr. 1)

1. 31986 L 0188: Rådsdirektiv 86/188/EØF av 12. mai 1986 om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for støybelastning i arbeidet (EFT L 137 av 24.5.1986, s. 28), sist endret ved:

– 31998 L 0024: Rådsdirektiv 98/24/EF av 7. april 1998 (EFT L 131 av 5.5.1998, s. 11).

Direktiv 86/188/EØF får ikke anvendelse fram til 31. desember 2005 i Slovenia.

Slovenia vil fra tiltredelsesdatoen og fram til utløpet av ovennevnte periode fortsette å framlegge for Kommisjonen jevnlig ajourførte opplysninger om tidsplanen og tiltak som er truffet for å sikre samsvar med direktivet.

får anvendelse.»

3. I nr. 9 (rådsdirektiv 89/654/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Latvia (vedlegg VIII kapittel 8 nr. 1)

1. 31989 L 0654: Rådsdirektiv 89/654/EØF av 40. november 1989 om minimumskrav til sikkerhet og helse på arbeidsplassen (første særdirktiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i

direktiv 89/391/EØF) (EFT L 393 av 30.12.1989, s. 1).

Direktiv 89/654/EØF får ikke anvendelse fram til 31. desember 2004 i Latvia på anlegg som allerede var i bruk 27. mars 2002.

Latvia vil fra tiltredelsesdatoen og fram til utløpet av ovennevnte periode fortsette å framlegge for Kommisjonen jevnlig ajourførte opplysninger om tidsplanen og tiltak som er truffet for å sikre samsvar med direktivet.

får anvendelse.»

4. I nr. 10 (rådsdirektiv 89/655/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Latvia (vedlegg VIII kapittel 8 nr. 2),

2. 31989 L 0655: Rådsdirektiv 89/655/EØF av 30. november 1989 om minimumskrav til sikkerhet og helse i forbindelse med arbeidstakernes bruk av arbeidsutstyr i arbeidet (annet

særdirektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 393 av 30.12.1989, s. 13), sist endret ved:

- 32001 L 0045: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/45/EF av 27. juni 2001 (EFT L 195 av 19.7.2001, s. 46).

Direktiv 89/655/EØF får ikke anvendelse fram til 1. juli 2004 i Latvia på arbeidsutstyr som allerede var i bruk 13. desember 2002.

Latvia vil fra tiltredelsesdatoen og fram til utløpet av ovennevnte periode fortsette å framlegge for Kommisjonen jevnlig ajourførte opplysninger om tidsplanen og tiltak som er truffet for å sikre samsvar med direktivet.

Malta (vedlegg XI kapittel 8 nr. 1)

1. 31989 L 0655: Rådsdirektiv 89/655/EØF av 30. november 1989 om minimumskrav til sikkerhet og helse i forbindelse med arbeidstakernes bruk av arbeidsutstyr i arbeidet (annet særdirektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 393 av 30.12.1989, s. 13), sist endret ved:

- 32001 L 0045: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/45/EF av 27. juni 2001 (EFT L 195 av 19.7.2001, s. 46).

Direktiv 89/655/EØF får ikke anvendelse fram til 1. januar 2004 på Malta på arbeidsutstyr som allerede var i bruk på tiltredelsesdatoen.

Malta vil fra tiltredelsesdatoen og fram til utløpet av ovennevnte periode fortsette å framlegge for Kommisjonen jevnlig ajourførte opplysninger om tidsplanen og tiltak som er truffet for å sikre samsvar med direktivet.

og Polen (vedlegg XII kapittel 10)

31989 L 0655: Rådsdirektiv 89/655/EØF av 30. november 1989 om minimumskrav til sikkerhet og helse i forbindelse med arbeidstakernes bruk av arbeidsutstyr i arbeidet (annet særdirektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 393 av 30.12.1989, s. 13), sist endret ved:

- 32001 L 0045: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/45/EF av 27. juni 2001 (EFT L 195 av 19.7.2001, s. 46).

Direktiv 89/655/EØF får ikke anvendelse i Polen fram til 31. desember 2005 på arbeidsutstyr installert før 31. desember 2002.

Polen vil fra tiltredelsesdatoen og fram til utløpet av ovennevnte periode fortsette å framlegge for Kommisjonen jevnlig ajourførte opplysninger om tidsplanen og tiltak som er truffet for å sikre samsvar med direktivet.

får anvendelse.»

5. I nr. 13 (rådsdirektiv 90/270/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Latvia (vedlegg VIII kapittel 8 nr. 3)

3. 31990 L 0270: Rådskdirektiv 90/270/EØF av 29. mai 1990 om minimumskrav til sikkerhet og helse i forbindelse med arbeid med dataskjermutstyr (femte særskildirektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 156 av 21.6.1990, s. 14).

Direktiv 90/270/EØF får ikke anvendelse fram til 31. desember 2004 i Latvia på utstyr som allerede var i bruk 1. juni 2001.

Latvia vil fra tiltredelsesdatoen og fram til utløpet av ovennevnte periode fortsette å framlegge for Kommissjonen jevnlig ajourførte opplysninger om tidsplanen og tiltak som er truffet for å sikre samsvar med direktivet.

får anvendelse.»

6. I nr. 15 (europaparlaments- og rådskdirektiv 2000/54/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 7 nr. 5)

5. 32000 L 0054: Europaparlaments- og rådskdirektiv 2000/54/EF av 18. september 2000 om vern av arbeidstakerne mot fare ved å være utsatt for biologiske agenser på arbeidsplassen (sjuende særskildirektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 262 av 17.10.2000, s. 21).

Direktiv 2000/54/EF får ikke anvendelse fram til 31. desember 2005 i Slovenia.

Slovenia vil fra tiltredelsesdatoen og fram til utløpet av ovennevnte periode fortsette å framlegge for Kommissjonen jevnlig ajourførte opplysninger om tidsplanen og tiltak som er truffet for å sikre samsvar med direktivet.

får anvendelse.»

7. I nr. 16h (rådskdirektiv 98/24/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 7 nr. 3)

3. 31998 L 0024: Rådskdirektiv 98/24/EF av 7. april 1998 om vern av helsa og tryggleiken til arbeidstakarar mot risiko i samband med kjemiske agensar på arbeidsplassen (fjortande særskildirektiv i medhald av artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 131 av 5.5.1998, s. 11).

Direktiv 98/24/EØF får ikke anvendelse fram til 31. desember 2005 i Slovenia.

Slovenia vil fra tiltredelsesdatoen og fram til utløpet av ovennevnte periode fortsette å framlegge for Kommissjonen jevnlig ajourførte opplysninger om tidsplanen og tiltak som er truffet for å sikre samsvar med direktivet.

får anvendelse.»

8. I nr. 16j (kommisjonsdirektiv 2000/39/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 7 nr. 4)

4. 32000 L 0039: Kommisjonsdirektiv 2000/39/EF av 8. juni 2000 om fastsetjing av ei første liste over rettleiande grenseverdier for eksponering i arbeidet i samband med gjennomføringa av rådsdirektiv 98/24/EF om vern av helsa og tryggleiken til arbeidstakarar mot risiko i samband med kjemiske agensar på arbeidsplassen (EFT L 142 av 16.6.2000, s. 47).

Direktiv 2000/39/EØF får ikke anvendelse fram til 31. desember 2005 i Slovenia.

Slovenia vil fra tiltredelsesdatoen og fram til utløpet av ovennevnte periode fortsette å framlegge for Kommisjonen jevnlig ajourførte opplysninger om tidsplanen og tiltak som er truffet for å sikre samsvar med direktivet.

får anvendelse.»

9. I nr. 28 (rådsdirektiv 93/104/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Malta (vedlegg XI kapittel 8 nr. 2)

2. 31993 L 0104: Rådsdirektiv 93/104/EF av 23. november 1993 om visse aspekter ved organisering av arbeidstiden (EFT L 307 av 13.12.1993, s. 18), endret ved:

– 32000 L 0034: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/34/EF av 22. juni 2000 (EFT L 195 av 1.8.2000, s. 41).

Artikkel 6 nr. 2 i direktiv 93/104/EF får ikke anvendelse fram til 31. juli 2004 på Malta på sektorene for produksjon av nærings- og nytelsesmidler, tekstiler, klær og skotøy, transportutstyr, elektriske maskiner og apparater og elektrisk materiell samt møbler; og fram til 31. desember 2004 med hensyn til kollektive avtaler som eksisterte den 12. desember 2001, innenfor ovennevnte produksjonssektorer når disse avtalene inneholder klausuler med relevans for artikkel 6 nr. 2 og med gyldighet ut over juli 2004.

får anvendelse.»

10. I nr. 30 (europaparlaments- og rådsdirektiv 96/71/EF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Den tsjekkiske republikk på den ene side og Belgia, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania,

Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for tsjekkiske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Tsjekkiske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Tsjekkiske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Tsjekkiske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Tsjekkiske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Den tsjekkiske republikk kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Den tsjekkiske republikk ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på tsjekkiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Den tsjekkiske republikk i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på tsjekkiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen, treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får artikkel 11 i forordningen anvendelse i Den tsjekkiske republikk når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder tsjekkiske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold for gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Den tsjekkiske republikk og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Den

tsjekkiske republikk opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Den tsjekkiske republikk anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Den tsjekkiske republikk utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler på tsjekkiske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike, etter å ha underrettet Kommisjonen, fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Polen, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4,

	Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Den tsjekkiske republikk treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Den tsjekkiske republikk, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for tsjekkiske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Tsjekkiske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Den tsjekkiske republikk, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Den tsjekkiske republikk. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Den tsjekkiske republikk, behandles gunstigere enn borgere i Den tsjekkiske republikk.

Estland (vedlegg VI kapittel 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Estland på

den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for estiske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Estiske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Estiske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Estiske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Estiske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Estland kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Estland ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på estiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5,

og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Estland i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på estiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd, opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødtilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får artikkel 11 i forordningen anvendelse i Estland når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder estiske borgere på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Estland og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Estland opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Estland anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia. Under alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Estland utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler på estiske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike, etter å ha underrettet Kommisjonen, fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Estland, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende	45.1 til 4,

bransjer	Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Estland treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Estland, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for estiske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Estiske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Estland, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Estland. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Estland, behandles gunstigere enn borgere i Estland.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Latvia på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas,

Spania, Frankrike, Irland, Italia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for latviske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Latviske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Latviske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Latviske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Latviske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Latvia kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Latvia ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på latviske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Latvia i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på latviske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Latvia når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder latviske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Latvia og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Latvia opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Latvia benytte framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Latvia utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler på latviske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Latvia, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende	45.1 til 4,

bransjer	Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Latvia treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Latvia, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for latviske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Latviske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Latvia, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Latvia. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som er bosatt og arbeider i Latvia, behandles gunstigere enn borgere i Latvia.

Litauen (vedlegg IX kapittel 2),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Litauen på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas,

Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for litauiske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av perioden på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Litauiske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Litauiske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Litauiske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Litauiske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Litauen kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Litauen ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på litauiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Litauen i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på litauiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen, treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Litauen når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder litauiske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Litauen og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Litauen opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Litauen anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelse som Litauen utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Ungarn, Polen, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler for litauiske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Litauen, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende	45.1 til 4,

bransjer	Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Litauen treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommissjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelse i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Litauen, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for litauiske borgeres adgang til arbeidsmarkedene i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Litauiske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Litauen, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Litauen. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Litauen, behandles gunstigere enn borgere i Litauen.

Ungarn (vedlegg X kapittel 1),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelse for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Ungarn på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas,

Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for ungarske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Ungarske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Ungarske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Ungarske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Ungarske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat foren periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Ungarn kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Ungarn ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på ungarske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Ungarn i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på ungarske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan benytte framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd, opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Ungarn når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder ungarske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Ungarn og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Ungarn opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Ungarn anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Ungarn utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9 kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler for ungarske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Ungarn, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende	45.1 til 4,

bransjer	Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Ungarn treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommisjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Ungarn, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for ungarske borgeres adgang til arbeidsmarkedene i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Ungarske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Ungarn, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Ungarn. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Ungarn, behandles gunstigere enn borgere i Ungarn.

Polen (vedlegg XII kapittel 2),

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Polen på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania,

Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike, Portugal, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for polske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Polske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Polske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Polske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Polske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Polen kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Polen ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på polske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Polen i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på polske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen, treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får artikkel 11 i forordningen anvendelse i Polen når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder polske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i artikkel 10 nr. 1 bokstav a) i forordningen, som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold for gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Polen og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan Polen opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Polen anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Slovenia eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Polen utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Slovenia eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler på polske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike, etter å ha underrettet Kommisjonen, fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Polen, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende	45.1 til 4,

bransjer	Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Polen treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommisjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Polen, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for polske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Polske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Polen, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Polen. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Polen, behandles gunstigere enn borgere i Polen.

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 2)

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelighet for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Slovenia på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike,

Polen, Portugal, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for slovenske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Slovenske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Slovenske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Slovenske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Slovenske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Slovenia kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Slovenia ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på slovenske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Slovenia i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på slovenske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan benytte framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Slovenia når det gjelder slovenske i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder slovenske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder,
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold for gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Slovenia og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan

Slovenia opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Slovenia anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen eller Slovakia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Slovenia utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen eller Slovakia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelighet enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler for slovenske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Slovenia, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4,

	Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Slovenia treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommisjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelse i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Slovenia, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for slovenske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Slovenske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Slovenia, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Slovenia. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Slovenia, behandles gunstigere enn borgere i Slovenia.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 1)

31996 L 0071: Europaparlaments - og rådsdirektiv 96/71/EF 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting (EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikkel 39 og artikkel 49 første ledd får full anvendelse med hensyn til fri bevegelse for arbeidstakere og adgang til å yte tjenester som innebærer midlertidig utsending av arbeidstakere, som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, mellom Slovakia på den ene side og Belgia, Den tsjekkiske republikk, Danmark, Tyskland, Estland, Hellas, Spania, Frankrike, Irland, Italia, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Nederland, Østerrike,

Polen, Portugal, Slovenia, Finland, Sverige og Det forente kongerike på den annen side, bare med forbehold for overgangsbestemmelsene fastsatt i nr. 2 til 14.

2. Som unntak fra artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 og inntil utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen vil de nåværende medlemsstater anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, som regulerer adgangen til deres arbeidsmarkeder for slovakiske borgere. De nåværende medlemsstater kan fortsette å anvende slike tiltak inntil utløpet av en periode på fem år etter tiltredelsesdatoen.

Slovakiske borgere som på tiltredelsesdatoen har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat, og som har adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, vil få adgang til vedkommende medlemsstats arbeidsmarked, men ikke til arbeidsmarkedet i andre medlemsstater som anvender nasjonale tiltak.

Slovakiske borgere som etter tiltredelsen har adgang til arbeidsmarkedet i en nåværende medlemsstat for en uavbrutt periode på minst tolv måneder, skal også ha de samme rettigheter.

Slovakiske borgere nevnt i annet og tredje ledd ovenfor, skal ikke lenger ha rettighetene omhandlet i de nevnte ledd dersom de frivillig forlater arbeidsmarkedet i den aktuelle nåværende medlemsstaten.

Slovakiske borgere som har lovlig arbeid i en nåværende medlemsstat på tiltredelsesdatoen eller i en periode hvor nasjonale tiltak anvendes, og som har adgang til arbeidsmarkedet i vedkommende medlemsstat for en periode på under tolv måneder, skal ikke ha disse rettigheter.

3. Før utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen skal Rådet foreta en vurdering av hvordan overgangsbestemmelsene i nr. 2 virker, på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen.

Ved avslutningen av denne vurderingen og senest innen utløpet av perioden på to år etter tiltredelsesdatoen, skal de nåværende medlemsstater underrette Kommisjonen hvorvidt de vil fortsette å anvende nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler eller anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fra da av. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

4. På anmodning fra Slovakia kan det foretas en ytterligere vurdering. Framgangsmåten nevnt i nr. 3 får anvendelse og skal avsluttes innen seks måneder etter at anmodningen fra Slovakia ble mottatt.

5. En medlemsstat som opprettholder nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler ved utløpet av perioden på fem år som nevnt i nr. 2, kan, ved alvorlige forstyrrelser på dens arbeidsmarked eller trusler om slike, og etter å ha underrettet Kommisjonen om dette, fortsette å anvende disse tiltakene inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen. Dersom en slik underretning uteblir, får artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvendelse.

6. Under perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen skal de medlemstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på slovakiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, og som utsteder arbeidstillatelser til borgere i Slovakia i overvåkingsøyemed i denne perioden, utstede disse automatisk.

7. De medlemsstater som anvender artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 på slovakiske borgere i henhold til nr. 3, 4 eller 5, kan anvende framgangsmåtene fastsatt i leddene nedenfor inntil utløpet av perioden på sju år etter tiltredelsesdatoen.

Når en medlemsstat som nevnt i foregående ledd opplever eller forventer forstyrrelser på dens arbeidsmarked som kan utgjøre en alvorlig trussel for levestandarden eller sysselsettingen innenfor en bestemt region eller et bestemt yrke, skal vedkommende medlemsstat underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette og framlegge alle relevante opplysninger. På grunnlag av disse opplysningene kan medlemsstaten anmode om en erklæring fra Kommisjonen om at anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis innstilles i den hensikt å gjenopprette en normal situasjon innenfor den aktuelle regionen eller det aktuelle yrket. Kommisjonen skal innen to uker etter at den har mottatt anmodningen treffe en beslutning om slik innstilling og dens varighet og omfang, og skal underrette Rådet om sin beslutning. Alle medlemsstater kan, innen to uker etter at Kommisjonen har truffet en slik beslutning, anmode Rådet om å oppheve eller endre beslutningen. Rådet skal treffe sin beslutning vedrørende en slik anmodning med kvalifisert flertall innen to uker.

En medlemsstat som nevnt i første ledd ovenfor kan i nødstilfeller og i særtilfeller innstille anvendelsen av 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, etterfulgt av en grunnlagt melding til Kommisjonen.

8. Så lenge anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612 er innstilt i henhold til nr. 2 til 5 og 7 ovenfor, får forordningens artikkel 11 anvendelse i Slovakia når det gjelder borgere i de nåværende medlemsstater, og i de nåværende medlemsstater når det gjelder slovakiske borgere, på følgende vilkår:

- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som på tiltredelsesdatoen har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium, skal ved tiltredelsen få umiddelbar adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten. Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på medlemmer av familien til en arbeidstaker som har fått lovlig adgang til arbeidsmarkedet i medlemsstaten for en periode på under tolv måneder;
- medlemmer av en arbeidstakers familie som nevnt i forordningens artikkel 10 nr. 1 bokstav a), som har lovlig bosted sammen med arbeidstakeren i en medlemsstats territorium fra en dato senere enn tiltredelsesdatoen, men i perioden hvor overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor får anvendelse, skal få adgang til arbeidsmarkedet i den aktuelle medlemsstaten når de har hatt bosted i den berørte medlemsstaten i minst 18 måneder, eller fra det tredje året etter tiltredelsen, fra den av disse datoene som inntreffer først.

Disse bestemmelsene får anvendelse med forbehold gunstigere tiltak, enten det er nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler.

9. Da enkelte bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan betraktes atskilt fra de bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 1612/68 hvis gjennomføring utsettes i henhold til nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8, kan Slovakia og de nåværende medlemsstater fravike disse bestemmelsene i den grad det er nødvendig for anvendelsen av nr. 2 til 5 og nr. 7 og 8.

10. Når nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler anvendes av de nåværende medlemsstater i henhold til overgangsbestemmelsene fastsatt ovenfor, kan

Slovakia opprettholde tilsvarende tiltak med hensyn til borgere i den eller de aktuelle medlemsstater.

11. Dersom en nåværende medlemsstat innstiller anvendelsen av artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Slovakia anvende framgangsmåtene fastsatt i nr. 7 med hensyn til Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen eller Slovenia. I alle slike perioder skal arbeidstillatelser som Slovakia utsteder i overvåkingsøyemed til borgere i Den tsjekkiske republikk, Estland, Latvia, Litauen, Ungarn, Polen eller Slovenia, utstedes automatisk.

12. Nåværende medlemsstater som anvender nasjonale tiltak i samsvar med nr. 2 til 5 og 7 til 9, kan innenfor rammen av sin nasjonale lovgivning innføre en høyere grad av fri bevegelse enn hva som gjelder på tiltredelsesdatoen, herunder full adgang til arbeidsmarkedet. Fra og med det tredje året etter tiltredelsesdatoen kan enhver nåværende medlemsstat som anvender nasjonale tiltak, når som helst beslutte å i stedet anvende artikkel 1 til 6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommisjonen skal underrettes om alle slike beslutninger.

13. For å møte alvorlige forstyrrelser eller trusler om alvorlige forstyrrelser i bestemte følsomme tjenestesektorer på deres arbeidsmarkeder, som i visse regioner kan oppstå som følge av tjenesteyting over landegrensene som definert i artikkel 1 i direktiv 96/71/EF, og så lenge de anvender nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler for slovakiske arbeidstakere, i samsvar med overgangsbestemmelser ovenfor, kan Tyskland og Østerrike etter å ha underrettet Kommisjonen fravike EF-traktatens artikkel 49 første ledd med henblikk på å begrense, i forbindelse tjenesteyting fra foretak som er etablert i Slovakia, den midlertidige utsendingen av arbeidstakere hvis rett til å arbeide i Tyskland og Østerrike er underlagt nasjonale tiltak.

Fravikelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4, Virksomhet oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Rengjøringsvirksomhet	74.70 Rengjøringsvirksomhet
Andre tjenester	74.87 Bare interiørarkitektvirksomhet

– i Østerrike:

Sektor	NACE ^(*) -kode, med mindre annet er angitt
Tjenester tilknyttet planteproduksjon	01.41
Steinarbeiding	26.7
Produksjon av metallkonstruksjoner og deler	28.11
Bygge- og anleggsvirksomhet med tilhørende bransjer	45.1 til 4,

	Virksomheter oppført i vedlegget til direktiv 96/71/EF
Etterforskning og vakttjeneste	74.60
Rengjøringsvirksomhet	74.70
Hjemmesykepleie	85.14
Sosiale tjenester utenfor institusjon	85.32

(*) NACE: Se 31990 R 3037: Rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 av 9. oktober 1990 om statistisk klassifisering av økonomisk virksomhet innen De europeiske fellesskap (EFT L 293 av 24.10.1990, s. 1), sist endret ved 32002 R 0029: Kommisjonsforordning (EF) nr. 29/2002 av 19. desember 2001 (EFT L 6 av 10.1.2002, s. 3)

I den grad Tyskland eller Østerrike fraviker EF-traktatens artikkel 49 første ledd i samsvar med de foregående ledd, kan Slovakia treffe tilsvarende tiltak etter å ha underrettet Kommisjonen om dette.

Anvendelsen av dette nummer skal ikke medføre strengere vilkår for arbeidstakeres midlertidige bevegelighet i forbindelse med tjenesteyting over landegrensene mellom Tyskland eller Østerrike og Slovakia, enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

14. Anvendelsen av nr. 2 til 5 og 7 til 12 skal ikke medføre strengere vilkår for slovakiske borgeres adgang til arbeidsmarkende i de nåværende medlemsstater enn de som gjelder på undertegningsdatoen for tiltredelsestraktaten.

Uten hensyn til anvendelsen av bestemmelsene i nr. 1 til 13 skal de nåværende medlemsstater, i alle perioder hvor det anvendes nasjonale tiltak eller tiltak i henhold til bilaterale avtaler, prioritere arbeidstakere som er borgere i medlemsstatene framfor arbeidstakere som er tredjestatsborgere, når det gjelder adgang til arbeidsmarkedet.

Slovakiske vandrearbeidere og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i en annen medlemsstat, eller vandrearbeidere fra andre medlemsstater og deres familier som har lovlig bosted og arbeid i Slovakia, skal ikke behandles strengere enn vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i henholdsvis den aktuelle medlemsstaten eller i Slovakia. Videre skal anvendelsen av prinsippet om fellesskapspreferanse ikke føre til at vandrearbeidere fra tredjestater som har bosted og arbeid i Slovakia, behandles gunstigere enn borgere i Slovakia.

får anvendelse.»

Med hensyn til nr. 7 i overgangsordningene nevnt i det foregående ledd, med unntak av overgangsordningene for Malta, får protokoll 44 om sikkerhetstiltak i tiltredelsesakten av 16. april 2003 anvendelse.»

Vedlegg XX (Miljø):

1. I nr. 2g (rådsdirektiv 96/61/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Latvia (vedlegg VIII kapittel 10 avsnitt D nr. 2),

2. 31996 L 0061: Rådskonferanse 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrensning av forurensning (EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26).

Som unntak fra artikkel 5 nr. 1 i rådskonferanse 96/61/EF får vilkårene for tillatelse for eksisterende anlegg ikke anvendelse i Latvia på følgende anlegg fram til datoen angitt for hvert enkelt anlegg, når det gjelder kravet om at disse anleggene skal drives i samsvar med utslippsgrenseverdiene, likeverdige parametere eller tekniske tiltak som bygger på de beste tilgjengelige teknikker i henhold til artikkel 9 nr. 3 og 4:

- ME «Jūrmalas ST», SC «Kauguri», 31. desember 2010,
- Ventspils ME «Siltums», 31. desember 2010,
- Ventspils Ltd. «Pārventas siltums», 31. desember 2010,
- JSC «Latvenergo», Rīgas TEC- 2, 31. desember 2010,
- Liepāja SEZ JSC «Liepājas Metalurģis», 31. desember 2008,
- JSC «Daugavpils pievadķēžu rūpnīca», 31. desember 2010,
- JSC «Lokomotīve», 31. desember 2009,
- JSC «Valmieras stikla ķķiedra», 31. desember 2010,
- JSC «Medpro Inc. », 31. desember 2010,
- JSC «Jelgavas cukurfabrikas», 31. desember 2008,
- JSC «Putnu fabrika Ķekava», 31. desember 2009,
- Ltd «Druvas Unguri», 31. desember 2010,
- Ltd «Korkalns», 31. desember 2010,
- Ltd «"Grīģis un Ko», 31. desember 2010,
- Ltd «Nīckasti», 31. desember 2010.

Det vil bli utstedt fullt samordnede tillatelser for disse anleggene innen 30. oktober 2007 med bindende individuelle tidsplaner for oppnåelse av fullt samsvar. Disse tillatelsene skal sikre samsvar med de alminnelige prinsipper for den driftsansvarliges grunnleggende forpliktelser som fastlagt i direktivets artikkel 3, innen 30. oktober 2007.

Polen (vedlegg XII kapittel 13 avsnitt D nr. 1),

1. 31996 L 0061: Rådskonferanse 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrensning av forurensning (EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26).

- a) Som unntak fra artikkel 5 nr. 1 i direktiv 96/61/EF får vilkårene for å gi tillatelse til eksisterende anlegg ikke anvendelse i Polen på følgende anlegg fram til 31. desember 2010, når det gjelder kravet om at disse anleggene skal drives i samsvar med

utslippsgrenseverdiene, likeverdige parametere eller tekniske tiltak som bygger på de beste tilgjengelige teknikker i henhold til artikkel 9 nr. 3 og 4. Det vil bli utstedt fullstendig samordnede tillatelser for disse anleggene innen 30. oktober 2007 som inneholder bindende individuelle tidsplaner for oppnåelse av fullt samsvar. Disse tillatelsene skal sikre samsvar med de alminnelige prinsipper for den driftsansvarliges grunnleggende forpliktelser som fastlagt i direktivets artikkel 3, innen 30. oktober 2007.

Energi-industri, kategori 1.1 i vedlegg I til direktiv 96/61/EF: Forbrenningsanlegg med en nominell termisk tilført effekt på mer enn 50 MW

1. Aspra-Sefako S.A., Sędziszów
2. Carbon Black Polska Sp. z o.o., Jasło
3. Ciepłownia «Bielszowice», Ruda Śląska
4. Ciepłownia «Mikołaj», Ruda Śląska
5. Ciepłownia «Nowy Wirek», Ruda Śląska
6. Ciepłownia C II Spółdzielni Mieszkaniowej «Świt», Ełk
7. Ciepłownia Huty CEDLER S.A., Sosnowiec
8. Ciepłownia KAZIMIERZ (ZEC w Katowicach), Katowice
9. Ciepłownia NIWKA (ZEC w Katowicach), Katowice
10. COWiK Bartoszyce Sp. z o.o. – kotłownia rejonowa, Bartoszyce
11. Dolnośląski Zakład Termoeenergetyczny S.A., Dzierżonów
12. Elektrociepłownia Bydgoszcz I, Bydgoszcz
13. Elektrociepłownia GIGA Sp. z o.o., Świdnik
14. Elektrociepłownia Gorlice, Gorlice
15. Elektrociepłownia WSK Rzeszów, Rzeszów
16. Elektrociepłownia Zduńska Wola Sp. z o.o., Zduńska Wola
17. ENERGOPON Sp. z o.o., Poniatowa
18. Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Bydgoszcz
19. Kotłownia Miejska w Myszkowie, Myszków
20. Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o., Ostrowiec Świętokrzyski
21. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Włocławek
22. Mifama S.A., Mikołów

23. MPEC Sp. z o.o., Leszno
24. MPGK Włodawa, Włodawa
25. MZEC Sp. z o.o., Chojnice
26. Nadwiślańska Spółka Energetyczna Sp. z o.o., Bieruń
27. PEC Sp. z o.o., Jarocin
28. Przedsiębiorstwo Energetyczne Megawat Sp. z o.o. Z-1 Dębieńsko, Czerwionka – Leszczyny
29. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Katowice
30. Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT Sp. z o.o. Zakład Z-2 Knurów, Czerwionka –Leszczyny
31. Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT Sp. z o.o. Zakład Z-3 Szczygłowice, Czerwionka – Leszczyny
32. Przedsiębiorstwo Energetyczne Systemy Ciepłownicze S.A., Częstochowa
33. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej «Legionowo» Sp. z o.o., Legionowo
34. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Hajnówka
35. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Oborniki
36. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Ełku, Ełk
37. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Pułtusk
38. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Goleniowie Sp. z o.o., Goleniów
39. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ATEX Sp. z o.o., Zamość
40. RSW S.A. – Ciepłownia Ignacy, Rybnik
41. RSW S.A. – Ciepłownia Jankowice, Rybnik
42. RSW S.A. – Ciepłownia Rymer, Rybnik
43. RSW S.A. Elektrociepłownia Chwałowice, Rybnik
44. Spółdzielnia Mieszkaniowa «Zazamcze», Włocławek
45. VT ENERGO Sp. z o.o., Dobre Miasto
46. Zakład Energetyczny Częstochowa S.A., Częstochowa
47. Zakład Energetyczny w Sokołowie Podlaskim, Sokołów Podlaski
48. Zakład Energetyki Ciepłej, Wołomin

49. Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Bolesławiec
50. Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Nowy Dwór Mazowiecki
51. Zakład Gospodarki Ciepłowniczej Sp. z o.o., Tomaszów Mazowiecki
52. Zakład Produkcji Ciepła Żory, Żory
53. Zakłady Energetyki Ciepłej, Katowice
54. Zakłady Tworzyw Sztucznych Gamrat w Jaśle, Jasło
55. Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Tczew

Avfallshåndtering, kategori 5.4 i vedlegg I til direktiv 96/61/EF: Fyllplasser som mottar over 10 tonn per dag, eller som har en samlet kapasitet på over 25 000 tonn, med unntak av fyllplasser for inert avfall.

Nr.	Kategori i henhold til vedlegg I til direktivet	Voivodskap	Kommune	By
1	5.4	Dolnośląskie	Syców	Syców
2	5.4	Dolnośląskie	Żarów	Żarów
3	5.4	Dolnośląskie	Chojnów	Biała
4	5.4	Dolnośląskie	Mirsk	Mirsk
5	5.4	Dolnośląskie	Lwówek Śląski	Płóczki Dolne
6	5.4	Dolnośląskie	Wiązów	St. Wiązów
7	5.4	Dolnośląskie	Osiecznica	Świętoszów
8	5.4	Dolnośląskie	Lądek – Zdrój	Lądek – Zdrój
9	5.4	Dolnośląskie	Bystrzyca Kłodzka	Bystrzyca Kłodzka
10	5.4	Dolnośląskie	Ziębice	Ziębice
11	5.4	Dolnośląskie	Strzelin	Wąwolnica
12	5.4	Kujawsko-Pomorskie	Golub – Dobrzyń	Białkowo
13	5.4	Kujawsko-Pomorskie	Sępólno Krajeńskie	Włociborek
14	5.4	Kujawsko-Pomorskie	Chełmno	Osnowo
15	5.4	Kujawsko-Pomorskie	Tuchola	Bładowo
16	5.4	Kujawsko-Pomorskie	Pielgrzymka	Pielgrzymka
17	5.4	Lubelskie	Parczew	Królewski Dwór

18	5.4	Lubelskie	Terespol	Lebiedziew
19	5.4	Lubelskie	Ryki	Ryki
20	5.4	Lubelskie	Kurów	Szumów

21	5.4	Lubelskie	Włodawa	Włodawa
22	5.4	Lubelskie	Hrubieszów	Hrubieszów
23	5.4	Lubelskie	Krasnystaw	Wincentów
24	5.4	Lubuskie	Słubice	Kunowice
25	5.4	Lubuskie	Lubsko	Lubsko
26	5.4	Lubuskie	Żary	Sieniawa Żarska
27	5.4	Lubuskie	Kozuchów	Stypułów
28	5.4	Lubuskie	Iłowa	Czyżówek
29	5.4	Lubuskie	Nowogród Bobrzański	Kłępin
30	5.4	Łódzkie	Rawa Mazowiecka	Pukinin
31	5.4	Łódzkie	Działoszyn	Działoszyn
32	5.4	Małopolskie	Słopnice	Słopnice Szlacheckie
33	5.4	Małopolskie	Proszowice	Żębocin
34	5.4	Mazowieckie	Tuszczy	Wólka Kozłowska
35	5.4	Mazowieckie	Mszczonów	Marków Świnice
36	5.4	Mazowieckie	Białobrzegi	Sucha
37	5.4	Mazowieckie	Radziejowice	Krzyżówka
38	5.4	Mazowieckie	Teresin	Topolowa
39	5.4	Mazowieckie	Płońsk	Dalanówek
40	5.4	Mazowieckie	Żuromin	Brudnice
41	5.4	Opolskie	Namysłów	Ziemielowice
42	5.4	Opolskie	Kietrz	Dzierzysław
43	5.4	Opolskie	Łubniany	Kępa
44	5.4	Opolskie	Zawadzkie	Kielcza
45	5.4	Opolskie	Głogówek	Nowe Kotkowice – Rozłochów
46	5.4	Opolskie	Komprachcice	Domecko
47	5.4	Opolskie	Paczków	Ujeździec

48	5.4	Opolskie	Olesno	Świercze
49	5.4	Opolskie	Leśnica	Leśnica
50	5.4	Podlaskie	Mońki	Świerzbienie
51	5.4	Podlaskie	Wysokie Mazowieckie	Wysokie Mazowieckie
52	5.4	Podlaskie	Suwałki	Sobolewo
53	5.4	Podlaskie	Zambrów	Czerwony Bór
54	5.4	Podlaskie	Sejny	Konstatynówka
55	5.4	Pomorskie	Bytów	Sierzno
56	5.4	Pomorskie	Czarne	Nadziejewo
57	5.4	Pomorskie	Miastko	Gatka
58	5.4	Pomorskie	Człuchów	Kiełpin
59	5.4	Pomorskie	Pelplin	Ropuchy
60	5.4	Pomorskie	Wicko	Lucin
61	5.4	Pomorskie	Sztum	Nowa Wieś
62	5.4	Śląskie	Wilkowice	Wilkowice
63	5.4	Śląskie	Krzyżanowice	Tworków
64	5.4	Świętokrzyskie	Małogoszcz	Mieronice
65	5.4	Świętokrzyskie	Ożarów	Julianów
66	5.4	Świętokrzyskie	Połaniec	Luszyca
67	5.4	Świętokrzyskie	Busko Zdrój	Dobrowoda
68	5.4	Świętokrzyskie	Włoszczowa	Włoszczowa «Kępny Ług»
69	5.4	Świętokrzyskie	Strawczyn	Promnik

70	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Mikołajki	Zelwagi
71	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Działdowo	Zakrzewo
72	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Pasłęk	Pasłęk
73	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Biskupiec	Adamowo
74	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Reszel	Worplawki
75	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Lidzbark Warmiński	
76	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Ryn	Knis
77	5.4	Warmińsko-Mazurskie	Reszel	Pudwagi
78	5.4	Wielkopolskie	Grodzisk Wlkp.	Czarna Wieś
79	5.4	Wielkopolskie	Złotów	Międzybłocie
80	5.4	Wielkopolskie	Rogoźno	Studzieniec
81	5.4	Wielkopolskie	Trzcianka	Trzcianka
82	5.4	Wielkopolskie	Gostyń	Dalabuszki
83	5.4	Wielkopolskie	Opalenica	Jastrzębniki
84	5.4	Wielkopolskie	Ostrzeszów	Ostrzeszów
85	5.4	Wielkopolskie	Jutrosin	Jutrosin
86	5.4	Zachodniopomorskie	Sławno	Gwiazdowo
87	5.4	Zachodniopomorskie	Świdwin	Świdwinek 2
88	5.4	Zachodniopomorskie	Gryfice	Smolecin
89	5.4	Zachodniopomorskie	Dziwnów	Międzywodzie
90	5.4	Zachodniopomorskie	Drawsko Pomorskie	Mielenko Drawskie
91	5.4	Zachodniopomorskie	Marianowo	Marianowo

- b) Som unntak fra artikkel 5 nr. 1 i direktiv 96/61/EF får vilkårene for å gi tillatelse til eksisterende anlegg ikke anvendelse i Polen på følgende anlegg fram til datoen angitt for hvert enkelt anlegg, når det gjelder kravet om at disse anleggene skal drives i samsvar med utslippsgrenseverdiene, likeverdige parametere eller tekniske tiltak som bygger på de beste tilgjengelige teknikker i henhold til artikkel 9 nr. 3 og 4. Det vil bli utstedt fullstendig samordnede tillatelser for disse anleggene innen 30. oktober 2007 som inneholder bindende individuelle tidsplaner for oppnåelse av fullt samsvar. Disse tillatelsene skal sikre samsvar med de alminnelige prinsipper for den driftsansvarliges grunnleggende forpliktelser som fastlagt i direktivets artikkel 3, innen 30. oktober 2007.

1.	Zakłady Chemiczne «Wizów S.A. », Bolesławiec Śląski	senest 30.6.2010
2.	«ENERGOTOR-TORUŃ S.A.»	senest 30.6.2010
3.	Zespół Elektrociepłowni «Bydgoszcz S.A. EC II»	senest 31.12.2010
4.	Zespół Elektrociepłowni «Bydgoszcz S.A. EC I»	senest 31.12.2010
5.	Zakłady Chemiczne «Nitro-Chem S.A.», Bydgoszcz	senest 31.12.2010
6.	Zakłady Chemiczne «Organika-Zachem», Bydgoszcz	senest 31.12.2010
7.	Inowrocławskie Zakłady Chemiczne «Soda Mątwy S.A.»	senest 31.12.2010
8.	Janikowskie Zakłady Sodowe «Janikosoda S.A.»	senest 31.12.2010
9.	Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania, Wysypisko Miejskie, Toruń	senest 31.12.2009
10.	ELANA S.A., Toruń	senest 30.6.2010

11.	Spółka Pracownicza Rolmil Mileszewy «Rolmil Sp. z o.o., Jabłonowo Pomorskie	senest 31.12.2010
12.	Łęczyńska Energetyka Sp. z o.o. w Bogdance, Puchaczów	senest 31.12.2010
13.	MEGATEM EC Lublin	senest 31.12.2010
14.	Spółdzielnia Pracy Chemików XENON Zakład w Rąbieniu	senest 31.12.2010
15.	Tomaszowskie Zakłady Drobiarskie «ROLDROB» S.A., Tomaszów Mazowiecki	senest 31.12.2010
16.	Kutnowskie Zakłady Drobiarskie EXDROB S.A. w Kutnie	senest 30.10.2010
17.	Huta im. T. Sendzimira S.A. w Krakowie – Piece koksownicze	senest 31.12.2010
18.	Przedsiębiorstwo Materiałów Ogniotrwałych, Kraków	senest 31.12.2010
19.	Cementownia Nowa Huta S.A., Kraków	senest 31.12.2010
20.	Bolesław- Recycling w Bukownie	senest 31.12.2010
21.	Elektrociepłownia Pruszków I (Elektrociepłownie Warszawskie S.A.), Pruszków	senest 31.12.2010
22.	Ciepłownia Wola (Elektrociepłownie Warszawskie S.A.), Warszawa	senest 31.12.2010
23.	URSUS – MEDIA Sp. z o.o., Warszawa	senest 31.12.2010
24.	KERAMZYT Przedsiębiorstwo Kruszyw Lekkich Sp. z o.o., Mszczonów	senest 30.11.2010
25.	Metsa Tissue S.A. (former Warszawskie Zakłady Papiernicze w Konstancinie Jeziornej), Konstancin Jeziorna	senest 31.12.2009
26.	Reckitt Benckiser (Poland) S.A., Dwór Mazowiecki	senest 31.12.2010
27.	Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne POLFA S.A., Warszawa	senest 31.12.2010
28.	Elektrownia Blachownia, Kędzierzyn Koźle	senest 31.12.2010

29.	Południowe Zakłady Rafineryjne NAFTOPOL S.A. – Oddział w Kędzierzyn Koźle	senest 31.12.2009
30.	Huta «Andrzej», Zawadzkie	senest 31.12.2010
31.	Huta Małapanew w Ozimku – presently: Małapanew Zakłady Odlewnicze Sp. z o.o.	senest 31.12.2010
32.	Visteon Corporation – Visteon Poland S.A., Praszka	senest 31.12.2010
33.	Zakłady Azotowe «Kędzierzyn» S.A., Kędzierzyn – Koźle	senest 31.12.2010
34.	Petro Carbo Chem S.A. – divided into two companies: «Synteza» S.A., Zakład Kędzierzyn-Koźle	senest 30.6.2010
35.	Zakład Utylizacyjny WĘGRY, Węgry	senest 31.12.2010
36.	Opolskie Zakłady Drobiarskie Continental Grain Company S.A., Opole	senest 31.12.2009
37.	Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowe «Ferma-Pol» Sp. z o.o. w Zalesiu	senest 31.12.2010
38.	Zakład Usług Technicznych FASTY Sp. z o.o., Białystok	senest 31.12.2010
39.	Zakład Produkcji Pasz «KEMOS», Suwałki	senest 31.12.2010
40.	Przedsiębiorstwo Transportowe NECKO Sp. z o.o., Augustów	senest 31.12.2010
41.	Zakład Utylizacji Sp. z o.o., Gdańsk	senest 31.12.2010
42.	POLDANOR S.A., Przechlewo	senest 31.12.2010
43.	Elektrociepłownia ZABRZE, Zabrze	senest 31.12.2010
44.	Elektrownia EC1, Bielsko – Biała	senest 31.12.2010
45.	Elektrociepłownia SZOMBIERKI, Bytom	senest 31.12.2010
46.	Huta CZĘSTOCHOWA	senest

		31.12.2010
47.	Kombinat Koksowniczy «Zabrze» – Koksownia Dębieńsko, Czerwionka – Leszczyny	senest 31.12.2009
48.	KK ZABRZE S.A. Koksownia RADLIN, Radlin	senest 31.12.2009
49.	KK ZABRZE S.A. Koksownia JADWIGA, Zabrze	senest 31.12.2009
50.	Huta Batory S. A., Chorzów	senest 31.12.2010
51.	Huta JEDNOŚĆ, Siemianowice Śląskie	senest 31.12.2010
52.	Zakłady Mechaniczne BYTOM, Bytom	senest 31.12.2010
53.	Huta Łaziska S.A., Łaziska Górne	senest 31.12.2010
54.	Kombinat Koksochemiczny ZABRZE S.A. – Zakład Destylacji Smoły, Zabrze	senest 31.12.2010
55.	POLIFARB Cieszyn – Wrocław, Oddział Cieszyn	senest 31.12.2009
56.	Zakłady Chemiczne ORGANIKA-AZOT S.A., Jaworzno	senest 31.12.2010
57.	AGROB EKO, Zabrze	senest 31.12.2010
58.	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej, Świętochłowice	senest 31.12.2010
59.	INDYKPOL S.A., Olsztyn	senest 31.12.2010
60.	Gospodarstwo Rolne Skarbu Państwa Raszewy, Żerków	senest 31.12.2010
61.	Gospodarstwo Spółdzielcze AGROFIRMA, Wroniawy	senest 31.12.2010
62.	Kombinat rolniczo-przemysłowy «Manieczki» Sp. z o.o., Brodnica	senest 31.12.2010
63.	Ośrodek Hodowli Zarodowej «Garzyń» Sp. z o.o., Krzemieniewo	senest 31.12.2010

64.	AGRO-MEAT, Koszalin	senest 31.12.2010
65.	Spółdzielnia AGROFIRMA Witkowo, Stargard Szczeciński	senest 31.12.2010
66.	Instytut Zootechniki – ferma Kolbacz, Stare Czarnowo	senest 31.12.2010

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 9 avsnitt C)

31996 L 0061: Rådsdirektiv 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrensning av forurensning (EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26).

Som unntak fra artikkel 5 nr. 1 i direktiv 96/61/EF får vilkårene for å gi tillatelse til eksisterende anlegg ikke anvendelse i Slovenia på følgende anlegg fram til datoen angitt for hvert enkelt anlegg, når det gjelder kravet om at disse anleggene skal drives i samsvar med utslippsgrenseverdiene, likeverdige parametere eller tekniske tiltak som bygger på de beste tilgjengelige teknikker i henhold til artikkel 9 nr. 3 og 4:

- SŽ Acroni, Jesenice, 30. oktober 2010,
- SŽ Metal Ravne, Koroškem, 30. oktober 2011,
- IMP Livar, Ivančna Gorica, 30. oktober 2008,
- Mariborska livarna, Maribor, 30. oktober 2011,
- IGM Zagorje, Zagorje, 30. oktober 2011,
- Steklarna Rogaška, Rogaška, 30. oktober 2010,
- Komunala Nova Gorica, Nova Gorica, 30. oktober 2008,
- Komunala Trbovlje, Trbovlje, 30. oktober 2008,
- Radeče papir, Radeče, 30. oktober 2010,
- Industrija usnja Vrhnika, Vrhnika, 30. oktober 2010,
- Ljubljanske mlekarne, Ljubljana, 30. oktober 2011,
- Kmetijski kombinat Ptuj, Ptuj, 30. oktober 2010,
- Farma Ihan, Domžale, 30. oktober 2010,
- Farma Stična, Stična, 30. oktober 2010,
- Ljutomerčan Cven, Cven, 30. oktober 2010.

Det vil bli utstedt fullstendig samordnede tillatelser for disse anleggene innen 30. oktober 2007 som inneholder bindende individuelle tidsplaner for oppnåelse av fullt samsvar. Disse tillatelsene skal sikre samsvar med de alminnelige prinsipper for den driftsansvarliges grunnleggende forpliktelser som fastlagt i direktivets artikkel 3, innen 30. oktober 2007.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 9 avsnitt D nr. 2)

2. 31996 L 0061: Rådskonferanse 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrensning av forurensning (EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26).

Som unntak fra artikkel 5 nr. 1 i direktiv 96/61/EF får vilkårene for å gi tillatelse til eksisterende anlegg ikke anvendelse i Slovakia på følgende anlegg fram til datoen angitt for hvert enkelt anlegg, når det gjelder kravet om at disse anleggene skal drives i samsvar med utslippsgrenseverdiene, likeverdige parametere eller tekniske tiltak som bygger på de beste tilgjengelige teknikker i henhold til artikkel 9 nr. 3 og 4:

- Považská cementáreň, a. s., Ladce: 31. desember 2011,
- Slovenský hodváb, a. s., Senica: 31. desember 2011,
- Istrochem, a. s., Bratislava: 31. desember 2011,
- NCHZ, a. s., Nováky: 31. desember 2011,
- SLZ Chémia a. s. Hnúšť'a: 31. desember 2011,
- Duslo, a. s. Šaľa: 31. desember 2010,
- ŽOS Trnava, a.s.: 31. desember 2010,
- Bukocel, a. s.: 31. desember 2009,
- U.S. Steel: 31. desember 2010,
- Matador, a. s. Púchov: 31. desember 2011.

Det vil bli utstedt fullstendig samordnede tillatelser for disse anleggene innen 30. oktober 2007 som inneholder bindende individuelle tidsplaner for oppnåelse av fullt samsvar. Disse tillatelsene skal sikre samsvar med de alminnelige prinsipper for den driftsansvarliges grunnleggende forpliktelser som fastlagt i direktivets artikkel 3, innen 30. oktober 2007.

får anvendelse.»

2. I nr. 7a (rådskonferanse 98/83/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Estland (vedlegg VI kapittel 9 avsnitt C nr. 2),

2. 31998 L 0083: Rådskonferanse 98/83/EF av 3. november 1998 om drikkevannets kvalitet (EFT L 330 av 5.12.1998, s. 32).

Som unntak fra artikkel 5 nr. 2, artikkel 8 og vedlegg I del C til direktiv 98/83/EF

- a) får verdier som fastsettes for indikatorparametrene farge, hydrogen-ione-konsentrasjon, jern, mangan, lukt og turbiditet, ikke anvendelse i Estland:
- fram til 31. desember 2007 på distribusjonsanlegg som betjener over 2 000 personer,

- fram til 31. desember 2013 på distribusjonsanlegg som betjener høyst 2 000 personer.
- b) får verdier som fastsettes for indikatorparametrene klor, konduktivitet og sulfat ikke anvendelse i Estland:
- fram til 31. desember 2008 på steder med mer enn 2 000 personer,
 - fram til 31. desember 2013 på steder med høyst 2 000 personer.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 10 avsnitt C nr. 2),

2. 31998 L 0083: Rådskonferanse 98/83/EF av 3. november 1998 om drikkevannets kvalitet (EFT L 330 av 5.12.1998, s. 32).

Som unntak fra artikkel 5 nr. 2, artikkel 8 og vedlegg I del B og C til direktiv 98/83/EF skal verdier som fastsettes for parametrene bromat, trihalometan - samlet, aluminium, jern, mangan og oksiderbarhet, ikke anvendes fullt ut i Latvia fram til 31. desember 2015, i samsvar med følgende delmål:

- fram til 31. desember 2008 for kommuner med over 100 000 innbyggere,
- fram til 31. desember 2011 for kommuner med mellom 10 000 og 100 000 innbyggere.

Ungarn (vedlegg X kapittel 8 avsnitt B nr. 2)

2. 31998 L 0083: Rådskonferanse 98/83/EF av 3. november 1998 om drikkevannets kvalitet (EFT L 330 av 5.12.1998, s. 32).

Som unntak fra artikkel 9 nr. 1 i direktiv 98/83/EF kan Ungarn fram til 25. desember 2009 fastsette unntak fra parameterverdiene for arsenikk uten å underrette Kommisjonen om en slik beslutning. Dersom Ungarn ønsker å forlenge et slikt unntak etter nevnte dato, får framgangsmåten fastlagt i artikkel 9 nr. 2 anvendelse. Dette unntaket får ikke anvendelse på drikkevann beregnet på bearbeiding av næringsmidler.

Framgangsmåten fastlagt i artikkel 9 nr. 2 får også anvendelse dersom Ungarn ønsker å fastsette unntak i henhold til artikkel 9 nr. 1 for bor, fluorid og nitritt etter 25. desember 2006.

og Malta (vedlegg XI kapittel 10 avsnitt C nr. 4)

4. 31998 L 0083: Rådskonferanse 98/83/EF av 3. november 1998 om drikkevannets kvalitet (EFT L 330 av 5.12.1998, s. 32).

Som unntak fra artikkel 5 nr. 2, artikkel 8 og del B i vedlegg I til direktiv 98/83/EF får verdiene fastsatt for parametrene fluorid og nitrat ikke anvendelse fram til 31. desember 2005 på Malta.

får anvendelse.»

3. I nr. 8 (rådskonferanse 82/176/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Polen (vedlegg XII kapittel 13 avsnitt C nr. 1)

1. 31982 L 0176: Rådskonklusjon 82/176/EØF av 22. mars 1982 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kvikksølv fra kloralkalielektrolyse (EFT L 81 av 27.3.1982, s. 29), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskonklusjon 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48),

31983 L 0513: Rådskonklusjon 83/513/EØF av 26. september 1983 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kadmium (EFT L 291 av 24.10.1983, s. 1), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskonklusjon 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48),

31984 L 0156: Rådskonklusjon 84/156/EØF av 8. mars 1984 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kvikksølv fra andre sektorer enn kloralkalielektrolyse (EFT L 74 av 17.3.1984, s. 49), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskonklusjon 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48),

31986 L 0280: Rådskonklusjon 86/280/EØF av 12. juni 1986 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av visse farlige stoffer oppført i liste I i vedlegget til direktiv 76/464/EØF (EFT L 181 av 4.7.1986, s. 16), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskonklusjon 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Som unntak fra artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 82/176/EØF, artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 83/513/EØF, artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 84/156/EØF og artikkel 3 og vedlegg II til direktiv 86/280/EØF får grenseverdiene for utslipp til vann som nevnt i artikkel 1 i direktiv 76/464/EØF om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø⁽³⁵⁾, ikke anvendelse i Polen fram til 31. desember 2007.

Grenseverdiene fastlagt i vedlegg II til direktiv 86/280/EØF med endringer, som gjelder for DDT, aldrin, dieldrin, endring og isodrin, får anvendelse fra tiltredelsesdatoen.

får anvendelse.»

4. I nr. 9 (rådskonklusjon 83/513/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Malta (vedlegg XI kapittel 10 avsnitt C nr. 1)

1. 31983 L 0513: Rådskonklusjon 83/513/EØF av 26. september 1983 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kadmium (EFT L 291 av 24.10.1983, s. 1), sist endret ved:

⁽³⁵⁾ EFT L 129 av 18.5.1976, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 2000/60/EF (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1).

- 31991 L 0692: Rådskdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Som unntak fra artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 83/513/EØF får grenseverdiene for utslipp av kadmium til vann som nevnt i artikkel 1 i rådskdirektiv 76/464/EØF om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø⁽³⁶⁾, ikke anvendelse på Malta fram til 31. desember 2004 på utløpet i Ras il-Hobż, fram til 31. desember 2006 på utløpet i Iċ-Ċumnija og fram til 31. mars 2007 på utløpet i Wied Ghammieg.

og Polen (vedlegg XII kapittel 13 avsnitt C nr. 1)

31983 L 0513: Rådskdirektiv 83/513/EØF av 26. september 1983 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kadmium (EFT L 291 av 24.10.1983, s. 1), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48),

31984 L 0156: Rådskdirektiv 84/156/EØF av 8. mars 1984 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kvikksølv fra andre sektorer enn kloralkalielektrolyse (EFT L 74 av 17.3.1984, s. 49), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48),

31986 L 0280: Rådskdirektiv 86/280/EØF av 12. juni 1986 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av visse farlige stoffer oppført i liste I i vedlegget til direktiv 76/464/EØF (EFT L 181 av 4.7.1986, s. 16), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Som unntak fra artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 82/176/EØF, artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 83/513/EØF, artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 84/156/EØF og artikkel 3 og vedlegg II til direktiv 86/280/EØF får grenseverdiene for utslipp til vann som nevnt i artikkel 1 i direktiv 76/464/EØF om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø⁽³⁷⁾, ikke anvendelse i Polen fram til 31. desember 2007.

Grenseverdiene fastlagt i vedlegg II til direktiv 86/280/EØF med endringer, som gjelder for DDT, aldrin, dieldrin, endring og isodrin, får anvendelse fra tiltredelsesdatoen.

får anvendelse.»

5. I nr. 10 (rådskdirektiv 84/156/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

⁽³⁶⁾ EFT L 129 av 18.5.1976, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 2000/60/EF (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁷⁾ EFT L 129 av 18.5.1976, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 2000/60/EF (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1).

Polen (vedlegg XII kapittel 13 avsnitt C nr. 1)

31984 L 0156: Rådskdirektiv 84/156/EØF av 8. mars 1984 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kvikksølv fra andre sektorer enn kloralkalielektrolyse (EFT L 74 av 17.3.1984, s. 49), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48),

31986 L 0280: Rådskdirektiv 86/280/EØF av 12. juni 1986 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av visse farlige stoffer oppført i liste I i vedlegget til direktiv 76/464/EØF (EFT L 181 av 4.7.1986, s. 16), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Som unntak fra artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 82/176/EØF, artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 83/513/EØF, artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 84/156/EØF og artikkel 3 og vedlegg II til direktiv 86/280/EØF får grenseverdiene for utslipp til vann som nevnt i artikkel 1 i direktiv 76/464/EØF om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø⁽³⁸⁾, ikke anvendelse i Polen fram til 31. desember 2007.

Grenseverdiene fastlagt i vedlegg II til direktiv 86/280/EØF med endringer, som gjelder for DDT, aldrin, dieldrin, endring og isodrin, får anvendelse fra tiltredelsesdatoen.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 9 avsnitt C nr. 1)

1. 31984 L 0156: Rådskdirektiv 84/156/EØF av 8. mars 1984 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kvikksølv fra andre sektorer enn kloralkalielektrolyse (EFT L 74 av 17.3.1984, s. 49), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Som unntak fra artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 84/156/EØF får grenseverdiene for utslipp av kvikksølv og benzopyren til vann som nevnt i artikkel 1 i direktiv 76/464/EØF⁽³⁹⁾ om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø ikke anvendelse fram til 31. desember 2006 på Novácke chemické závody, a.s. i Nováky, Slovakia.

får anvendelse.»

6. I nr. 12 (rådskdirektiv 86/280/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

⁽³⁸⁾ EFT L 129 av 18.5.1976, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 2000/60/EF (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁹⁾ EFT L 129 av 18.5.1976, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 2000/60/EF (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1).

Malta (vedlegg XI kapittel 10 avsnitt C nr. 2),

2. 31986 L 0280: Rådskonklusjon 86/280/EØF av 12. juni 1986 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av visse farlige stoffer oppført i liste I i vedlegget til direktiv 76/464/EØF (EFT L 181 av 4.7.1986, s. 16), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskonklusjon 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Som unntak fra artikkel 3 og vedlegg II til direktiv 86/280/EØF får grenseverdiene for utslipp av kloroform til vann som nevnt i artikkel 1 i direktiv 76/464/EØF om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø⁽⁴⁰⁾ ikke anvendelse fram til 30. september 2004 på kraftverkene i Marsa og Delimara, fram til 31. desember 2004 på utløpet i Ras il-Hobż, fram til 31. desember 2006 på utløpet i Iċ-Ċumnija og fram til 31. mars 2007 på utløpet i Wied Għammieq. Dessuten får utslippsgrenseverdiene for trikloretylen og perkloretylen ikke anvendelse på Malta fram til 31. desember 2004 på utløpet i Ras il-Hobż, fram til 31. desember 2006 på utløpet i Iċ-Ċumnija og fram til 31. mars 2007 på utløpet i Wied Għammieq.

Polen (vedlegg XII kapittel 13 avsnitt C nr. 1)

31986 L 0280: Rådskonklusjon 86/280/EØF av 12. juni 1986 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av visse farlige stoffer oppført i liste I i vedlegget til direktiv 76/464/EØF (EFT L 181 av 4.7.1986, s. 16), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskonklusjon 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Som unntak fra artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 82/176/EØF, artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 83/513/EØF, artikkel 3 og vedlegg I til direktiv 84/156/EØF og artikkel 3 og vedlegg II til direktiv 86/280/EØF får grenseverdiene for utslipp til vann som nevnt i artikkel 1 i direktiv 76/464/EØF om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø⁽⁴¹⁾, ikke anvendelse i Polen fram til 31. desember 2007.

Grenseverdiene fastlagt i vedlegg II til direktiv 86/280/EØF med endringer, som gjelder for DDT, aldrin, dieldrin, endring og isodrin, får anvendelse fra tiltredelsesdatoen.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 9 avsnitt C nr. 2)

2. 31986 L 0280: Rådskonklusjon 86/280/EØF av 12. juni 1986 om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av visse farlige stoffer oppført i liste I i vedlegget til direktiv 76/464/EØF (EFT L 181 av 4.7.1986, s. 16), sist endret ved:

- 31991 L 0692: Rådskonklusjon 91/692/EØF av 23. desember 1991 (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Som unntak fra artikkel 3 og vedlegg II til direktiv 86/280/EØF får grenseverdiene for utslipp av tetrakloreten, trikloretylen og tetraklormetan til vann som nevnt i artikkel 1 i direktiv

⁽⁴⁰⁾ EFT L 129 av 18.5.1976, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 2000/60/EF (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴¹⁾ EFT L 129 av 18.5.1976, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 2000/60/EF (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1).

76/464/EØF⁽⁴²⁾ om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø ikke anvendelse fram til 31. desember 2006 på Duslo, a.s. i Šal'a, Slovakia.

får anvendelse.»

7. I nr. 13 (rådsdirektiv 91/271/EØF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 7 avsnitt B),

31991 L 0271: Rådsdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder (EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40), endret ved:

- 31998 L 0015: Kommisjonsdirektiv 98/15/EF av 27. februar 1998 (EFT L 67 av 7.3.1998, s. 29).

Som unntak fra artikkel 3 og 4 og artikkel 5 nr. 2 i direktiv 91/271/EØF får kravene til oppsamlingssystemer og rensing av avløpsvann fra byområder ikke anvendelse i Den tsjekkiske republikk fram til 31. desember 2010, i samsvar med følgende delmål: Når det gjelder tettbebyggelser med over 10 000 personekvivalenter skal Den tsjekkiske republikk sørge for oppfyllelse av direktivets bestemmelser for 18 tettbebyggelser senest innen tiltredelsesdatoen og for ytterligere 18 tettbebyggelser med samme antall personekvivalenter innen 31. desember 2006.

Estland (vedlegg VI kapittel 9 avsnitt C nr. 1),

1. 31991 L 0271: Rådsdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder (EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40), endret ved:

- 31998 L 0015: Kommisjonsdirektiv 98/15/EF av 27. februar 1998 (EFT L 67 av 7.3.1998, s. 29).

Som unntak fra artikkel 3 og 4 og artikkel 5 nr. 2 i direktiv 91/271/EØF får kravene som gjelder for oppsamlingssystemer og rensing av avløpsvann fra byområder ikke anvendelse i Estland fram til 31. desember 2010, i samsvar med følgende delmål: Når det gjelder tettbebyggelser med over 10 000 personekvivalenter, skal Estland sørge for oppfyllelse av direktivets bestemmelser innen 31. desember 2009.

Kypros (vedlegg VII kapittel 9 avsnitt C),

31991 L 0271: Rådsdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder (EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40), endret ved:

- 31998 L 0015: Kommisjonsdirektiv 98/15/EF av 27. februar 1998 (EFT L 67 av 7.3.1998, s. 29).

Som unntak fra artikkel 3 og 4 og, dersom følsomme områder skal bestemmes, artikkel 5 nr. 2 i direktiv 91/271/EØF får kravene til oppsamlingssystemer og rensing av avløpsvann fra

⁽⁴²⁾ EFT L 129 av 18.5.1976, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 2000/60/EF (EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1).

byområder ikke full anvendelse på Kypros fram til 31. desember 2012, i samsvar med følgende delmål:

- innen 31. desember 2008 skal det være oppnådd samsvar med direktivet for to tettbebyggelser (Limassol og Paralimni) med over 15 000 personekvivalenter,
- innen 31. desember 2009 skal det være oppnådd samsvar med direktivet for ytterligere én tettbebyggelse (Nicosia) med over 15 000 personekvivalenter,
- innen 31. desember 2011 skal det være oppnådd samsvar med direktivet for ytterligere én tettbebyggelse (Paphos) med over 15 000 personekvivalenter.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 10 avsnitt C nr. 1),

1. 31987 L 0217: Rådsdirektiv 87/217/EØF av 19. mars 1987 om forebygging og reduksjon av asbestforurensning av miljøet (EFT L 85 av 28.3.1987, s. 40), siste endret ved:

- 31998 L 0015: Kommisjonsdirektiv 98/15/EF av 27. februar 1998 (EFT L 67 av 7.3.1998, s. 29).

Som unntak fra artikkel 8 annet strekpunkt i direktiv 87/217/EØF får kravene med hensyn til deponering av avfall som inneholder asbestfibre eller asbeststøv, ikke anvendelse fram til 31. desember 2004 i Latvia. Avfall som inneholder asbestfibre eller asbeststøv, skal innpakkes i doble plastposter og nedgraves separat på merkede steder for nedgraving.

Litauen (vedlegg IX kapittel 10 avsnitt C),

31991 L 0271: Rådsdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder (EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40), endret ved:

- 31998 L 0015: Kommisjonsdirektiv 98/15/EF av 27. februar 1998 (EFT L 67 av 7.3.1998, s. 29).

Som unntak fra artikkel 3 og 4 og artikkel 5 nr. 2 i direktiv 91/271/EØF får kravene til oppsamlingssystemer og rensing av avløpsvann fra byområder ikke full anvendelse i Litauen fram til 31. desember 2009, i samsvar med følgende delmål:

- innen 31. desember 2007 skal det være oppnådd samsvar med artikkel 4 og artikkel 5 nr. 2 i direktivet for tettbebyggelser med over 100 000 personekvivalenter.

Ungarn (vedlegg X kapittel 8 avsnitt B nr. 1),

1. 31991 L 0271: Rådsdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder (EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40), endret ved:

- 31998 L 0015: Kommisjonsdirektiv 98/15/EF av 27. februar 1998 (EFT L 67 av 7.3.1998, s. 29).

- a) Som unntak fra artikkel 3 og 4 og artikkel 5 nr. 2 i direktiv 91/271/EØF får kravene til oppsamlingssystemer og rensing av avløpsvann fra byområder ikke full anvendelse i Ungarn fram til 31. desember 2015, i samsvar med følgende delmål:

- innen 31. desember 2008 skal det være oppnådd samsvar med direktivet for følsomme områder av tettbebyggelser med over 10 000 personekvivalenter,
 - innen 31. desember 2010 skal det være oppnådd samsvar med direktivet for normale områder av tettbebyggelser med over 15 000 personekvivalenter.
- b) Som unntak fra artikkel 13 i direktiv 91/271/EØF får kravet som gjelder for biologisk nedbrytbart spillvann fra industri som stammer fra anlegg innenfor sektorene oppført i vedlegg III, ikke anvendelse på følgende anlegg i Ungarn fram til 31. desember 2008:
- Pannontej Rt., Répcelak,
 - Bácsbokodi Tejüzem, Bácsbokod,
 - Papp Kereskedelmi Kft. Konzervgyár, Nyírtas,
 - Vépisz Szövetkezet, Konzervüzem, Csegöld,
 - Globi Szatmári Konzervgyár Kft., Tyukod,
 - PETISFOOD Kft. Konzervüzem, Vasmegyer,
 - Atev Rt., Debrecen-Bánk,
 - Mirsa Rt., Albertirsa,
 - Makói Tejüzem, Makó,
 - Zalka Tej Rt., Nagybánhegyes.

Malta (vedlegg XI kapittel 10 avsnitt C nr. 3),

3. 31991 L 0271: Rådsdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder (EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40), endret ved:
- 31998 L 0015: Kommisjonsdirektiv 98/15/EF av 27. februar 1998 (EFT L 67 av 7.3.1998, s. 29).
- a) Som unntak fra artikkel 3 i direktiv 91/271/EØF får kravene til oppsamlingssystemer for avløpsvann fra byområder ikke full anvendelse på Malta fram til 31. oktober 2006, i samsvar med følgende delmål:
- innen tiltredelsen skal det være oppnådd fullt samsvar med direktivet for Marsa-regionen og Gozo-Main, som representerer 24 % av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale,
 - innen 30. juni 2004 skal det være oppnådd fullt samsvar med direktivet for Sør-Malta, som representerer ytterligere 67 % av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale,
 - innen 31. desember 2005 skal det være oppnådd fullt samsvar med direktivet for Gharb i Gozo og Nadur i Gozo, som representerer ytterligere 1 % av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale.

- b) Som unntak fra artikkel 4 i direktiv 91/271/EØF får kravene til rensing av avløpsvann fra byområder ikke full anvendelse på Malta fram til 31. mars 2006, i samsvar med følgende delmål:
- innen tiltredelsen skal det være oppnådd fullt samsvar med direktivet for Marsa-regionen, som representerer 19 % av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale,
 - innen 31. oktober 2004 skal det være oppnådd fullt samsvar med direktivet for Gozo-Main, som representerer ytterligere 5 % av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale,
 - innen 31. desember 2005 skal det være oppnådd fullt samsvar med direktivet for Gharb i Gozo og Nadur i Gozo, som representerer ytterligere 1 % av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale,
 - innen 31. oktober 2006 skal det være oppnådd fullt samsvar med direktivet for Nord-Malta, som representerer ytterligere 8 % av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale.

Polen (vedlegg XII kapittel 13 avsnitt C nr. 2),

2. 31991 L 0271: Rådsdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder (EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40), endret ved:
- 31998 L 0015: Kommisjonsdirektiv 98/15/EF av 27. februar 1998 (EFT L 67 av 7.3.1998, s. 29).
- a) Som unntak fra artikkel 3 og 4, artikkel 5 nr. 2 og artikkel 7 i direktiv 91/271/EØF får kravene til oppsamlingssystemer og rensing av avløpsvann fra byområder ikke full anvendelse i Polen fram til 31. desember 2015, i samsvar med følgende delmål:
- innen 31. desember 2005 skal det være oppnådd samsvar med direktivet for 674 tettbebyggelser, som representerer 69 % av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale,
 - innen 31. desember 2010 skal det være oppnådd samsvar med direktivet for 1069 tettbebyggelser, som representerer 86% av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale,
 - innen 31. desember 2013 skal det være oppnådd samsvar med direktivet for 1165 tettbebyggelser, som representerer 91% av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale.
- b) Som unntak fra artikkel 13 i direktiv 91/271/EØF får kravene som gjelder for biologisk nedbrytbart spillvann fra industri ikke anvendelse i Polen fram til 31. desember 2010, i samsvar med nedenstående tabell:

S e k t o r n r.	Sektornavn	Beregninger av mengden organiske forurensende stoffer målt i pe i avløpsvann som leveres til renseanlegg	
		Totalt:	Medregnet pe som slippes ut av renseanlegg med minst biologisk virkning eller tilsvarende rensende virkning
1	Melkebearbeiding	801,200	600, 000
2 4	Framstilling av frukt- og grønnsaksprodukter, herunder potetbearbeiding	500,000	450, 000
3 6 7 10	Produksjon av drikke, herunder øl: Framstilling og tapping av alkoholfrie leskedrikker Bryggerier Produksjon av alkohol og alkoholholdige drikker Malterier	183,300	144,000
5	Kjøttindustri	230,160	108,240
11	Fiskeforedlingsindustri	0	0
Totalt:		1,714,660	1,302,240

Slovenia (vedlegg XIII kapittel 9 avsnitt B)

31991 L 0271: Rådsdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder (EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40), endret ved:

- 31998 L 0015: Kommisjonsdirektiv 98/15/EF av 27. februar 1998 (EFT L 67 av 7.3.1998, s. 29).

Som unntak fra artikkel 3 og 4 og artikkel 5 nr. 2 i direktiv 91/271/EØF får kravene til oppsamlingssystemer og rensing av avløpsvann fra byområder ikke full anvendelse i Slovenia fram til 31. desember 2015, i samsvar med følgende delmål:

- innen 31. desember 2008 skal det være oppnådd samsvar med direktivet for følsomme områder av tettbebyggelser med over 10 000 personekvivalenter,
- innen 31. desember 2010 skal det være oppnådd samsvar med direktivet for normale områder av tettbebyggelser med over 15 000 personekvivalenter.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 9 avsnitt C nr. 3)

3. 31991 L 0271: Rådskonferensdirektiv 91/271/EØF av 21. mai 1991 om rensing av avløpsvann fra byområder (EFT L 135 av 30.5.1991, s. 40), endret ved:

- 31998 L 0015: Kommisjonsdirektiv 98/15/EF av 27. februar 1998 (EFT L 67 av 7.3.1998, s. 29).

Som unntak fra artikkel 3 og 4 og artikkel 5 nr. 2 i direktiv 91/271/EØF får kravene til oppsamlingssystemer og rensing av avløpsvann fra byområder ikke full anvendelse i Slovakia fram til 31. desember 2005, i samsvar med følgende delmål:

- innen 31. desember 2004 skal det være oppnådd fullt samsvar med direktivet for 83 % av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale,
- innen 31. desember 2008 skal det være oppnådd fullt samsvar med direktivet for 91 % av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale,
- innen 31. desember 2010 skal det være oppnådd fullt samsvar med direktivet for tettbebyggelser med over 10 0000 personekvivalenter,
- innen 31. desember 2012 skal det være oppnådd fullt samsvar med direktivet for 97 % av den samlede mengden biologisk nedbrytbart materiale.

får anvendelse.»

8. I nr. 18 (rådskonferensdirektiv 87/217/EF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Latvia (vedlegg VIII kapittel 10 avsnitt D nr. 1)

1. 31987 L 0217: Rådskonferensdirektiv 87/217/EØF av 19. mars 1987 om forebygging og reduksjon av asbestforurensning av miljøet (EFT L 85 av 28.3.1987, s. 40), siste endret ved:

- 11994 N: Akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Østerrike, Republikken Finland og Kongeriket Sverige og tilpasningen av traktatene (EFT C 241 av 29.8.1994, s. 21).

Som unntak fra artikkel 8 annet strekpunkt i direktiv 87/217/EØF får kravene med hensyn til deponering av avfall som inneholder asbestfibre eller asbeststøv, ikke anvendelse fram til 31. desember 2004 i Latvia. Avfall som inneholder asbestfibre eller asbeststøv, skal innpakkes i doble plastposter og nedgraves separat på merkede steder for nedgraving.

får anvendelse.»

9. I nr. 19a (europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Den tsjekkiske republikk (vedlegg V kapittel 7 avsnitt C),

32001 L 0080: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF av 23. oktober 2001 om

begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg (EFT L 309 av 27.11.2001, s. 1).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 og del A i vedlegg III til direktiv 2001/80/EF får utslippsgrenseverdiene for svoveldioksid ikke anvendelse i Den tsjekkiske republikk fram til 31. desember 2007 på kjel K 4 i varmeanlegget Přerov og kjel K 11 i anlegget Nová Hut'.

Estland (vedlegg VI kapittel 9 avsnitt D),

32001 L 0080: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF av 23. oktober 2001 om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg (EFT L 309 av 27.11.2001, s. 1).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 3 og del A i vedlegg III og VII til direktiv 2001/80/EF får utslippsgrenseverdiene for svoveldioksid og støv ikke anvendelse i Estland:

- fram til 31. desember 2010 på forbrenningsanlegget i Ahtme,
- fram til 31. desember 2015 på forbrenningsanlegget i Narva (Eesti og Balti) og Kohtla Järve. I Narva (Eesti og Balti) skal likevel fire kjeler være i samsvar med direktivet innen 31. desember 2004 og ytterligere fire kjeler innen 31. desember 2010. Innen 1. januar 2008 skal alle kjeler av typen «TP-17» i kraftverket i Balti være stengt.

Under overgangsperioden skal disse anleggene minst oppnå en avsvovlingseffektivitet på 65 %, og utslippsgrenseverdiene for støv skal ikke overstige 200 mg/Nm³.

Senest 1. januar 2008 skal Estland framlegge for Kommisjonen en plan, herunder en investeringsplan, for gradvis tilpasning i løpet av perioden mellom 2010 til 2015 av de gjenværende kjelene som ikke oppfyller kravene i Narva (Eesti og Balti) og i Kohtla Järve. Estland skal bestrebe seg på å sikre at svoveldioksidutslipp fra oljeskiferfyrte forbrenningsanlegg ikke overstiger 25 000 tonn i 2012 og deretter gradvis minker.

Kypros (vedlegg VII kapittel 9 avsnitt D),

32001 L 0080: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF av 23. oktober 2001 om

begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg (EFT L 309 av 27.11.2001, s. 1).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 3 og del A i vedlegg IV til direktiv 2001/80/EF får utslippsgrenseverdiene på 1 700 mg/Nm³ anvendelse på kjeler som er i drift i september 2002 ved forbrenningsanleggene i Dhekelia og Vasilikos, fram til ett av følgende vilkår er oppfylt:

- kjelene er oppgradert eller vesentlig endret,
- naturgass er tilgjengelig på øya,
- Kypros er eksportør av elektrisitet,
- kjelene som nå er i drift, er stengt.

Ved anvendelse av utslippsgrenseverdiene på 1 700 mg/Nm³ skal Kypros innen 31. mars hvert år etter tiltredelsen avgi rapport til Kommisjonen om brenselkvaliteten som er brukt, totale årlige utslipp av svoveldioksid og disse svovelutslippenes anslåtte bidrag til utslipp i nabostater.

Litauen (vedlegg IX kapittel 10 avsnitt D),

32001 L 0080: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF av 23. oktober 2001 om

begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg (EFT L 309 av 27.11.2001, s. 1).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 3 og del A i vedlegg IV og VI til direktiv 2001/80/EF får utslippsgrenseverdiene for svoveldioksid og nitrogenoksid ikke anvendelse i Litauen fram til 31. desember 2015 på forbrenningsanlegget Vilnius kraftvarmeverk CHP-3, Kaunas kraftvarmeverk og Mažeikiai kraftvarmeverk.

Under denne overgangsperioden skal de samlede utslippene av svoveldioksid og nitrogenoksid i forbindelse med produksjon av elektrisk kraft fra Lithuanian varmekraftverk, Vilnius kraftvarmeverk CHP-3, Kaunas kraftvarmeverk og Mažeikiai kraftvarmeverk (med unntak for varmeproduksjon og andre kilder) ikke overstige følgende øvre grenser:

- 2005: 28 300 tonn SO₂ / år; 4 600 tonn NO_x / år
- 2008: 21 500 tonn SO₂ / år; 5 000 tonn NO_x / år
- 2010: 30 500 tonn SO₂ / år; 10 500 tonn NO_x / år
- 2012: 29 000 tonn SO₂ / år; 10 800 tonn NO_x / år

Senest 1. januar 2007 og deretter senest 1. januar 2012 skal Litauen framlegge for Kommisjonen en ajourført plan, herunder en investeringsplan, for gradvis tilpasning av de gjenværende anleggene som ikke oppfyller kravene, med klart definerte etapper for gjennomføring av gjeldende fellesskapsrett. EU anser at den forventede alminnelige økonomiske utviklingen i Litauen, de muligheter til å finansiere ytterligere investeringer tidligere enn planlagt som følge av denne og de planlagte endringene i energisektoren bør gjøre det mulig med ytterligere utslippsreduksjoner per enhet produsert elektrisitet. EU forventer derfor at disse planene bør gi ytterligere utslippsreduksjon til et nivå som ligger betydelig under ovennevnte delmål, særlig med hensyn til utslipp i perioden fra 2012 til 2015.

Dersom Kommisjonen, under henvisning særlig til miljøvirkningene og behovet for å minske konkurransevridningene på det indre marked som følge av overgangsordningen, anser at disse planene ikke er tilstrekkelige for å nå disse målene, skal den underrette Litauen om dette. Innen tre måneder etter dette skal Litauen meddele hvilke tiltak det har truffet for å oppfylle målene. Dersom Kommisjonen deretter i samråd med medlemsstatene anser at disse tiltakene

ikke er tilstrekkelige for å nå målene, skal den innlede framgangsmåten ved overtredelse i henhold til EF-traktatens artikkel 226.

Ungarn (vedlegg X kapittel 8 avsnitt C nr. 2),

2. 32001 L 0080: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF av 23. oktober 2001 om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg (EFT L 309 av 27.11.2001, s. 1).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 og del A i vedlegg III til VII til direktiv 2001/80/EF får utslippsgrenseverdiene for svoveldioksid, nitrogenoksider og støv ikke anvendelse fram til 31. desember 2004 i Ungarn for følgende anlegg:

- Budapesti Erőmű Rt., Újpest, kjel nr. 4,
- Budapesti Erőmű Rt., Kőbánya, kjel nr. 1, 2, 3 og 4,
- Dorog-Esztergom Erőmű Kft., Dorog, kjel nr. 5 og 6,
- EMA-POWER Kft., Dunaújváros, kjel nr. 7 og 8,
- Nyíregyházi Erőmű Kft., Nyíregyháza, kjel nr. 15,
- PANNONPOWER Rt., Pécs, kjel nr. 5 og 7,
- Mátra Cukor Rt., Hatvan, 3 kjeler,
- Zoltek Rt., Nyergesújfalu, 1 kjel.

Malta (vedlegg XI kapittel 10 avsnitt E),

32001 L 0080: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF av 23. oktober 2001 om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg (EFT L 309 av 27.11.2001, s. 1).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 og del A i vedlegg VII til direktiv 2001/80/EF får utslippsgrenseverdiene for støv ikke anvendelse fram til 31. desember 2005 på Malta på fase én ved kraftverket i Delimara.

Polen (vedlegg XII kapittel 13 avsnitt D nr. 2)

2. 32001 L 0080: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF av 23. oktober 2001 om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg (EFT L 309 av 27.11.2001, s. 1).

a) Som unntak fra artikkel 4 nr. 3 og del A i vedlegg III og IV til direktiv 2001/80/EF får utslippsgrenseverdiene for svoveldioksid ikke anvendelse fram til senest 31. desember 2015 på følgende anlegg:

1. EL. BĘŁCHATÓW, 2 x BB-1150 strømproduserende kjeler

2. EL. TURÓW, 1 x OP 650 b strøproduserende kjel – 2012, 1 x OP 650 b strøproduserende kjel – 2013
3. EL. KOZIENICE, 5 x OP-650 strøproduserende kjeler
4. EL. DOLNA ODRA, 1 x OP-650 strøproduserende kjeler
5. EL. POMORZANY, 2 x Benson OP-206 strøproduserende kjeler, 1 x WP – 120 s
6. EL. SZCZECIN, 2 x OP-130 strøproduserende kjeler
7. Elektrownia im. T. Kościuszki S.A. w Połańcu, 2 x EP-650 strøproduserende kjeler
8. Elektrownia Rybnik S.A., 3 x OP-650 strøproduserende kjeler
9. Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A., EL. OSTROŁĘKA«B», 2 x OP-650 strøproduserende kjeler

10. Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia «Łagisza», 3 x OP-380k strömproduserende kjeler
11. Elektrownia «Skawina» S.A., 4 x OP-230 strömproduserende kjeler, 4 x OP-210 strömproduserende kjeler
12. Elektrownia «Stalowa Wola» S.A., 4 x OP-150 strömproduserende kjeler, 2 x OP-380k strömproduserende kjeler
13. Elektrociepłownie Warszawskie S.A., EC «Siekierki», 2 x OP-230 strömproduserende kjeler, 1 x OP-380 strömproduserende kjel, 3 x OP-430 strömproduserende kjeler, 1 x WP-200 strömproduserende kjel, 3 x WP-120 strömproduserende kjeler
14. Elektrociepłownie Warszawskie S.A., EC «Żerań», 5 x OP 230 strömproduserende kjeler, 4 x WP 120 strömproduserende kjeler
15. Elektrociepłownia nr 2, Łódź, 1 x OP 130 strömproduserende kjel, 1 x OP 130 strömproduserende kjel – 2014, 1 x OP 140 strömproduserende kjel
16. Elektrociepłownia nr 3, Łódź, 1 x OP 230 strömproduserende kjeler, 1 x OP 230 strömproduserende kjel – 2014
17. Elektrociepłownia nr 4, Łódź, 4 x WP 120 strömproduserende kjeler
18. KOGENERACJA S.A., Wrocław, Elektrociepłownia Czechnica, 4 x OP 130 strömproduserende kjeler
19. KOGENERACJA S.A., Wrocław, Elektrociepłownia Wrocław, 2 x OP 430 strömproduserende kjeler, 1 x WP 70 strömproduserende kjel, 1 x WP 120 strömproduserende kjel
20. Elektrociepłownie Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdańska, 2 x OP 70C strömproduserende kjeler, 1 x OP 230 strömproduserende kjel – 2012, 1 x OP 230 strömproduserende kjel
21. Elektrociepłownie Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska, 1 x WP 120 strömproduserende kjel

22. Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II, 2 x OP 230 strømproduserende kjeler
23. Elektrociepłownia Białystok S.A., 2 x OP 140 strømproduserende kjeler, 1 x OP 230 strømproduserende kjel
24. Elektrociepłownia Zabrze S.A., 2 x WP 120 strømproduserende kjeler
25. Elektrociepłownia Będzin S.A., 2 x OP 140 strømproduserende kjeler
26. Elektrociepłownia Gorzów S.A., 2 x OP 140 strømproduserende kjeler
27. Elektrociepłownia Elbląg S.A., 3 x OP 130 strømproduserende kjeler, 1 x WP 120 strømproduserende kjel
28. Elektrociepłownia Toruń S.A., 2 x WP 120 strømproduserende kjeler
29. EC Lublin Wrotków, 2 x WP 70 strømproduserende kjeler
30. Zakład Elektrociepłowni, Polskiego Koncernu Naftowego «Orlen» S.A., 1 x OO 220 strømproduserende kjel, 3 x OO-320 strømproduserende kjeler, 4 x OO-420 strømproduserende kjeler
31. Energetyka Dwory Sp. z o.o., 1 x OP-140 strømproduserende kjel – 2012
32. EC ANWIL S.A, Włocławek, 1 x OO-230 strømproduserende kjeler, 2 x OO-260 strømproduserende kjeler
33. Zakłady Azotowe «PUŁAWY» S.A., Zakład Elektrociepłowni, Puławy, 2 x OP-215 strømproduserende kjeler
34. Huta im. T. Sendzimira S.A., 4 x TP-230 strømproduserende kjeler, 1 x OP-230 strømproduserende kjel
35. EC Rafinerii Gdańskiej, 2 x OOP-160 strømproduserende kjeler
36. EC II Elana S.A., Toruń, 4 x OO-120 strømproduserende kjeler

Under denne overgangsperioden skal svoveldioksidutslipp fra alle forbrenningsanlegg i henhold til direktiv 2001/80/EF ikke overstige følgende øvre grenser:

- 2008: 454 000 tonn/år,
- 2010: 426 000 tonn/år,
- 2012: 358 000 tonn/år.

b) Som unntak fra artikkel 4 nr. 3 og del A i vedlegg IV til direktiv 2001/80/EF får utslippsgrenseverdiene for nitrogenoksid som gjelder fra 1. januar 2016 for anlegg med en nominell termisk tilført effekt på mer enn 500 MWth, ikke anvendelse fram til 31. desember 2017 på følgende anlegg:

1. Zespół Elektrowni PAK, EL. ADAMÓW, 3 x OP 380 b strømproduserende kjeler, 2 x OP 380 b strømproduserende kjeler

2. EL. KOZIENICE, 3 x OP-650 strömproduserende kjeler, 2 x AP-1650 strömproduserende kjeler
3. EL. DOLNA ODRA, 5 x OP-650 strömproduserende kjeler
4. Elektrownia im. T. Kościuszki S.A., Połaniec, 6 x EP-650 strömproduserende kjeler
5. Elektrownia Rybnik S.A., 5 x OP-650 strömproduserende kjeler
6. Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A, EL. OSTROŁĘKA «B», 1 x OP-650 strömproduserende kjel
7. Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Jaworzno III, 6 x OP-650 strömproduserende kjeler
8. Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Łaziska, 2 x OP-380 strömproduserende kjeler, 4 x OP-650 strömproduserende kjeler
9. Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Łagisza, 2 x OP-380k strömproduserende kjeler
10. Elektrownia «Opole» S.A., 4 x BP-1150 strömproduserende kjeler
11. Elektrociepłownie Warszawskie S.A., EC «Siekierki», 2 x OP-230 strömproduserende kjeler
12. Elektrociepłownie Warszawskie S.A., EC «Kawęczyn», 1 x WP-120 strömproduserende kjel, 2 x WP-200 strömproduserende kjeler
13. Elektrociepłownia nr 3, Łódź, 2 x OP 130 strömproduserende kjeler, 1 x OP 230 strömproduserende kjel
14. Elektrociepłownia nr 4, Łódź, 2 x OP 230 strömproduserende kjeler
15. Elektrociepłownia «Kraków» S.A., 2 x BC-90 strömproduserende kjeler, 2 x BC-100 strömproduserende kjeler, 4 x WP 120 strömproduserende kjeler
16. Elektrociepłownie Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska, 2 x OP 230 strömproduserende kjeler
17. Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II, 2 x OP 230 strömproduserende kjeler
18. Zespół Elektrociepłowni Poznańskich S.A., EC II Poznań Karolin, 2 x OP 140 strömproduserende kjeler, 2 x OP 430 strömproduserende kjeler
19. EC Nowa Sp. z o.o., Dąbrowa Górnicza, 1 x OPG-230 strömproduserende kjel, 4 x OPG-230 strömproduserende kjeler, 1 x OPG-430 strömproduserende kjel
20. Zakłady Azotowe «PUŁAWY» S.A., Zakład Elektrociepłowni, Puławy, 3 x OP-215 strömproduserende kjeler

21. INTERNATIONAL PAPER-KWIDZYN S.A., Wydział Energetyczny, 4 x OP-140 strømproduserende kjeler

Under denne overgangsperioden skal nitrogenoksidutslipp fra alle forbrenningsanlegg i henhold til direktiv 2001/80/EF ikke overstige følgende øvre grenser:

- 2008: 254 000 tonn/år,
- 2010: 251 000 tonn/år,
- 2012: 239 000 tonn/år.

c) Som unntak fra artikkel 4 nr. 3 og del A i vedlegg VII til direktiv 2001/80/EF får utslippsgrenseverdiene for støv ikke anvendelse fram til 31. desember 2017 på støvutslipp fra følgende kommunale varmeanlegg:

1. Ciepłownia Miejska Łomża, 3 x WR-25 vannkjeler
2. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Ciepłownia «Zatorze», Leszno, 3 x WR-25 vannkjeler
3. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Chełm, 2 x WR-25 vannkjeler, 1 x WR-10 vannkjel
4. Ciepłownia Miejska Sieradz, 2 x WR-25 vannkjeler
5. LUBREM S.C., Centralna Ciepłownia w Dęblinie, 3 x WR-25 vannkjeler
6. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Ciepłownia «Zachód», Białystok, 3 x WR-25 vannkjeler
7. Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Karczew, 3 x WR-25 vannkjeler
8. Ciepłownia C III Ełk, 3 x WR-25 vannkjeler
9. Ciepłownia-Zasanie Przemyśl, 3 x WR-25 vannkjeler
10. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o., Biała Podlaska, 2 x WR-25 vannkjeler
11. Ciepłownia «Rejtan» Częstochowa, 3 x WR-25 vannkjeler
12. Centralna Ciepłownia w Ciechanowie, PEC Sp. z o.o., Ciechanów, 3 x WR-25 vannkjeler, 3 x OR-10 dampkjeler
13. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Legnicy S.A., 1 x WR-46 vannkjel, 2 x OR 32 dampkjeler
14. OPEC Grudziądz, 2 x WR-25 vannkjeler, 3 x OR-32 dampkjeler
15. Ciepłownia Miejska Malbork, 2 x WR-10 vannkjeler

16. ATEX Sp. z o.o Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Zamość, 3 x WR-25 vannkjeler
17. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o., Krosno, 2 x WR-10 vannkjeler – 2015, 2 x WR – 10 vannkjeler
18. Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o., Tarnowskie Góry, 2 x WR-25 vannkjeler
19. Zakład Energetyki Ciepłej Tczew Sp. z o.o., 2 x WR – 25 vannkjeler
20. Elektrociepłownia «Zduńska Wola» Sp. z o.o., 3 x OR-32 dampkjeler, 1 x WR-25 vannkjel
21. Miejska Energetyka Ciepła Sp. z o.o., Kotłownia Zachód, Piła, 2 x WR-25 vannkjeler
22. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Gniezno, 2 x WR-25 vannkjeler, 1 x WLM 5 vannkjel – 2015
23. Szczecińska Energetyka Ciepła Sp. z o.o., 2 x WR-25 vannkjeler
24. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej «Legionowo» Sp. z o.o., 3 x WR-25 vannkjeler
25. Kalisz -Piwonice S.A., 3 x WR25 vannkjeler, 1 x OSR-32 dampkjel
26. Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Ciepłownia Główna, Suwałki, 4 x WR-25 vannkjeler
27. Radomskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej «RADPEC» S.A., 3 x WR-25 vannkjeler
28. Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej Piotrków Trybunalski, 2 x WR-25 vannkjeler
29. Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Ciepłownia Miejska, Pabianice, 4 x WR-25 vannkjeler.

Dessuten skal den prosentvise andelen til hvert av anleggene ovenfor ikke overstige følgende:

– svoveldioksidutslipp:

2008: 20 % av den totale effekten fra sektoren i 2001

2013: 19 % av den totale effekten fra sektoren i 2001.

– nitrogenoksidutslipp:

2016: 24 % av den totale effekten fra sektoren i 2001,

– støvutslipp:

Under hele perioden: 2 % av den totale effekten fra sektoren i 2001.

- d) Senest 1. januar 2008 og deretter senest 1. januar 2012 skal Polen framlegge for Kommisjonen en ajourført plan, herunder en investeringsplan, for gradvis tilpasning av de gjenværende anleggene som ikke oppfyller kravene, med klart definerte etapper for gjennomføring av gjeldende fellesskapsrett. Begge disse planene skal sikre ytterligere utslippsreduksjon i samsvar med ovennevnte delmål og ha som mål å oppnå svoveldioksidutslipp på under 400 000 tonn i 2010 og 300 000 tonn i 2012.

Dersom Kommisjonen, under henvisning særlig til miljøvirkningene og behovet for å minske konkurransevridningene på det indre marked som følge av overgangsordningen, anser at disse planene ikke er tilstrekkelige for å nå disse målene, skal den underrette Polen om dette. Innen tre måneder etter dette skal Polen meddele hvilke tiltak det har truffet for å oppfylle målene. Dersom Kommisjonen deretter i samråd med medlemsstatene anser at disse tiltakene ikke er tilstrekkelige for å nå målene, skal den innlede framgangsmåten ved overtredelse i henhold til EF-traktatens artikkel 226.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 9 avsnitt D nr. 3)

3. 32001 L 0080: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF av 23. oktober 2001 om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg (EFT L 309 av 27.11.2001, s. 1).

Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 og del A i vedlegg III til VII til direktiv 2001/80/EF får utslippsgrenseverdiene for svoveldioksid, nitrogenoksider og støv ikke anvendelse fram til 31. desember 2007 på følgende anlegg i Slovakia:

- SSE, Žilina, varmemproduksjonsanlegget Zvolen (kjel K1 og K2),
- SSE, Žilina, varmemproduksjonsanlegget Žilina (kjel K1 og K2),
- SSE, Žilina, varmemproduksjonsanlegget Martin (kjel K4, K5, K6 og K7).

får anvendelse.»

10. I nr. 21ad (rådsdirektiv 99/32/EF) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Kypros (vedlegg VII kapittel 9 avsnitt A)

31999 L 0032: Rådsdirektiv 1999/32/EF av 26. april 1999 om en reduksjon av svovelinnholdet i visse flytende brennstoffer og om endring av direktiv 93/12/EØF (EFT L 121 av 11.5.1999, s. 13).

Som unntak fra artikkel 3 nr. 1 og artikkel 4 nr. 1 i direktiv 1999/32/EF får kravene som gjelder for bensin og dieselolje ikke anvendelse på Kypros i en periode på ett år etter tiltredelsesdatoen. Under denne perioden kan Kypros anmode om unntak i henhold til artikkel 3 nr. 2, artikkel 5 og artikkel 4 nr. 3 og 4 i nevnte direktiv.

og Polen (vedlegg XII kapittel 13 avsnitt A nr. 2)

2. 31999 L 0032: Rådskretiv 1999/32/EF av 26. april 1999 om en reduksjon av svovelinnholdet i visse flytende brennstoffer og om endring av direktiv 93/12/EØF (EFT L 121 av 11.5.1999, s. 13).

Som unntak fra artikkel 3 nr. 1 i direktiv 1999/32/EF får kravet med hensyn til svovelinnhold i tunge fyringsoljer ikke anvendelse i Polen fram til 31. desember 2006. Fra og med 1. januar 2005 vil tunge fyringsoljer med et svovelinnhold som overstiger 1,00 masseprosent produsert ved raffineriet i Glimar ikke bli brukt på Polens territorium.

får anvendelse.»

11. I nr. 21b (rådskretiv 94/67/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Ungarn (vedlegg X kapittel 8 avsnitt C nr. 1)

1. 31994 L 0067: Rådskretiv 94/67/EF av 16. desember 1994 om forbrenning av farlig avfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 34).

Som unntak fra artikkel 7 og 11 og vedlegg III til direktiv 94/67/EF, får utslippsgrenseverdiene og kravene om målinger ikke anvendelse fram til 30. juni 2005 på følgende forbrenningsanlegg i Ungarn som angitt nedenfor:

- Forbrenningsanlegg for spillolje og annet flytende avfall:
 - Petró & Petró Kft., Ács: grenseverdier bare for totalt støv, målinger,
 - KÖSZOL Kft., Győr: grenseverdier bare for totalt støv, målinger,
 - Nitrokémia Rt., Balatonfüzfő: grenseverdier bare for totalt støv, målinger,
 - MB Szerviz Kft., Budapest: grenseverdier bare for totalt støv, målinger,
 - Jászautó Kft., Jászberény: grenseverdier bare for totalt støv, målinger.
- Forbrenningsanlegg for sykehusavfall:
 - Semmelweis Orvostudományi Egyetem, Budapest: bare målinger,
 - SEPTOX Kft., Országos Korányi Tbc és Pulmonológiai Intézet, Budapest: bare målinger,
 - Progress B-90 Kft., Kistarcsa: grenseverdier bare for totalt støv, målinger,
 - Albert Schweizer Kórház, Hatvan: grenseverdier bare for hydrogenklorid, målinger,
 - Jósa András Kórház, Nyíregyáza: bare målinger,
 - Erzsébet Kórház, Jászberény: grenseverdier bare for hydrogenklorid, målinger,
 - Kátai Gábor Kórház, Karcag: bare målinger,

- Mezőtúri Városi Kórház, Mezőtúr bare målinger,
- Filantrop Kft., Kecskemét: bare målinger,
- Szegedi Városi Kórház, Szeged: bare målinger,
- Csongrád Megyei Területi Kórház, Szentes: grenseverdier bare for totalt støv, hydrogenklorid og målinger,
- Markhot Ferenc Kórház, Eger: bare målinger,
- Bugát Pál Kórház, Gyöngyös: grenseverdier bare for dioksin, målinger,
- Pándy Kálmán Kórház, Gyula: grenseverdier bare for totalt støv, hydrogenklorid (HCl), målinger.
- Forbrenningsanlegg og medforbrenningsanlegg for fast og flytende avfall:
 - Dunai Cement és Mészmu Rt., Vác: bare målinger,
 - Pannoncem Cementipari Rt., Látatlan: utslippsgrenseverdier bare for NO_x, målinger,
 - Megoldás Kft., Szombathely (forbrenningsanlegg av typen Shenandoah P60-M2 og Energospár-2): utslippsgrenseverdier bare for HCl, målinger,
 - Crazy Cargo Kft., Székesfehérvár: bare målinger,
 - H+H Dunaforg Kft., Dunaújváros: bare målinger,
 - Mosonmagyaróvári Fémszerelvény Rt., Mosonmagyaróvár: utslippsgrenseverdier bare for PM, HF, målinger,
 - FORTE Rt., Vác: bare målinger,
 - Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság, Budapest: utslippsgrenseverdier bare for HCl, HF, målinger,
 - MOL Rt. Dunai Finomító, Százhalombatta: utslippsgrenseverdier bare for Cr i spillvann, målinger,
 - ÉMK Kft., Sajóabony: utslippsgrenseverdier bare for dioksin,
 - Ecomissio Kft., Tiszaújváros: utslippsgrenseverdier bare for SO₂, HCl, målinger,
 - Miskolci Városi Közlekedési Rt., Miskolc (forbrenningsanlegg av typen Energospár-2 og Pirotherm CV-1): utslippsgrenseverdier bare for HM, målinger,
 - MOL Rt. Tiszai Finomító, Tiszaújváros: bare målinger,
 - ICN Hungary Rt., Tiszavasvári: bare målinger,

- Hajdúkomm Kft., Debrecen: bare målinger,
- Mendoterm Kft., Budapest: bare målinger,
- Gyógyszerkutató Intézet, Budapest: bare målinger,
- Gyógyszerkutató Intézet, Budakeszi: bare målinger.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 9 avsnitt D nr. 1)

1. 31994 L 0067: Rådskonklusjon 94/67/EF av 16. desember 1994 om forbrenning av farlig avfall (EFT L 365 av 31.12.1994, s. 34).

- 32000 L 0076: Europaparlaments- og rådskonklusjon 2000/76/EF av 4. desember 2000 om forbrenning av avfall (EFT L 332 av 28.12.2000, s. 91).

Som unntak fra artikkel 7 og 11 og vedlegg III til direktiv 94/67/EF og som unntak fra artikkel 6, artikkel 7 nr. 1 og artikkel 11 i direktiv 2000/76/EF får utslippsgrenseverdiene og kravene om målinger ikke anvendelse fram til 31. desember 2006 på følgende forbrenningsanlegg i Slovakia:

Forbrenningsanlegg på sykehus

- NsP Svidník
- NsP Trebišov
- NsP Košice
- NsP Rožňava
- NsP Poprad
- NsP Lučenec
- NsP Žilina
- NsP Levice
- NsP Prievidza-Bojnice
- NsP Trnava
- NsP Senica

Forbrenningsanlegg for farlig avfall

- Slovnaft, a. s., Bratislava (1978)
- Slovnaft, a. s., Bratislava (1984)
- Novácke chemické závody, a. s., Nováky (1974)
- Duslo, a. s., Šaľa (1982)

- Petrochema, a. s., Dubová (1977)
- Petrochema, a. s., Dubová (1988)
- Chemko, a. s., Strážske (1984).

får anvendelse.»

12. I nr. 32c (rådsforordning (EØF) nr. 259/93) innsettes følgende foran tilpasningsteksten:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Latvia (vedlegg VIII kapittel 10 avsnitt B nr. 1),

1. 31993 R 0259: Rådsforordning (EØF) nr. 259/93 av 1. februar 1993 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap (EFT L 30 av 6.2.1993, s. 1), sist endret ved:

- 32001 R 2557: Kommisjonsforordning (EF) nr. 2557/2001 av 28. desember 2001 (EFT L 349 av 31.12.2001, s. 1).

- a) Fram til 31. desember 2010 skal all transport til Latvia av avfall beregnet på gjenvinning som er oppført i vedlegg II, III og IV til forordning (EØF) nr. 259/93, samt transport av avfall beregnet på gjenvinning som ikke er oppført i nevnte vedlegg, meldes til vedkommende myndigheter og behandles i samsvar med artikkel 6, 7 og 8 i forordningen.
- b) Som unntak fra artikkel 7 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 259/93 skal vedkommende myndigheter reise innvendinger mot transport av avfall beregnet på gjenvinning som er oppført i vedlegg II, III og IV til forordningen, og transport av avfall som ikke er oppført i nevnte vedlegg, og som er beregnet på et anlegg som er midlertidig unntatt fra visse bestemmelser i direktiv 96/61/EF om integrert forebygging og begrensning av forurensning, i perioden når det midlertidige unntaket anvendes på mottakeranlegget.

Ungarn (vedlegg X kapittel 8 avsnitt A nr. 1),

1. 31993 R 0259: Rådsforordning (EØF) nr. 259/93 av 1. februar 1993 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap (EFT L 30 av 6.2.1993, s. 1), sist endret ved:

- 32001 R 2557: Kommisjonsforordning (EF) nr. 2557/2001 av 28. desember 2001 (EFT L 349 av 31.12.2001, s. 1).

- a) Fram til 30. juni 2005 skal all transport til Ungarn av avfall beregnet på gjenvinning som er oppført i vedlegg II, III og IV til forordning (EØF) nr. 259/93 samt transport av avfall beregnet på gjenvinning som ikke er oppført i nevnte vedlegg, meldes til vedkommende myndigheter og behandles i samsvar med artikkel 6, 7 og 8 i forordningen.
- b) Som unntak fra artikkel 7 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 259/93 skal vedkommende myndigheter reise innvendinger mot transport av avfall beregnet på gjenvinning som

er oppført i vedlegg II, III og IV til forordningen samt og transport av avfall beregnet på gjenvinning som ikke er oppført i nevnte vedlegg, og som er beregnet på et anlegg som er midlertidig unntatt fra visse bestemmelser i direktiv 94/67/EF⁽⁴³⁾ om forbrenning av farlig avfall og direktiv 2001/80/EF⁽⁴⁴⁾ om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg, i perioden hvor det midlertidige unntaket anvendes på mottakeranlegget.

Malta (vedlegg XI kapittel 10 avsnitt B nr. 1),

1. 31993 R 0259: Rådsforordning (EØF) nr. 259/93 av 1. februar 1993 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap (EFT L 30 av 6.2.1993, s. 1), sist endret ved:

- 32001 R 2557: Kommisjonsforordning (EF) nr. 2557/2001 av 28. desember 2001 (EFT L 349 av 31.12.2001, s. 1).
- a) Fram til 31. desember 2005 skal all transport til Malta av avfall beregnet på gjenvinning som er oppført i vedlegg II, III og IV til forordning (EØF) nr. 259/93, samt transport av avfall beregnet på gjenvinning som ikke er oppført i nevnte vedlegg, meldes til vedkommende myndigheter og behandles i samsvar med artikkel 6, 7 og 8 i forordningen.
- b) Som unntak fra artikkel 7 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 259/93 skal vedkommende myndigheter reise innvendinger mot transport av avfall beregnet på gjenvinning som er oppført i vedlegg II, III og IV til forordningen, og transport av avfall som ikke er oppført i nevnte vedlegg, og som er beregnet på et anlegg som er midlertidig unntatt fra visse bestemmelser i europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/80/EF om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg⁽⁴⁵⁾, i perioden når det midlertidige unntaket anvendes på mottakeranlegget.

Polen (vedlegg XII kapittel 13 avsnitt B nr. 1)

1. 31993 R 0259: Rådsforordning (EØF) nr. 259/93 av 1. februar 1993 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap (EFT L 30 av 6.2.1993, s. 1), sist endret ved:

- 32001 R 2557: Kommisjonsforordning (EF) nr. 2557/2001 av 28. desember 2001 (EFT L 349 av 31.12.2001, s. 1).
- a) Fram til 31. desember 2012 skal all transport til Polen av avfall beregnet på gjenvinning som er oppført i vedlegg II til forordning (EØF) nr. 259/93, meldes til vedkommende myndigheter og behandles i samsvar med artikkel 6, 7 og 8 i forordningen.
- b) Som unntak fra artikkel 7 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 259/93 kan vedkommende myndigheter fram til 31. desember 2007 reise innvendinger mot transport til Polen av følgende avfall beregnet på gjenvinning i samsvar med grunnene for innvending

⁽⁴³⁾ EFT L 365 av 31.12.1994, s. 34.

⁽⁴⁴⁾ EFT L 309 av 27.11.2001, s. 1.

⁽⁴⁵⁾ EFT L 309 av 27.11.2001, s. 1.

fastlagt i artikkel 4 nr. 3 i forordningen. Slik transport skal omfattes av artikkel 10 i forordningen.

- GE 010 – GE 020 glass
- GH 010 – GH 015 plast
- GI 010 – GI 014 papir
- GK 020 brukte dekk

AA. Metallholdig avfall:

- AA 090 ex 2804 80 arsenikkavfall og -rester
- AA 100 ex 2805 40 kvikksølvavfall og -rester
- AA 130 avlut fra beising av metall

AB. Avfall med hovedsakelig uorganiske bestanddeler, som kan inneholde metall og organiske stoffer

AC. Avfall med hovedsakelig organiske bestanddeler, som kan inneholde metall og uorganiske stoffer:

- AC 040 slam fra blyholdig bensin
- AC 050 væsker til varmeoverføring
- AC 060 hydrauliske væsker
- AC 070 bremsevæsker
- AC 080 frostvæsker
- AC 110 fenoler, fenolforbindelser, herunder klorfenol i form av væske eller slam
- AC 120 polyklorerte naftaliner
- AC 150 klorfluorkarboner
- AC 160 haloner
- AC 190 lette fraksjoner fra kverning av biler
- AC 200 organiske fosforforbindelser
- AC 230 halogenerte eller ikke-halogenerte ikke-vannholdige destillasjonsrester fra gjenvinning av organiske løsemidler
- AC 240 avfall fra produksjon av alifatiske halogenerte hydrokarboner (f.eks. klormetaner, dikloetan, vinylklorid, vinylidenklorid, allylklorid og epiklorhydrin)

- AC 260 flytende grisegjødsel, avføring

AD. Avfall som kan inneholde uorganiske eller organiske bestanddeler:

- AD 010 avfall fra produksjon og framstilling av legemidler
- AD 040 uorganiske cyanider, med unntak av rester som inneholder edelmetaller i fast form med spor av uorganiske cyanider
- AD 050 organiske cyanider
- AD 060 blandinger av spillolje og vann, hydrokarboner og vann, emulsjoner
- AD 070 avfall fra produksjon, bearbeiding og bruk av trykkfarger, farger, pigmenter, malinger, lakk
- AD 150 naturlige organiske stoffer som brukes som filter (f.eks. biofiltre)
- AD 160 kommunalt avfall/husholdningsavfall

Denne perioden kan forlenges fram til 31. desember 2012 etter framgangsmåten i artikkel 18 i rådsdirektiv 75/442/EØF⁽⁴⁶⁾ om avfall, endret ved direktiv 91/156/EØF⁽⁴⁷⁾, unntatt for glass, papir og brukte dekk.

c) Som unntak fra artikkel 7 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 259/93 kan vedkommende myndigheter fram til 31. desember 2012 reise innvendinger mot transport til Polen av avfall beregnet på gjenvinning oppført i vedlegg IV til nevnte forordning og transport av avfall beregnet på gjenvinning som ikke er oppført i vedleggene til nevnte forordning i samsvar med grunnene for innvending fastlagt i artikkel 4 nr. 3 i forordningen (EØF) nr. 259/93.

d) Som unntak fra artikkel 7 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 259/93 skal vedkommende myndigheter reise innvendinger mot transport av avfall beregnet på gjenvinning oppført i vedlegg II, III og IV til nevnte forordning, og transport av avfall beregnet på gjenvinning som ikke er oppført i nevnte vedlegg, og som er beregnet på et anlegg som er midlertidig unntatt fra visse bestemmelser i direktiv 96/61/EF⁽⁴⁸⁾ om integrert forebygging og begrensning av forurensning, i perioden hvor det midlertidige unntaket anvendes på mottakeranlegget.

og Slovakia (vedlegg XIV kapittel 9 avsnitt B nr. 1)

.1. 31993 R 0259: Rådsforordning (EØF) nr. 259/93 av 1. februar 1993 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap (EFT L 30 av 6.2.1993, s. 1), sist endret ved:

⁽⁴⁶⁾ EFT L 194 av 25.7.1975, s. 39. Direktivet sist endret ved kommisjonsvedtak 96/350 (EFT L 135 av 6.6.1996, s. 32).

⁽⁴⁷⁾ EFT L 78 av 26.3.1991, s. 32.

⁽⁴⁸⁾ EFT L 275 av 10.10.1996, s. 26.

- 32001 R 2557: Kommisjonsforordning (EF) nr. 2557/2001 av 28. desember 2001 (EFT L 349 av 31.12.2001, s. 1).
- a) Fram til 31. desember 2011 skal all transport til Slovakia av avfall beregnet på gjenvinning som er oppført i vedlegg II, III og IV til forordning (EØF) nr. 259/93 samt transport av avfall beregnet på gjenvinning som ikke er oppført i nevnte vedlegg, meldes til vedkommende myndigheter og behandles i samsvar med artikkel 6, 7 og 8 i forordningen.
- b) Som unntak fra artikkel 7 nr. 4 i forordning (EØF) nr. 259/93 skal vedkommende myndigheter reise innvendinger mot transport av avfall beregnet på gjenvinning som er oppført i vedlegg II, III og IV til forordningen, og transport av avfall beregnet på gjenvinning som ikke er oppført i nevnte vedlegg, og som er beregnet på et anlegg som er midlertidig unntatt fra visse bestemmelser i direktiv 94/67/EF⁽⁴⁹⁾ om forbrenning av farlig avfall, direktiv 96/61/EF⁽⁵⁰⁾ om integrert begrensning av forurensning, direktiv 2000/76/EF⁽⁵¹⁾ om forbrenning av avfall og direktiv 2001/80/EF⁽⁵²⁾ om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg, i perioden når det midlertidige unntaket anvendes på mottakeranlegget.

får anvendelse.»

13. I nr. 32d (rådsdirektiv 1999/31/EF) tilføyes følgende:

«Overgangsordningene fastsatt i vedleggene til tiltredelsesakten av 16. april 2003 for

Estland (vedlegg VI kapittel 9 avsnitt B),

31999 L 0031: Rådsdirektiv 1999/31/EF av 26. april 1999 om deponering av avfall (EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1).

Som unntak fra artikkel 5 nr. 3 bokstav a) og b) og artikkel 14 bokstav d) punkt i) i direktiv 1999/31/EF om avfall og rådsdirektiv 91/689/EØF om farlig avfall får kravene som gjelder for flytende og etsende avfall ikke anvendelse på oljeskiferaske som deponeres på eksisterende fyllplasser i Estland fram til 16. juli 2009.

Estland skal sørge for en gradvis reduksjon av deponering av oljeskiferaske som er i strid med ovennevnte bestemmelser i direktivet, i samsvar med følgende maksimumsmengder:

- innen tiltredelsesdatoen: 3 930 000 tonn,
- innen 31. desember 2004: 3 570 000 tonn
- innen 31. desember 2005: 3 090 000 tonn,
- innen 31. desember 2006: 2 120 000 tonn,
- innen 31. desember 2007: 920 000 tonn,

⁽⁴⁹⁾ EFT L 365 av 31.12.1994, s. 34.

⁽⁵⁰⁾ EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26.

⁽⁵¹⁾ EFT L 332 av 28.12.2000, s. 91.

⁽⁵²⁾ EFT L 309 av 27.11.2001, s. 1.

- innen 31. desember 2008: 350 000 tonn.

Latvia (vedlegg VIII kapittel 10 avsnitt B nr. 3)

3. 31999 L 0031: Rådskonklusjon 1999/31/EF av 26. april 1999 om deponering av avfall (EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1).

Som unntak fra artikkel 2 bokstav g) annet strekpunkt i direktiv 1999/31/EF og uten å berøre rådskonklusjon 75/442/EØF om avfall og rådskonklusjon 91/689/EØF om farlig avfall vil et permanent sted som benyttes til midlertidig lagring av farlig avfall som er generert i Latvia, fram til 31. desember 2004 ikke bli betraktet som fyllplass.

og Polen (vedlegg XII kapittel 13 avsnitt B nr. 3)

3. 31999 L 0031: Rådskonklusjon 1999/31/EF av 26. april 1999 om deponering av avfall (EFT L 182 av 16.7.1999, s. 1).

Som unntak fra artikkel 14 bokstav c) og nr. 2, 3, 4 og 6 i vedlegg I til direktiv 1999/31/EF og uten å berøre rådskonklusjon 75/442/EØF om avfall⁽⁵³⁾ og rådskonklusjon 91/689/EØF om farlig avfall⁽⁵⁴⁾, får kravene som gjelder for vannregulering og håndtering av sigevann, vern av jordbunn og vann, gasskontroll og stabilitet ikke anvendelse på kommunale fyllplasser i Polen fram til 1. juli 2012, i samsvar med følgende delmål:

- innen tiltredelsesdatoen: 11 200 000 tonn deponert avfall som ikke er i samsvar med direktivet, dvs. 85 % av totalt 13 200 000 tonn deponert avfall,
- innen 31. desember 2004: 10 300 000 tonn deponert avfall som ikke er i samsvar med direktivet, dvs. 77,5 % av totalt 13 300 000 tonn deponert avfall,
- innen 31. desember 2005: 9 350 000 tonn deponert avfall som ikke er i samsvar med direktivet, dvs. 70 % av totalt 13 350 000 tonn deponert avfall,
- innen 31. desember 2006: 7 900 000 tonn deponert avfall som ikke er i samsvar med direktivet, dvs. 59 % av totalt 13 400 000 tonn deponert avfall,
- innen 31. desember 2007: 4 600 000 tonn deponert avfall som ikke er i samsvar med direktivet, dvs. 36 % av totalt 12 800 000 tonn deponert avfall,
- innen 31. desember 2008: 4 000 000 tonn deponert avfall som ikke er i samsvar med direktivet, dvs. 32 % av totalt 12 500 000 tonn deponert avfall,
- innen 31. desember 2009: 3 200 000 tonn deponert avfall som ikke er i samsvar med direktivet, dvs. 26 % av totalt 12 200 000 tonn deponert avfall,
- innen 31. desember 2010: 2 000 000 tonn deponert avfall som ikke er i samsvar med direktivet, dvs. 17 % av totalt 12 000 000 tonn deponert avfall,
- innen 31. desember 2011: 1 200 000 tonn deponert avfall som ikke er i samsvar med direktivet, dvs. 10 % av totalt 11 700 000 tonn deponert avfall.

⁽⁵³⁾ EFT L 194 av 25.7.1975, s. 39, sist endret ved kommisjonsvedtak 96/350/EF (EFT L 135 av 6.6.1996, s. 32).

⁽⁵⁴⁾ EFT L 377 av 31.12.1991, s. 20, sist endret ved rådskonklusjon 94/31/EF (EFT L 168 av 2.7.1994, s. 28).

Denne bestemmelsen får ikke anvendelse på farlig avfall eller industriavfall.

Innen 30. juni hvert år fra tiltredelsesåret skal Polen framlegge for Kommisjonen en rapport om den gradvise gjennomføringen av nevnte direktiv og om oppfyllelsen av delmålene.

får anvendelse.»